

له دیدار
محمد

د. عائض القرنی

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

نارانی که لانی

کره یونانی به کوردی

سید محمد سعید

بیت خاندان

منتدى إقرأ الثقافي

سوره بس در زنجیره های عزری ها و سوره در سلاخی

• ده ولدمند کردنی استخوانی کورید به گزگترین و کاریکه ترین ده تی نه کتیبانه
که در شسته فی سر رینی عزری ها و چه ریزه سلایم .

• ناهشنا کردنی خیزنه رو لای موسلانی کورده برده کتیبانه

که سه پچاوه ن یوزوشنیری یسلائی و سائزنده ری رابونی یسلائی .

• شاره زاکردنی راسته و خوبی لای کوریدیم سه پچاوانه ، نازادکردنی
رگشت کوت و بندو بوجونی ته سکی عزبایه تی و تاکبوی و بره و گدی .

• باغسه یک بنی یونیا دتانی که سایه تیکی یسلائی به همیتر بوزهر تاکلیگی

موسلانی کورده ، ناتوانای نه جمادانی نه و گوزا کار یانه هبئی ، که خوی

په روه ردگار پنی می سپاردوه .

ده گنل ریزو ته قدیرمان یوزور برای نوسه رانی نه زنجیره یه ، مریچش نه

یتره پابه ندی همه مویر و بوجونه کانیان یمن .

باده ستوریه شمان له وه رگرتن فرمایشته که می خوی په روه ردگار بیت ،

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ
هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٥٨﴾

الفنونه

له دیداری محل دا

نوسینی:

دکتور عائض القرني

پیداچونه وهی:

نهوا موحه ممد سه عید

وهرگیرانی:

نارام گه لالی

له دیداری له دیداری

دکتور عائض القرني	نوسینى
نارام گه لالی	وهر گپرانى
نهوا موحه ممد سه عید	پیدا چونه وهی
نوسینگه ی ته فسیر بو بلاوکر دنه وهو راگه یاندن/ هه ولیر	بلاوکر دنه وهی
زهرده شت کاوانی	نه خشه سازی ناوه وه
نه وزاد کوئی	خسه
امین مخلص	نه خشه سازی بهرگ
چوارهم ۱۴۳۶ک - ۲۰۱۵ز	نوره و سالی چاپ
۱۰۰۰ دانه	تیراز

له بهر پویه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان زماره ی
سپاردنی (۳۳۱) سالی ۲۰۰۶ پیدراوه

ماقی له چاپدانه وهی پاریزراوه

نوسینگه ی له فسیر

بو بلاوکر دنه وهو راگه یاندن

همونیز - اسلام دتیکا - زیر نونکلی شیرین پاتس

Mob: +964 750 460 51 22

Tel: +964 750 818 08 64

www.tafseer-pub.com

tafseeroffice@yahoo.com

پیشهکی

که لیک دلفوشم به چوار باره له یابردانهوهی ئەم کتیبه ئازیزه، له بهرتهوهی له باره ی پیغه مبهریگی زور زور ئازیزه. هۆز که بههره بهکی فره به ره، او ی زمانه وانیم هه بوايه تا هه ره موم هه ره له پیتاوی وه سفی ئەو زاته پیرۆزه به کارهیتا بایه. دباره ئەم پاپه به بۆنه ی سالنۆزی له دایکبونی فهفزی کائیناتهوه ده که وینتهوه بهر دیدی فونتهران. هه ره بهم بۆنه وهش ئەم چه ندره م نوسیهوه

موحه ممه د نوری رزگاری

به ره له وهی فهفزی کائینات له دایک بێ.. مرۆفایه تی له تهواوی دنیا دا له ناو چه ندين جوړ کاره سات و مه رگه سات و ئیش و نازاری جه رگپر دا ناله نال و هاوار هاواری بو، نازاریکی له یه خه نه ده بوه نازاریکی دی سه رباری بو. و ئیل و سه رگه ردان ده خولایه وه، هه ره رۆژو به سه ره نێزه یی برینه کانی ده کولایه وه. چاره نوسی نادیار و ون بو، فیل و قۆلپین نه خشه پتان و راستی و سه رپراستی پیره دۆژمن بو. هه ران و داماو ده سوپایه وه نه یه ده توانی پاکایه تی و پوکایه تی، به دایه تی و چاکایه تی جوړکاته وه، مه شخه لێ نه بو سومای چاوی له به دیکردنی هه قیقه ت و له دۆزینه وهی درۆی به پینه نوێ کاته وه.

نهوانی تاکوتوک خویان ده ناسی و رینگه ی دینیان گرتبو، ریه کی بێ تاو و تینیان گرتبو. هه قیان به هه یچ شتی دانه بو، رۆژیک له رۆژان هه یچ که سینکیان له پیتاوی دین رانه بو.

مرۆفایه تیش به گشتی له رهوشیکی پر په شیوی، بێ رهوشوینی پر نشیوی، ژینیکی ره مه کیانه ی کۆل و و ئیل، دیدیکی ره مه کیانه ی شه رزه و لیل، روحیکی

رهنگه پریوی کرچ و کال، زمانیکی بیبهزه می تفت و تال، زولمیکی بیسنور و بینهوا، شهرینکی بینامان و بچ پهروا. ژیانی له تونیلی تاریکیدا بهریده کرد. مرؤفایه تی هه لکرپوزابو، تیکشکابو. چون هه لئه کپوزی که نیمپراتوری ناگره برستی گری له نیوهی دنیا دا بهردابی! چون تیکنه شکی که نیمپراتوری بهردپه برستی نیوهه کی دی له گو بهندی ویرانکاری تیکبه ردا بی!

مرؤفایه تیبی شه قکراو و قه لشیندراوی بیده رتان، هه ر جاره بی به زمی سامالی لیده کرایه ته متمان. هه ر رۆزه بی رهنگی سیتای شهرینکیان له سه ری دبه ستا، خوین جوگله و روباری هه لئه به ستا، هه میشه به ناچاری و به زۆرداری، به زه بروزه نگ و جه زه به وه ده خرایه بهر بینگاری.

مرؤفایه تی له بیریی نه مابو که بهندن و بهنده ی پهروه رد گارنکن، هه رچی هه یه له تۆزقال و گه ردی ورده وه تا که شه شان وه دیهاته ی کرد گارنکن! مه شخه لی په یامی په یامبه ران خامۆش و هه ر نه وه ته پرته وئکی لیده هات و نه ده هات، بیریی خوا په برستی راستینه له نه ندیشان فرامۆش و هه ر نه وه ته به بیران داده هات و دانه ده هات. له ژینیکی ناژه لیانه ی به گه للابی و هه یچ نه ناسی، له نه فامیبی خوانه ناسی به که ساسی تیوه گلابون.

ئهوی چاری به دنیا هه لئه هانی، له درنده یی و که لئه تیژی یا خوگرتن به توندوتیژی چیدیکه ی نه ده دیت و چیدیکه شی نه ده زانی. له دیوه خان و جه مخانه ی نیبلیسانی دبه وه سه ماکه رنکی ژه قنه موتی، له پیناوی چیژینکی خۆ په رستانی هه رچی ده ستیکه وتبایه هه لئه دلوشی و دیکرده قوتی.

مرؤفایه تی له ناو تاریک و تونی تاریکستانی تاریک تاریک وه ک کوپر و به کورپه وه ری په لیده کوتا و گیتی ده خوارد و ده کهوت و هه لئه ده ستایه وه، تاریکی له ناو تاریکی، تاریکی له بن تاریکی، تاریکی له سه ر تاریکی، تاریکی بو تاریکی، تاریکی له ته ک تاریکی، تاریکی تاریکی راده دا و هه ر تاریکی هه لئه هات و نه ده برایه وه.

ناوه ابو رهوشی دنیا، چاوه ری بون رونا کایه ک، تامه زرۆبون تروسکایه ک، به هومید بون ده رتانی، به هیز و تینوتاونکی واپه یدابی که بتوانی لهو زۆنگاوه ی که مرؤفایه تی تییدا خنکاوه، ته کانتیکیان پیندات و به رهو ژیانیکی به خته وه ر و

که نارنگی پر له نارامی دهستیان بگری و رزگاریان کا. همر هیتدیهان زانی فریادهرسی، که روناکی بو بؤ گشت کهسی، بانگی رزگاری راهیلا، زهینی مرؤی سهرله نوئ کیتلا، نهو داره بهرزه له رهگ چاندوه، که سیبهره کهی دنیای گرتوه، نهوانه ی شهیدای خوشی و خوشبهختین، دیهانه وی لهو نیش و نازاری که په کیخستون یا زۆرداران وهک فهرشی بهرپییان که رایانخستون، با بین له بهری نهو داره بهرزه نوئی گیانی کهن تا هم له دنیا و هم له دوی دنیا به همیشهمی به نازادی و بیتازار بژین.

پیغمه مبر که بهو نوره بیسنوره ی خوا پییدابو، بؤ رزگاری گشت مهردومانی زولمستانه رابو، نهو نوره پرتهو و درهوشاوه، نهو زاته پاکه کی که له پاکیدا پوخته رسکاوه، که له مهردومانی روانی، دیتی له ناسینی خوی تاقانه رییان له بهر بزریوه و له ناو ره شهبا ی نه فامیدا وهکو پوشن، سوژده بؤ دار و بهرد و روژ و نهستیان دهبن و له مهردو زۆردارانیش وره روخاری سهر به کرپوشن.

دهیدی بهدکاری شاباشی بؤ دهباری، هزری پوکه له پیاوی پین که له، نهوی بههیز بوو بیهیزانی دههاری، نیز نه بو بلج لهل که بهسه ریاندا دهقاری. نارهق و شهرا ب گیزی کردبون، ژینی لیکردبون به سهرا ب، بیهوده می بالی بهسه ریاندا راکشاوه، بویه مرؤ له بیزاری و بیهویایی لئی راکشاوه. زیناکاری و دهستدرژی بؤ سهر ناموسان، رینگری و دزی و جهرده می و روتکردنی کاروانان و راهه دونانی بینکسان، په ری ستاندوه دهستی له خه لکی ستاندوه. ریباخوری و پاره ستاندنی به سۆره سۆری بهرینگی له خه لکی برپوه و ری بازارگانی و پاره داری و خۆشگوزهرانی له زۆرینه ی خه لکان داچرپوه.

دهیدی پاشا و قه شهکان، کاربه دهسته دلره شهکان، بهرپرسانی خۆبه زلزان، سهرهک هۆزی هیچ پینه زان، دهستیان له خنخنو که ی خه لکی راژنیوه، زولم و زوریان گشت شوینیکی ته نیوه. خویان له خه لکی کردوته خوا، به بهرژوهندی خویان بریارده دن که چ حهرامه یا حه لال، چ شت شیرینه یاوه خۆ تال، کامه رهنگ تۆخه و کامه یان کال، کام رینگا هه قه و کامیش نارپهوا.

نهو نوره هات و ره گوریشالی نه فامی له ناو دلان ده رکیشا، دلانی وهک عیشق و شهیدای په روانه به رهو نهو نوره راکیشا، بیروباوه ریکی نازاد و ریبازیکی پر له

دادی پښه‌خشین، وهك گول گه‌شانه‌وه و به سهدان ره‌نگی جوان جوان نه‌خشین و رازانه‌وه. ژيانیكي بیج نیشان‌دان ته‌واو ته‌واو جیا‌وازیو له گه‌ل ژيانی پشان. نه‌م ژيانه شوق و روناکی، سادمی و پاکی، پیاو‌تی و چاکی، مه‌ردی و بیباکی، وزه‌ی زانایی، هی‌زی دانایی، روحی رزگاری، پی‌زی نی‌جگاری، به‌های به‌رز و جوان، ری‌چاره و هه‌توان، نه‌رمونیانی، ناسینی جوانی، هه‌ستی خواناسی، دیدی هه‌قتاسی، نارامی و هه‌دا، به‌زه‌یی خودا، ده‌ستی یارمه‌تی، نی‌به‌تی په‌تی، دل‌سوزی و نه‌وا، چه‌سپانی ره‌وا، روحی خیر‌خو‌ازی، دنیانه‌خو‌ازی. هه‌رچی خو‌شیه و دل‌ پی‌ خو‌ش‌نوده، له‌و ژيانه‌دایه.

نه‌م ژيانه ته‌واو جو‌یبه. وجود مانای تازه‌ی هه‌یه. مردن نه‌ناسراوی نیه، ژيان تاسانراوی نیه، غه‌یب و په‌نهان ناشنایه، وجود خه‌لقی خوی دانایه، هه‌ول و تی‌کو‌شان له نارایه، نامانجی جوان له دلان دایه. که‌س به‌بی‌زاری و بی‌هوده‌یی وه‌ختی خو‌ی نافه‌وتی‌تی، به‌لکو له‌پیناو ری‌ خیر و چاکه به‌کاری دینی. نه‌و ژيانه به‌هه‌شتی‌که له‌سه‌ر دنیا، یه‌ك ترس هه‌یه نه‌ویش ترسان له خوی تاك و ته‌نیا. له‌م ژيانه‌دا نی‌سلام به‌رنامه و ری‌بازی تا‌قانه بو، نه‌وی به‌ موس‌لمانی ده‌ویا دلی پر له خو‌شیی شاهانه بو. په‌یتا په‌یتا نی‌سلام پتر بلاو ده‌بویه‌وه، ده‌سه‌لانی بی‌باوه‌ری کورتي دینا و به‌ره‌و نه‌مان ده‌چویه‌وه. نی‌سلام بویه ده‌وله‌تی‌کی خاوه‌ن په‌یامی رزگاری‌خو‌ازی، پایه‌به‌رز و تو‌که‌م و به‌هی‌ز، جینی شانازی، زول‌مه‌ت و زول‌مه‌ستانی به‌رد په‌رستی و گر په‌رستی تاروما‌ر کرد، ژیرده‌ستان و به‌نده و کو‌یله و مه‌زلومانی رزگار کرد. خه‌لك وهك گول گه‌شانه‌وه، به‌ روحی‌کی زیندوی تازه سه‌ر له نوی ژيانه‌وه.

له‌م ژيانه‌دا که‌س نیه له که‌س گر‌نگ‌تر بیج مه‌گر له ته‌قوا ره‌گا‌ژو‌تر بیج، خو‌تی‌تی که‌س له هه‌یچ که‌س ره‌نگین‌تر نیه، بونی که‌س له هه‌یچ که‌س به‌ په‌ر‌زی‌ن‌تر نیه، هه‌مو یه‌کسان و وه‌کو یه‌کن، خاوه‌ن یه‌ك ماف و هه‌قن، کو‌مه‌لگه به‌پنی داد و یه‌کسانی، قایم چه‌سه‌پوه ژيانی.

له‌م ژيانه‌دا نی‌شتمان نی‌شتمانی نی‌سلامه، بی‌روباوه‌ری بو‌ته پیناس و ره‌گه‌زنامه، سنور و که‌وشه‌ن دانه‌ندراوه، خه‌لك گشتی یه‌ك چینه به‌ چین چینی نی‌وانیان نه‌په‌چراوه. مرؤف هه‌ر مرؤفه و به‌نده‌ی خویه، خاك هه‌ر خاکه و نه‌رزی خویه.

نوری نهو په یامبیره خوشه ویسته دنیای نینسانی روناك كردهوه، ژبانی له
ژهنگی بهردپهستی و گرپه رستی و مروپه رستی و خو په رستی پاك كردهوه.
هزاران هزار درود و سلام نهی پیغمبیره که ی هره نازیز. له گه ل تودا
وه رزی دل هه به هاره و قهت قهت به سهری دانایه پایز.

فیداتم یارسول الله

شهو من شه یدام وهک په روانه
رؤژ بیته وام وهک دیوانه
هیڼده ته نیام له شه لوه دام
دل یی لانه م و هه لوه دام

فیدای فوله که ی به ریتم یارسول الله
تاشقی روناکی ریتم یارسول الله

مه مه بیه تت دل می پر کرد
به یهک چوړی بونمی سپر کرد
تیشق به ره لگینی نه فشی
فوشی رومی به من به فشی

فیدای فوله که ی به ریتم یارسول الله
تاشقی روناکی ریتم یارسول الله

کؤل به شانم وهک کوفه ری
چه ندرین سانه که وتومه ری
به مه زره تم به سن بوفاری
تاسه م بشکن به دیداری

فیدای فؤله که ی به ریتم یار رسول الله
 ناشقی رونانگی ریتم یار رسول الله

له دوری تو هه فؤم و فؤم
 به دوری فؤم وا فؤل ده فؤم
 هه پایزه و بی به هارم
 هه نده وه ریتم تارومارم

فیدای فؤله که ی به ریتم یار رسول الله
 ناشقی رونانگی ریتم یار رسول الله

هه زار پاشایی سه رته فتن
 ناکا هاورده میت بو نه فتن
 دیده نی تو ساته وه فتن
 بیناکیه له گشت سه فتن

فیدای فؤله که ی به ریتم یار رسول الله
 ناشقی رونانگی ریتم یار رسول الله

هه می دوریت چه نده سه فته
 نه وی توی دی چه ند به به فته
 فؤشه ویستیت هه م تارینه
 فؤشی و پیتره سۆز بارینه

فیدای فؤله که ی به ریتتم یار سول الله
ناشقی روناکى ریتتم یار سول الله

نورى پاکت وه کو باران
داده بارى به سه یاران
تهوى یار بن به فته وه ره
له که ره سبیر به سینه ره

فیدای فؤله که ی به ریتتم یار سول الله
ناشقی روناکى ریتتم یار سول الله

پیشهکی وەرگیر

وهرگیر، له وهرگیرانی هەر کتیبی تاموچیزیک وهرده گری، وشه به وشه و رسته به رسته له گه لیدا تیکه ل دهی. هەر وشه یه ک بریسکه یه کی تایبته و هەر رسته یه ک تیشکیکی سهره خو و هەر کوپله یه ک شه به نگیکی جیاواز په خش ده کن، وهرگیر ده خه نه دنیا یه کی پر له هه ست و به روحیه تی تیکست و مانا کانی ناشنا ده کن.

له ناخی هەر تیکستی کدا ژیا نیک هه یه و خو تهر له ساتی خو تندنه وه کانی دا، ده بیته نه و گه شتیاره ی که به خه یال تیدا ده سو رپته وه ده چته بهر کایه و سحری نویسه کانه وه. به لام وهرگیر و پرای گه شته که ی، قه لهم و هه ست و تیزوانینه کانی شه ده کاته کامیزا یه ک و تا پیده کری به جوانترین و هونه ریتترین شیواز، و نه ی گه شته که ی ده گری و دوا ی مؤنتاژ کردن، بو هاو زمانانی پاده نو تی.

من لهم گه شته دا تا نه و پهری چیرم وهر گرتوه و هه ولما ده به کامیزا که م، به جوانترین شیوه له دیداره کانی نه و ژیا نه رامینم و دیمه نه کانی بگرم. رهنگه و نه گرتکی باش نه بم، به لام دلنیا م که چیزیک نیجگار روحی له دیمه نه کانی ژیا نی ناو نه م کتیبه دا هه یه، چونکه دیمه نی ژیا نی زاتیکی نه وه نه به رزو بالایه، که له دنیا تاقانه یه و له و به هه شته ی بو ناده میزادان سازاندویه تی بیهاوتایه، نوسه ریش له رهوانیژی و په خشانوسیدا بالاده ستیکی دانسته یه و خیری زانستیکی به رهه راهه، توانویه تی وه ک نه دیبیکی قه لهم به برشت و که سیکی کارا و کارامه، زور به کورتی و به ته واری تیشک بخاته سه ر دیمه نه کان. نه و دیمه نه جوانانه ی لهم کتیبه دا رانو ترون، دیمه نی بیهاوتان و له میژوی مرؤ فایه تیدا یه ک جار هاتونه ته نارا، یه ک جار دیدنه ی خه لکی په نی ناشنا به، یه ک جار ناسمان و زوی شاگه شکه کرده، یه ک جار بیابانه کان گه رمه سیری خو یان

ونکردوه، یهك جار دپهاتهكان بهرهكهیان بهسهردا باریوه، یهك جار مرؤقهكان دووجار له دایك بونهتموه، یهكجار روحیهت و سۆز و بهزهیی و نازایهتی و نارامی و بهخشندهیی له جوانترین دیمهندا وهدهرکهوتون.

تۆش! كچه كورد و كوره كوردی دینهپهروه و ناشقانی رهوشته بهرزهکی پیغهمبهر، وهه یهك جار گهشتی بهو دیمهنه دلر فینانهدا بکه، تا سهدان جار چیژ و ناسودهیی وهرگری. وهه یهك جار له دیداری نهم ژیانه پاك و پیروزهدا ناماده به، تا ههزار جار بهختهوهر بی، روحته وهك په ره سیلکه یهك به ناسمانی شادیدا هه لفری و شادی به ژیانت وهریتهوه.

نارامی گه لالی

۲۰۰۶-۴-۲۱

بهخته‌وه‌ریی یاران

چهند بهخته‌وه‌رن نه‌وانه‌ی گه‌وره‌ترین جیهانی خۆشه‌ویستی راسته‌قینه‌یان به‌دی‌کردو له‌گه‌ل خۆشه‌ویست‌ترین خۆشه‌ویستیان سه‌رده‌می‌کیان به‌سه‌ر برد! چهند بیخه‌من نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر فره‌وانترین بالی به‌رزه‌فردا، گه‌شتیکی راسته‌قینه‌یان به‌ناو جیهانی میه‌ره‌بانیدا کردو له‌گه‌ل جوانترین دیمه‌نی دل‌پیندا روژ‌گارنکیان به‌پ‌ی کرد!

چهند روح ره‌نگاو‌ره‌نگن نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر جوانترین په‌لکه‌ زه‌رینه‌ی راسته‌قینه‌دا، له‌گه‌ل ره‌نگه‌ جوانه‌کانی وجوددا ته‌مه‌نیان پیشک‌ه‌ش به‌روح کرد! چهند ناسودن نه‌وانه‌ی وه‌ك جوانترین ماسی له‌ناو فره‌وانترین ده‌ریای بیسنوردا، مه‌له‌یان کردو کریستالترین گه‌وه‌ریان تیدا دۆزه‌وه‌و کردیانه مه‌دالیایه‌کی سه‌رمه‌دی و له‌سینه‌یان هه‌ل‌واسی!

چهند خۆشه‌ختن نه‌وانه‌ی روحانترین گه‌شتیان، له‌گه‌ل پیروزی‌ترین روحدا کردو توانییان سه‌پ‌ترین روح بکه‌ن به‌ئارامگا‌و تا نه‌به‌د له‌گه‌لیدا سه‌بربرده‌ بیگه‌رده‌کان بۆ یه‌کت‌ری بگ‌یرنه‌وه!

چهند دل‌خۆشن نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر پشتی روناکی بون به‌میوانی کۆتره‌ بن بالی سوره‌کان و نه‌رم‌ترین و گه‌رم‌ترین هیلانه‌یان بۆ بالنده‌ ته‌ریوه‌کان پیکه‌وه‌ ناو پاشان دلۆپ دلۆپ توه‌نه‌وه‌و بون به‌تافگه‌یه‌ك له‌خوین!

چهند روخۆشن نه‌وانه‌ی بونه‌ ربه‌واری ربه‌ی په‌پولان و ناسک‌ترین ژوانیان بۆ ناشقانی چیه‌زی نه‌به‌دی ره‌خساندو پاشان له‌مه‌شخه‌لی سوتاندنی گونا‌ح و هه‌سه‌رتدا بونه‌ روناکی به‌ردلان و سو‌مایان دایه‌ چاوان!

چهند به‌هروه‌رن نه‌وانه‌ی له‌ساف‌ترین کانیاری مه‌عریفه‌وه‌ تینوتیان شکاندو له‌گه‌ل نایاب‌ترین تروسکه‌دا پیکه‌نین و سرودیان به‌بالای هزردا چ‌ری و بۆ جارنکی تر خه‌ونی به‌دیوه‌زه‌میان نه‌بینیه‌وه!

چهند ناسودن نهوانه‌ی همیشه خهونی شیرینان ده‌دی و به‌بالای لاولوه بالاکاندا هه‌لده‌چون و له‌به‌رزوی هه‌ره به‌رزوه‌پرا، له‌گه‌ل گه‌ردی به‌یانی، له‌به‌هارینکی هه‌میشه‌ییدا به‌خه‌به‌ر ده‌هاتن و دنیا‌یه‌ک له‌فه‌ره‌حنایی بیسنوریان له‌دلدا هه‌لده‌بو! چهند شادن نهوانه‌ی له‌بیابانی کاک‌ی به‌کاک‌ی ته‌نیاییدا و له‌هه‌لقرچاوترین گه‌رمه‌سی‌ری روح سوتیندا، له‌گه‌ل نازیزترین یاری بیوتنه‌دا، سهدان کانیاویان هه‌لقولاندو به‌هاریت‌ترین دیمه‌نیان له‌سه‌ر خوانینکی به‌هه‌شتی سازکردو زه‌ماوه‌ندی فه‌ره‌حنایی تا نه‌به‌دیان به‌هه‌زار ناوازه ده‌نگی دایه‌وه.

نای که چهند خۆشه له‌گه‌لیاندا ببین به‌و خوناوانه‌ی که هه‌مو روژی له‌به‌ر گزنگی پر له‌شادمانیدا، ته‌مه‌نینکی نه‌به‌دی به‌روحیان ده‌به‌خشنه‌وو تا هه‌تایه له‌گه‌ل کریستاله‌روناکه‌کاندا به‌ریسکیینه‌وو شه‌به‌نگی شادی په‌خش که‌ین.

پيشهكى نوسهر

سوپاسى بيتسنور بۇ خواى بالادهست و كار پر له خيرو ميهربانى، درودو سلاوئش له سهر محمد (صلى الله عليه و سلم) ى په يامبهرو هم خانه وادبو يارانى.

من كه له باره ى خوشه ويسترين كه سى ناو دلم كه محمدى پتغه مبهره (صلى الله عليه و سلم) شت بنوسم، هه رگيز ناتوانم بيلايهن بم. چونكه من له باره ى سهر كرديه كى سياسيه وه نانوسم كه چهند توپزينه وهيه كى پيشكهش به گه له كه ى كردي، يا راپوچونه كانى بو شوئنه كه وتوانى رانواندي^(۱) تا له سوچيك له سوچه كانى سهرزه مين دوله تيك دامه زرتي. بهلكو من له باره ى نازيزترين په يامبهرى په روهرد گارى گشت جيهانه وه دنوسم كه نيردراونكى ميهربانه بو ته وارى خهلكانى دنيا.

هه رگيز ناتوانم بيلايهن بم، چونكه من له باره ى سولتائيكى به دهستويونه دو خاوهن سهر بازو سوپاو نه سپ و چاره وئ و زوى و زارو گه نجينه ى پر له زپرو گه وه ره وه شت نانوسم، بهلكو من له باره ى نهو خهلاته ميهربان و بههره رتنيشاند هره وه دنوسم كه موچه ممه ده (صلى الله عليه و سلم).

هه رگيز ناتوانم بيلايهن بم، چونكه من له باره ى سولتائيكى به زهبروزه ننگى به تهته نه ى گه ل چه وسين و توقينه رو خو رانوين و لوتبه رزه وه نادويم، بهلكو له باره ى نهو زاته پاكه وه ده دويم كه خوا سينه ى گوشاد كر دوه له گوناخان په رژيني كر دوه ناو و دهنگى بهرز كر دوته وه.

هه رگيز ناتوانم بيلايهن بم، چونكه من له باره ى شاعيريكى به دهنگو گو يا وتاريپيكي بلنگو يا فديله سوفيكى سهر گهردان يا وته يپيكي قسه زان يا

رۆماننوسیکی خه یالیننه یا نوسه رینکی وه پازتنه یا له باره ی بازرگانیتکی خۆشگوزهرانه وه نادویم، به لکو له باره ی دواهه مین نه وه په یامبه ره وه ده دویم که سروش ی بۆ نیردراوه و جبریلی بۆ به رینکراوه گه یشتوته سیدره ی مونتته ها^(۱)، که خاوه نی تکای مه زن و پایه ی مه زن و کانی که وسه رو پایه ی ستایشکراو (المقام المحمود) و نالای شه کاوه ی رۆزی دوایهه. که واته چون ده توانم بیلایهن بم! نایا گه ره کته سۆزه کانم له زیندان بپهستم و مه یله کانم له کۆتویه ند بخرم و خوره کانی دلم راگرم که من له باره ی خۆشه و سترین نینسانی ناو دلم و به به هاترین پیاو و نازیزترین خه لقی خواوه بنوسم؟ به راستی داوایه کی عهنتیکه یه! گه ره کته فرمیسه که کانم قهتیس بکه م که ریژینه که ی بنوسمه وه! کلپه ی روحم که که موه که سه ریرده که ی بخرمه ورو! جۆشی دلم دامرکینمه وه که یادگاربه کانی بگپرمه وه! نا ناتوانم، نا، هه زار جار نا. چونکه من له باره ی پینشه نگ و پینشه وینکه وه ده دویم، که سه رتاپای ژیا نه که ی به نوری هیدایهت رونا کبۆتوه.

که نوێژ ده که م یادی ده که موه، چونکه خۆی فه رمویه تی:

صلوا کما رأیتمونی أصلي: چونتان دیوه که نوێژم کردوه نیوهش ناوا نوێژ بکه ن^(۲).

که هه ج ده که م یادی ده که موه، چونکه خۆی فه رمویه تی:

لتأخذوا عني مناسككم^(۳): رپوره سمه کانی هه ج له منه وه وه رگرن.

له هه ر چاو لیکدانج یادی ده که موه، چونکه خۆی فه رمویه تی:

من رغب عن سنتي فليس مني^(۴): نه وه ی له رپوشوتنی من لادا، له من نیه.

له گشت چرکه یه ک یادی ده که موه، چونکه خوا فه رمویه تی:

﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ﴾^(۵):

(۱) سدره المنتهی: دواهه مین قۆناغی میعراج .

(۲) البخاری ۶۳۱.

(۳) مسلم ۱۲۹۷.

(۴) البخاری ۵۰۶۳ و مسلم ۱۴۰۱.

(۵) (الأحزاب - ۲۱).

بیگومان له پیغه مبهری خواوه پیشه نگیکی چاکتان بو هیه .
من له باره ی به هادارترین و به پزیزترین و پاکترین و باشتترین مرؤفه وه ده دوتم .
ژیده ره که شم^(۱) نهو خوشه ویستنامه یه که وا له ناو دوو تویی دلما هه لگیراوه ،
سه رچاوه که شم نهو دیوانه یه که پره له سه رسامی و له روپه ره کانی یادگه مدا
نوسراوه ته وه . که وه سفه کانی دنوسم ، ده لئی له ده هاره کانی جهسته و مولوله کانی
دلمه وه هه لده پزین ، ده لئی خوین و فرمیسه که کانم بونه ته مه ره که ب .

تاسه‌ی دیداری

ته‌ی پیغهمبه‌ری فه‌فری کائینات
رونایی پاوان چه‌ند به‌رزه به‌هات
که هاتی نه‌ما به‌ندی و بیگلاری
له‌تاسۆ هه‌لات فه‌وری رزگلاری
به‌تۆ ئارامه رومی دامام
رونکه شه‌وی ژینی تارام
که دیمه‌ فرمه‌ت جوانی و پاکلی تۆ
بیناییم رونه به‌رونکلی تۆ
هه‌رچه‌ند له شه‌وقی سیمات رامیتیم
بروا به‌راستی و که‌وره‌بیت دینم
ئازیزی دلان | به‌روح فیداتم
تا دواه‌ناسه له‌سه‌ر ریگلتم
ئاشقی سام و میعوره‌بانی تۆم
زامی ئیشقی تۆ سارینژ نابین بۆم
قوربانی تۆ بم سه‌رده‌زار جاری
نه‌تبینم ئاشکن تاسه‌ی دیداری

له دیداری
سه‌برده‌گانی
پیغمبردا

ناوی **مخجل** (صلى الله عليه و سلم)

محمد، ناوێکه سازه له گهڵ که سیتی ئەو پیغه مبه ره (صلى الله عليه و سلم)، هیمایه بۆ بڵندی، وه سغه بۆ پیشره وی. ته وای واتا کانی ستایشی له خۆدا هه لگرتوه، گشت پایه و رێژنکی گرتۆته وه، بآلی به سه ر گشت به ها کاندا کیشا وه. له ناو ناوان تاقانه یه، له سه رمه شقیی ییۆنه یه. خوا به په سنی هه لیداو وه پر به چاکى لیددا وه، چونکه دوا یین نێردرا وه، به نده ی نازیزی خوا به و له ناو خه لکان بژێردرا وه.

له لای خه لکیش ستایش کرا وه چونکه نزیکى دلان و خۆشه وستی ده رونان و خه لاتى میهره بان و به هره ی رینیشانده رو پیح و قه ده م به خێرو بی ره. له هه ر شوێنى بوا به خوا چاودێرى بو، له هه ر کوی مابا به وه یا بۆ هه ر کوی ده رچوا به خه لک رێژى لیدنا. نا کاره کانی جیی سو یاس و ستایش بون چونکه سه رش مشتومآلی کرد بون. ره فتاره کانی پر شکۆ بون، چونکه به نوری پیغه مبه رتیی بینگه رد بیون. مو حه مه د له لای ئەو خوا به ی که خا وه نی ستایشی هه میشه یی و بیسنوره، ستایش کرا وه.

هه ره ها ناوی نه حمه دیشه، عیسا به م نا وه موژده ی ها تنى ئەو پیغه مبه ره ی به گه له که ی دا وه. هه ره ها (عاقیب: پاشه نگ و حاشیر: کۆکه ره وه و ما حی: کوفر سه پنه وه) ش ناوی ئەم په یا مبه ره په رۆزه ن که دوا به مینی په یا مبه رانه، له رۆژى مه حشه ر که دینه لای و تار بیژیا نه، بۆ چونه سه ر کانی که وه سه ریش پیشه وایا نه.

خا وه نی کانی که وه سه رو نا لای شه کا وه پایه ی ستایش کرا و و نومه تی ده ست و با سک و نیوچه وانى سه ی و نورانییه. له ته ورات و له نینجیلدا با سی کرا وه به جبریل پآلېشتى کرا وه. هه لگه رى نا لای شکۆ بو له به نی لونه ی، پله و پایه به رز بو له به نی عه بدومه نافی به نی قوصه ی. خا وه ن رێژنکی مه زنه، به شکۆترین که سه

له ناو دلان، هه لَبزێردراوه له سه رتا پای شارو بیابانان، پر به هاترین چاکه خوازه، هم ربه رو رتوئێنسازه. روگه ش و سینگ فرهوانه، ناویانگی به ریلاره وا له ته شقی ناسمانه، کاری له جی و بێگرێیه، په یامبه ری شارو دێیه. خاوه ن ناکاری سوپاسگوزار، به سه رکه وتن پارێزراو، له گونا هان په رزین کراو، له ولاتان دیارو ناسراو. بۆ سه رده مان به ره که ته، بۆ بونه وه ران نیعمه ته.

ئه ی محمد (صلی الله علیه و سلم) به قه د زریوه زریوه ئه ستێزان و جریوه جریوه بالندان، به قه د رێژه نی ده ریاکان و رێژه ی دلۆپی بارانان، له گه ل هه ره لکردنیکێ سه روه ی به یانان و به قه د ژماره ی گه شتی فره شتان، درودو سلاری خودا له تو و له خانه واده و یارانت بی.

په چهله کی **مخبر** (صلی الله علیه و سلم)

پنځه مېر (صلی الله علیه و سلم) چا کیک بو له چاکان بو. ره چله کی پشت به پشت هر به پاکی و بهر په سنی هاتوته خورئ. باوانی، گوره ی خه لکی بون. باپیرانی سه رةک هوزو عه شیرت بون. له هه وه لیان هه تا ناخیر جوامیرو دلیرو مهرد بون. خاوهن هه لوئستی جوان و پیایوی مه ندو نه بهرد بون. کهس نه بو له عه بدو لموته لیب به شانوشکو تر بی، کهس نه بو له هاشم نه جیمزاده تر بی، کهس نه بو له عه بدو مه ناف پایه دارتر بی، کهس نه بو له که عب بهر پزتر بی، به مجوره تا به نادم ده گاته وه. پنځه مېریش مه زنی کوړی مه زنان بو، ریزو رهوشتی پشت به پشتی بابو باپیرانی هه بو.

زیدی **محمد** (صلی الله علیه و سلم)

خوا له نیتو هه مو خاک و نارچه کانی سهر زهوی خۆشه ویستتیرین زیدی^(۱) شایه ن کرد بهوی. زیدیکی به حورمهت و پارێزراو و چاودێریکراو، خۆلێکی پاک، خاکیکی پیروژ. محمد (صلی الله علیه و سلم) له م زیده - که مه ککه یه - له دایک بو، نهو مه ککه یه ی که پیغه مبه ران نوێزبان تیدا کردوه، نێردراوان^(۲) شه و نخونیان تیدا کیشاوه له خوا پاراونه ته وه، که سروش ی لا دابه زیوهو روناکایی لا هه له اتوهه پیام شه و قی تیا داوه ته وه، پیغه مبه رایه تی لا دره وشاوه ته وهو گزنگی پیغه مبه رایه تی تیدا ده رکه وته. نهو مه ککه یه ی که که عبه ی دیرین و په یمانی پته و و خۆشه ویستیه کی بیته ندازه ی له نامیزیدیا به، نا نهو مه ککه یه زیدی په یامبه ری پاکه، که لانه ی ساوا به تی و جینگه ی گه مه ی مندالیتی و پیاسه ی جحیلایه تی و سه یرانگه ی لاوتی و واری^(۳) دلخۆشیی نهو بو.

له وی شیر ی پاک ی پیدراوه، له وی هه ناسه ی مه ردا به تی وه رگرتوه له کانیای ی جوامیری نه وی خوار دۆته وه، له وی هه لسا وه دانیشه ته وه هات و چه وه خه وته وه رابه، نه وی یه که م زیدو نیشتیمانی بو، دایه و با به م قوربان ی بن، نه وی زیدی خۆشه ویستی ناو دل ی بو، نه وی نارامی روحی بو.

له وی - له مه ککه دا - داستانه هه ره گه وه که ی ده سپێکرد، بانگه وازه مه زنه که ی به رپێکرد، وتاره راست و پرته وه کانی به دنیا دا بلا و کرده وه په یامه روناک و

(۱) زید: جینگه ی له دایک یه یون، نیشتمان .

(۲) نێردراوان: مرسلون .

(۳) واری: هه وار.

شکو‌داره‌کە‌ی بۆ‌گە‌لان نارد. تە‌نانە‌ت کە‌ لە‌م زێ‌ده‌ شیرنە‌ پەر‌گە‌ندە‌یان کرد،
نە‌وە‌ندە‌ سۆ‌زو غوربە‌تی هە‌لسا خە‌ریکبو بە‌رگە‌ نە‌گری:

﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾﴾

سوێ‌ند دە‌خۆ‌م بە‌م زێ‌ده‌ - کە‌ مە‌ککە‌یە‌- . تۆ‌ش لە‌م زێ‌ده‌ کە‌ نیشته‌جێ‌ی ^(١).

مندالیتی و گهنجیتی

(صلی الله علیه و سلم)

که هاته دنیا پاکی و مزگینتی له گهلیدا هاتن، سرکه و تنیش بوه یاری. له مندالانی دیکه جیاواز بو، مندالینکی سهنگین و پاکژ و بلیمهت و زیرهک و لیتهاتو و زیت^(۱) و زرننگ و هوشمه ند بو. چاوی چاودیری ناگاداری بو، دهستی پاراستن هاریکاری بو، گهلکانی سرپهرشتی سیبه ریان لیده کرد. له ناو مندالان لیشاویک بو له روناکی، خوا له هله پاسی و رهفتاری به دو ناکاری بیزه و هرو هلسوکه وتی ناشرین دهپاراست، چونکه نهو له ژیر چاودیرایه تی په روهردگارد بو چاکسازاندهوی جیهان و بهخته و هری مروقیایه تی ساز کراوه، تا خه لک له تاریکایه کانه و به رهو روناکی رزگار بکا.

نهو پیاو بو به لام پیغه مبه ر بو، مروقه بو به لام خاوه ن په یام بو، به نده بو به لام گوناخه کرده بو، ناده میزاد بو به لام سروشی بو دابه زی بو.

محمد (صلی الله علیه و سلم) هر به تنها رابه ر نه بو، چونکه رابه ر کان به قده ژمارهی موی سر زورن و ته ماحگیری جوړه ها نیویانگ و پله و پایه و دهسکه و ته کانی دنیا شن، به لام نهو هم چاک و هم چاکسازش بو، رنوتین و رینوتینکاریش بو، قورپان و سوننهت و روناکی و هیدایهت و زانستی سودبه خش و کردهوی چاکی هه بو، نهو رنوتینی دنیا و دوابی بو، ناسوده به خشی روح و جهسته بو.

(۱) زیت: نازاو توندو تزل و وریا .

محمد (صلی الله علیه و سلم) هر بهتتهها زانا نهبو، بهلکو به نیزی خوا- زانایانیشی فیر دهکرد، فقیهانیشی شارهزا دهکرد، بهرچاوی وتاریژانیشی روشن دهکردهوه، دانایانیشی رینویژن دهکرد، خهلکانیشی به رینگای راست ناشنا دهکرد.

﴿... وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

تۆ خهلك بهرهو راستهړی رینویژن دهکمی^(۱).

محمد (صلی الله علیه و سلم) پاشایهک نهبو دهسهلاتی فرهوان بکاو دهستویونهندو سهربازانی بلاوکاتهوه، بهلکو پیشهوايهکی پاک و پیغهمبهړنکی نیردراو بو، موژدههرو ترسینهری ههمو پاشاو میللهتان و نازادو کویلان و سپی و رهش و عارهب و غهیره عارهبان بو:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

نیمه هر بویه تۆمان نارد که بهزهیی بیت بو ههمو خهلکی دنیا^(۲).

ههروهها پیغهمبهړ (صلی الله علیه و سلم) فهرمویهتی:
وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ ثُمَّ يَمُوتُ وَلَا يُؤْمِنُ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ^(۳)
سوتند بهخوا هر کهسیکی نهم توممهته، جولهکه بیخ یاخود فهله، نه گهر لهبارهی من بیستی و باهرم پینههینتی و بمری نهوا دهبیته یهکینک له دۆزهخیهکان.

له گهنجیتیدا لهناو ههمو گهنجان دیارو له ههمویان کهشخهتر بو، خاوهن بیرو هوشیکی فرهوان و دهسپاک و داوونپاک و دهسپاک و رهوشتهپاک و دهره دهرهون روناک

(۱) (الشوری- ۵۲)

(۲) (الانبیاء- ۱۰۷).

(۳) أخرجه مسلم ۱۵۳ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

و بیگه ردو جوامیزو بهویقارو به حورمهت و به برادرایه تی و ناکار شیرن و قسه رهوان و درؤ نه کردهو خاوهن هه لوئستی پیاوانه و راستگؤ بو، ریژنکی زؤری له میوانان دهنه، نه زانراوهو نه بیسراوه هیچ له که یه کی هه بویی و قهت نهنگی و که موکورتی لا نه وه شایسته وه.

دوژمنانی، له گه ل نه وهی دژایه تیه کی توندوتیژیان ده کردو رقیکی نه ستوریان لا هه لگرتبو و کینه یه کی به کسپوکۆیان به سهردا هه لده رشت، نه و جا نه یانتوانی هه لخرینیکیشی لا وه دیکه ن، ته نانه ت له ته واری رهوشت و هه لسوکه وته کانیدا نه یانتوانی تاقه له که یه کیشی له سهر توژمار بکه ن، بگره به پیچه وانه وه هه رچی ده یاندی هه ر مایه ی تورپهونی نه وان بو، چونکه هه لوئسته کانی بریتی بون له جوامیزی و په ریز پاکی، له ریژینی پر له چاکی، له راستگۆبییه تی له رۆزی روناکیش روتتر، له پاکژییه کی له ناوی بارانیش پاکتر. گشت رهوشت و هه لسوکه وته کانی هه ر ناوا جوان و پر له جوانی بون. له هه ره تی گه نه جیتیدا گه نه جینه بو بؤ سپاردان، له راپوژان ده مرپاست و براگه وره بو، له حوکمدان سه رچاوه بو. له چاکی و سه ربلندی و سه رراستی ره وان بیژیدا سه رمه شق بو.

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾

به راستی تو له سهر خورهوشتیکی به رزی^(۱).

پیغمبره ریتی **ﷺ** (صلی الله علیه و سلم)

لهی دنگریاسی مذن و روهلوی گورو هواله سوسرهین و دوزه مزده که بو:

﴿عَمَّ بِنْسَاءِ لَوْنٍ ﴿۱﴾ عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ ﴿۲﴾ الَّذِي هُرْفِيهِ مُخْلِفُونَ ﴿۳﴾﴾

له چی له یه کدی دهرسن. له دنگریاسه کی مهزن. که له باره یه وه ناکوکن^(۱).

هوالی پیغمبره ریه تی محمد (صلی الله علیه و سلم)، گزنگترین و گه وره ترین هوالی سر زمین بو. له دنیا دا به ههزار ناوازه دهنگی دایه وه، له دیوه خانان گیزد رایه وه له لادی و شاران به په یك^(۲) و سواران بلاو کرایه وه. بهم هواله جیهان دوشد اما، رۆزگار هه لوه سته ی کرد، رهوتی سردهم گوراو و میژو وهرچه رخا. تاریکی نه یوانی به سه ریدا پاشکی، ره شه با نه یوانی به سه ریدا پاکشی، ته مومژ نه یوانی بنبزی کا، بگره ده ریاکانی بری و بیابانه کانی تیپه راند و به ته وای دنیا دا گوزه ری کردو له ناسمانان دهنگی دایه وه، وه کو بارانی پر له میهره بانی به سه ر جیهان داباری و وه کاوی خور گزنگیدا. به کورتی نه و روناکی بو، روناکیش په رده پووش ناکری.

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُنِيرٌ تُوْرِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿۳﴾﴾

(۱) (النبا: ۱-۳).

(۲) په یك: نامه بر.

(۳) (الصف - ۸).

نهوان دهیانهوی تیشکی خودا به فوی ده میان بکوژیتنهوو خوداش تیشکی
خوی هدر سه رده خا، نه گهرچی بیبرواکانیش پین قه لُس و هه راسان بن.
مثل ما بعثني الله به من الهدى والعلم كمثل الغيث^(۱)
من و نهو هیدایهت و زانستهی که خوا پینی ناردوم وه کو بارانی پر بهره کت وایه.

نامه زانت هه زار بار له سه ر زار به کشت ره نگی
پیسوان، بیوه بن جا له هه ر کوئی بن و که نگی
له به ر، رازنگه فوا پینه هشیوی ریزو به رزی
قسهی پوج و نابه مینه وه سفی تو به نامه زی

نهو (صلی الله علیه و سلم) بو نهو نیردراوه تا خوا به بیج هاوه ل و به تاک و ته نیایی
په رستری، تا خوا وهنده ساخته کان له ناوبه ری و خواناسیی راسته قینه بینیتهدی،
تا مرو ف له سه ر زه مین ده نگ هه لپرن: خوا یه که و تا قانه یه موحه ممه دیش
پتغه مبه ری تا ناخیر زه مانیه، تا راستی بچه سپین و ناراستیش بچه پین، تا
داد گه ری و چاکه کاری و خزم دوستی به رپا کاته وه، تا خیر و خوشی و ناشته وایی
و چاکه پهروه ری و خوشه ویستی و ناسودهیی و ته بایی و له گه ل یه کساز ی و
نارامی و پرواداری زندو کاته وه، تا پاکژی و نوپژ و زه کات و روژی و حج
و جیهادو فرمان به کردنی چاکه و ریگرتن له خراپه به رپه په ره کا، تا به های
به رزو رهوشتی جوان و سروشتی چاک و هه لویستی په سند بلاوکاته وه، تا
هاوه لپه رستی هه لوه شیئ و بت و کوته لان تیکبشکین، تا نه زانی هه لته کین
و له گه ل زولم و ستم شه ر هه لایسین، تا ناهه قی له باربه ری و ناکاری به د
بنه بر کا. نیردراوه و به لگه ی رون و رهوان و رپوشونتی پیروژو پیروژینی پر
رحمه تی له گه ل خوی هیناوه. خه لکی بو خیرو چاکه کاری هه لئاوه له شه رو
خراپان و ریایی داوه.

(۱) أخرجه البخاري ۷۹، ومسلم ۲۲۸۲ عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه.

با بیینه سەر باسی رهوشته کانی.. خوا پهروهردی کردوه، پهروهردیه کسێ جوان و ریکوینک، له هه مو کس رهوشت و ناکار جوانترو کار ته و اترو راسته پیترو هه و آل وردترو قسه راستترو حوکم دادترو سه رجی پاکترو رتژین سافترو رهزا سوکترو دهرون نیانترو دلنیاترو سینگ فرهواتترو به ته قواتر و خۆپارژترو دلواترو زاناترو به خزمایه تیترو ره سه ترو جوامیترترو به جهرگترو خۆپراگرترو به لگه حازرترو بو. باشتترین کس و دیندارترین کس بو، خاوهنی چاکترین ره چه له ک و باشتترین رهوشت بو.

ناکار پون و پوخسار جوان و خۆشهویستی ناو دلان بو، روح شیرین و رهفتار نهرم و خاوهن ریبازی ساناو زاتیکێ پیروژو سادهو پر له خێرو به ره کهت بو، هه بیهت و سامیکێ گهروهی هه بو، پونا کایی په یامه که ی له نیوچه وانی دهباری، بزهی مه چه بیهتی له سه ر لیوانی ده پشکوت، هۆشیارو دل زندهو و بهزهین و زیره ک و ناوهزو پازان و پاته و او بو، هه ست و نهستی له دیروای خێرو چاکه دا تیراو بو، هاو نشینانی دلخۆش و هاوه لانی دلنارام و ره فیقانی به خته وهر بون. له شنه بایان به خشنده ترو له ره هیلان به رتژهوترو له مانگی چواره به شه و قتر بو. خه لک به رهوشته شیرنه کانی خه نی ببون، به روح خۆشیان دهویست، پیاوان له به خشنده یی و جوامیتری نه ودا سه ریان سورما بون، مرۆفایه تی به سای بانگه وازه که ی خۆشه ختی بۆ گه رایه وه. هه ر که سیکی بی دیبایه خۆشیده ویست، هه ر که سیکی بینا سیبایه سامی لی ده نیشت، هه ر که سیکی له گه لی بد و ابایه هه بیهت دلی داده گرت. وته به چه ژه کانی دلانی هه لده فراند، ناکاره کانی به پیژه کانی پو حیان ده بزواند.

خوا دلی وا سه قامگی ر کردبو به هیچ کاره ساتی نه له رزی، وری هینه ده بهرز راگرتبو له هیچ رهوشی دانه بهزی، قسه ی وا رون و په وان کردبو هه رگیز هه له ی تی نه خزی، چاری وا پاراستبو قهت نه ترو کی نه به نزی^(۱)، زمانی وا شیرن کردبو هه رگیز به هیچ کس نه چزی، ئیمانی هیند پر له وزهو هیز کردبو هه رگیز به هیچ رانه خزی، کاری هیند تۆکه مه سازاندبو قهت تیینه که وی درزی.

درودو سلاوی خوی له سهر بی، پارێزراو و موبارهك و پیروزترین ناده می بو.

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾^(۱)

به راستی تو له سهر خو رهوشتیکی تیجگار مه زنی.

﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِن تَأْتِيهِمْ آيَاتُ بَيِّنَاتٍ مِّنْ أَهْلِ الْبَيْتِ وَمِمَّنْ دُونِهِمْ لَيَقْبَلَنَّهَا فَيَحْتَفِفُونَ بِالِهَاكِمَةِ﴾^(۲)

به سای به زه می خواوه تو نه وهنده له گه لیان نه رمی.

پێغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) ده فرموی:

إِن اتَّقَاكُمْ وَأَعْلَمَكُم بِاللَّهِ أَنَا^(۳)

له هه موتان خو پارێزتر و خواناستر منم.

خیرکم خیرکم لأهله وأنا خیرکم لأهله^(۴)

باشترین كه ستان نهو كه سهیه بو خاو خیزانی باشترین بی، منیش باشترین نام بو خاو خیزانه كه ی.

إِنَّمَا بَعَثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ^(۵)

بینگومان بو نهوه نێردراوم تا رهوشته بهرزو جوانه كان به ناكام بگهیه نم.

پاکی و بینگهردی بو نهو خودایه ی كه ده سنیشانی كردو هه لیبژاردو سه ره رشتیی كرد، كه چاودیزی لێكردو راچاوی كردو په رزینی كرد، ههروه ها به چاكترین شیوهش په روهرده ی كرد.

(۱) (القلم - ۴).

(۲) (آل عمران - ۱۵۹).

(۳) أخرجه البخاري ۲۰ عن عائشة رضي الله عنها.

(۴) أخرجه الترمذي ۳۸۹۵ والبيهقي في السنن عن عائشة رضي الله عنها.

(۵) أخرجه البيهقي في السنن الكبرى ۲۰۵۷۱

دینی **مَحَلِّ** (صلی الله علیه و سلم)

دینه‌که‌ی نیسلامه، دینی ماکزادی مه‌ردومه، دینی رزگاری و سه‌ریه‌خۆبونه. راپستی تۆق و زنجیری گه‌ردنانه، خۆشه‌ویستترین نایینی په‌روه‌رگاری میهره‌بانه:

﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي

الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴾^(۱)

ئوه‌ی جگه له نیسلام په‌یره له‌هر دینیکی تر بکا، نه‌وا هه‌رگیز لینی قبول ناکرئ و له‌روژی دواییشدا به‌کینکه له دۆراوان.

دینی نیوه‌نجیگره، ساده‌ناسانیگره، هه‌موه‌کی و گشتیگره، ته‌واو و راستیگره:

﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي

وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ﴾^(۲)

ئه‌م‌رۆ دینم بۆ ئیوه ته‌واو کردو چاکه‌ی خۆم به ته‌واوی به‌نیوه به‌خشی و ته‌نها به نیسلام رازی بوم که بیته دینی ئیوه.

دینیکه هاتوه خه‌لك له‌به‌ندایه‌تی به‌ندانوه به‌رو به‌ندایه‌تی خوی به‌ندان،

(۱) (آل عمران - ۸۵).

(۲) (المائدة - ۳).

له بهرته نگی دنیاوه بهرو به رفروانی دوابی، له تاریکاییه کانی هاوه لپه رستییه وه^(۱) بهرو پوناکی به کخواپه رستی، له نه گبه تی بیباو پریه وه بهرو ناسوده می نیمان. رزگار بکات.

دینیکه شایه نه به هممو کات و شونیکه، نهو زاته دایناوه که له هه لخریزان خوښ دهیج و به ناشکراو شاراوه کان زانیارو به قسمه و چربه چربی به نده کانیښ ناگاداره.

نهو دینه یه که هم زانستی سودبه خش و هم کرده وی چاکی له گه ل خو هیناوه. به پیچه وانهی جوله کان که خوی زانستی پر سودو کار نه کرده بون، بویه که وتنه بهر توپه می خوا. به پیچه وانهی گاورانیش که کار کرده ی بیج زانست بون، بویه ویل و گومرا بون. که چی دینی نیسلام راسته پری نهو به هره وهرانه یه که خوا به هری پیبه خشیون و جیان له وانهی که بهر توپه می که وتون یا گومرا بون. محمد (صلی الله علیه و سلم) ی په یامبه ری پله برزی پایه داری نه خوینده وار نایه ته کانی خوی به سر به هره وهران ده خوینده وهو له چلکی گوناح پاکی ده کرده وهو فیری قورنن و دانایی ده کردن، هه رچهنده پیشتر بیهدایه ت و گومراش بون.

نهو دینه هات فیئل و درؤ و شایه دی به درؤ و ترازو بازی و دسد ریژی و ریگری و دادگا کردنی به ناهه قی و سته مکاری له ده سلات و زیان له خه لکی دانی به جهرام دانا. جهسته ی به هؤکاره کانی تهندروستی و دلانیښی به سای بر اووه پاراست، مالی له به خه ساردان و ناموسی له هه تک کردن و خوینی له رشتن و نه قلیښی له شیوان و بهر به ره للابی دور خسته وه.

کتیبي **فصل** (صلى الله عليه و سلم)

کتیبه کې قورنانه، باشتړینی کتیبانه، بهرترترینی به لگه نامانه، چاکترینی فرموده و سربردانه. نو هغه به سامه یه که ناهه قیبه به هیچ روئ، نه یکه راوه بوئی ناکرئ توخنی که وئ.

پهرتوکی خوی کارزان و دانایه، نایه ته کانی رون و ناشکرایه، جیگیرو سه قامگیرو، دانسقه و بی نه زین. خویندنه وهی، تیږامانی، شفاخوازی، په پیره و لیکردن و دادوهری پیکردنی: فهری و پیروزی و نه زاکه تن، هیزو پیزو بهر که تن. خویندنه وهی هر پیتیکي (ده) چاکه یه. تکاکارو تکابه ره، شاهیدی هه ق دهرخه ره، یاوهری دلخوشکه ره، هاوده می سوده خشهره، هاوپئی دل هیورکه ره، په رجوی به کاریگه ره. شیرین به خشی نافانییه، تامرچیژی روحانییه. هیچ وتاری بارته قای ناباو دهره قه تی نایی، هر خوی زالی بالاده سته تاهه تایی. نه شیعه ره نه جاده، نه هیچی له یاد چوه نه هیچی بواردوه. نه وته و قسه ی مهردومه، نه هیچ کهس لئی مه حرومه. به لکو و ته ی په روهردگاره، له نیو وتان بالاو دیاره. له لایه ن خوا دابه زیوه، ناحه ز هه میسه به زیوه. پاک و پوخته و پاریزراوه، تاقی وشه ی نه گوردر اووه کم و زنده ی تینه خراوه. تا نو و روزه ی نریک دهبی قیامت هه لسی و خوا بو ناسمان دهبیاته وه، هر به پاک و پیروزی ده مینیتته وه. روحی نه مین که جبریله، به زمانیکي تهر و پاراوی عهره بی دایه زاندوتته سر دلی دواه مینی پیغه مبه ران. رون و په وان و پاراوه، له هه لان پاریزراوه، په رجوتکی جاویدانه^(۱)، قسه زانیکي لیزانه. به لگه کانی قسه برن، له حکمه ت و

له په ند پرن، په حمه ته، ناموژگاره، ریتوتیه، روناکیه، سه لمینه ره، فیرکردنه، شیفای دل و دهورنانه. پاریزه ری نهوانیه که په پیره وی لیده کهن، رزگار که ری نهوانیه که کاری پیده کهن. نهوانی دهیکه نه ریبه ری خوین ناسودو به خته وهرن، نهوانی ریتوتی لاورده گرن سرکه وتوی وهژیرخرن، نهوانی ملکه چی دادی نهون سرفرازو خه لاتبهرن.

پیغه مبر (صلی الله علیه و سلم) فرموده تی:

إِقْرُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ^(۱)

قوربان بخوینن، چونکه له پژوی قیامه تدا دهیته تکاکاری یاوهرانی.

خیرکم من تعلّم القرآن وعلمه^(۲)

چاکترینتان نهو که سه یه که قوربان فیر بیی و خه لکیش فیر بکا .

إن الله يرفع بهذا الكتاب أقواما ويضع به آخرين^(۳)

خوا بدم قورنانه هندی له نه توهان وه سر ده خاو هندی کیشیان وهژیر ده خا.

کتیبه که ی، نهو قورنانه یه که شاعیران له ناستیدا لیویان نه بزوت، وتاریژان ورته یان لا نه هات و مته قیان لاپرا، رهوانبیژان ده مکوت بون و به زین، عاره به ره سه نه کان چونه ژیر رکتیفه وه، زمانزانان زاره سه ته بون و په خنه یان پیته گیرا، دانایان له حزوریدا حه په سان و زانایانیش شهیدا و سرسام بون.

﴿ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ ... ﴾^(۴)

نهم قورنانه بو راستترین ری ریتوتی ده کات.

(۱) أخرجه مسلم، ۸۰۴ عن أبي أمامة الباهلي رضي الله عنه.

(۲) أخرجه البخاري، ۵۰۲۷ عن عثمان رضي الله عنه .

(۳) أخرجه مسلم، ۸۱۷ عن عمر رضي الله عنه .

(۴) (الإسراء - ۹).

راستگۆویی **مَحَلِّ** (صلی الله علیه و سلم)

محمد (صلی الله علیه و سلم) راستگۆترین ناخپور بو، قسه ی هه ق و جیباوهر بو. له ژیا نیدا نه به جددی و نه به گالته درۆی لا نه بیسراوه، به لکو درۆی به حه رام داناوو درۆزنانشی به به دو به د فهر هه لئاوو فهرمویه تی:

إِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَلَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدَقَ حَتَّى يَكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا^(۱)

راستگۆویی ری نیشاندهری چاکه یه، چاکه ش ری نیشاندهری به هه شتییه، پیاو هه یه هه ر به راستی شتان ده لی و هه ر سۆراخی راستگۆویی ده کات، تا له لای خوا به راستگۆ ناونوس ده کری. درۆش ری نیشاندهری خراپه یه، خراپه ش ری نیشاندهری دۆزه خه، پیاو هه یه هه ر به درۆ شتان ده لی و هه ر سۆراخی درۆیان ده کات تا له لای خوا به درۆزن ناونوس ده کری.

پنغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) پنی راگه یاندوین که رهنگه بروادار دهسته نگ^(۲) و ترسنۆک بی، به لام هه رگیز درۆزن نیه و درۆ ناکا. فهرمانیشی پینکردوین که گالته ی درۆینه نه که یین بۆ خه لک هینانه پینکه نین.

پنغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) به درۆیابی ته مه نی موباره کی هه ر راستگۆویی خۆشه ویست و هاوه لی بو. نه وهنده بۆ راستگۆویییه که ی به سه که به

(۱) الحدیث أخرجه أبو داود ۴۳۵۹ والنسائي ۴۰۶۷ أخرجه البخاري ۶۰۹۴ ومسلم ۲۶۰۷ عن عبدالله بن مسعود رضي الله عنه.
(۲) دهسته نگ: رهزیل .

زانستی غه ییبه وه هه والی له باره ی خواوه به ناده میزادان داوه و خوا په یامی پهن سپاردوه، که سه رجهمی به پهن هیچ زیاد ی و که می بهم نوممه ته راگه یاندوه، هه رچی خوداش رایسپاردوه نه و بیکه موکورتی هه موی گه یاندوه.

سه له بهری وتوه کرده ره شه کانی له سه ر راستگویی بینا کرابو، له شه رو له ناشتیدا، له رازیبون و توره ییدا، له گالته و له راستیدا، له رونکاری و دادوه ریدا، له گه ل بینگانه و خمیدا، له گه ل دوست و دوژمنیدا، له گه ل پیار و ژناندا، له گه ل خوی و خه لکاندا، له مالن و له گه شتیدا، له به لین و په یمانیدا، له مه سه رته ی و له گرژیدا، له فرۆشتن و کرپنیدا، له نامه و وتاریدا، له باسی سه بربرده و را ده برپینی، له روداو گپژانه وه و باسکردنی، له هه وال و په ی پهن بردنی، هه ر چه ند بلنی راستگوتر بو.

خوا له ناکاری ناشرین و دزیوی درۆ پاراستی و زمانی به راست و رهوانی گه راندو ده مراستیی پیبه خشی، راستگویی به راستی بو، په ک پیتیشی به ناراستی نه فرموه، په ک وشه شی به ناهه قی نه گوتوه. ده رو دهرونی وه ک په ک بو، ته نانه ت له سه رنج و واژه کانی^(۱)، له نامه اژه ی چاره کانی هه ر راستگۆ بو. خۆشی فرمویه تی:

ما کان لنبی أن تكون له خائنة أعین^(۲)

پنغه مبه ر نابی تیلکه چاوی گزی باوی^(۳).

له لای خواوه به راستگویی نیردراوه، و رتوشوین و سه کانی، توره بون و رازیبونی، مانه وه گه شته کانی، گریان و پیکه نینی، واگایی و نوستنی.. هه موی هه ر به راستگویی بون.

(۱) واژه: لفظ .

(۲) نه مه ی له م کاته فرموه که یاوه ران، له باره ی بیباوه رتکی تاوانکارو سه سه خته وه که وه به ر لیبوردنی پنغه مبه ر نه که وتبو به دیل گیرابو، پیمانگوت: نه ی خۆشه رست هه ر به چاو نامه اژه یه کت بو کردباین تا ده سه به جی سه ریمان په ل دابابه!

(۳) أخرجه أبو داود ۴۳۵۹ والنسائي ۴۰۶۷ .

﴿لَسْتَ لَ الصَّدِيقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ﴾^(۱)

تا له راستان له باره ی راستیه کان پرسیار بکا.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾^(۲)

برواداران! له خوا بترسن و له گه ل گرو ی راستاندا بن.

﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾^(۳)

نه گه نه وسا له گه ل خوا راست بن هر به قازانجی خویانه.

پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) له گه ل خوی راستگو بو، له گه ل خوی راستگو بو، له گه ل خه لکی راستگو بو، له گه ل خزمان راستگو بو، له گه ل دوژمنان راستگو بو. نه گه ر راستگوی پیاونک بوایه نهوا محمد (صلی الله علیه و سلم) بو. نهو سه چاوه ی فیرونی راستگوییه، راستگوی له ویه وه سه چاوه هه لده به ستی، نهو به ر له ئیسلام به راستگوی دهسپاک نیویانگی دهر کردبو، جا نایا ده بی دوی سروش و رتوئی و دابه زینی جبریل و به پیغه مبه ربون و ده سنیشان کردن و هه لباردن له لایه ن خواوه، چ راستگویه کی لا دهر چوین!

(۱) (الاحزاب - ۸).

(۲) (التوبة - ۱۱۹).

(۳) (محمد - ۲۱).

نارامگرتنی **صَلَّى** (صلی الله علیه و سلم)

کەس نەبوە هێندە پێغه مەبەر (صلی الله علیه و سلم) توشی بە لاو خاکەساری^(۱) و ناستەنگ و دەردەسەری هاتبێ، بەلام ئەو هەر نارامی گرتووە چاوی هەر لەپاداشتی خودا بوە.

﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾^(۲)

نارام بگرە، دیارە نارامگرتنیش هەر بە خودایە.

لەسەر بەتیمی و هەژاری، لەسەر نەبونی و نەداری، لەسەر پێوستی و ماندویی، لەسەر نازارو نێرەیی^(۳)، لەسەر جووتندانی خەلکی و جارجارەری زالبونی دوژمنانی.. نارامی گرت.

لەسەر پەرگەندەیی و ناواری و دورخستەوێ لە خزمانی، لەسەر کوشتنی نزیکانی و بوختانکردن بەیارانی و پەرتکردنی پەیرەوانی و گەلەکوومی دوژمنانی و یەگگرتنی ناھەزانی. نارامی گرت.

لەسەر کوپونەوێ شەپکەرانی و هەروەزی دلپەشان و لوت بڵندی سەر سەختان و مێشک و شکی دەشتەکیان و فرۆفێلی دوژمنان و سەر سەختی گاوران و دلپەشی دوروان و شەپوشۆری شەپندان و درودۆنگی خزموکەس و پەلاماری ییگانان و هێرشی ناھەقیان و دەسدرێژی خوانەناسان. نارامی گرت.

(۱) خاکەساری: بەدبەختی، کۆلی.

(۲) (النحل- ۱۲۷).

(۳) نێرەیی: جەسودی.

له سەر دنیاو جوانی و گهشی، له سەر زێرو زیو و خۆشی نارامی گرت و خۆی بۆ هیچیان شهیدا نهکرد.

له سەر تهماحی سهرو کایهتی و جهزو ئارهزوی دهسهلاتداری نارامی گرت و له پینتاو رهزامهندی پهروهردگاری، خۆی له هه مویمان ههلبواردو هیچی نهخسته بهردلی.

پهغه مبهه (صلی الله علیه و سلم) له گشت کاروبارهکانی ژیانی نارامگر بو. نارامگری، زریبۆش و مهتال و ههفال و هاوپهیمانی بو. کاتی دوژمنان بهوتهی نابهجی و بهقسهی ناشیرین ههراسانیان دهکرد، ئهم نایهتهی وهبیرخۆ دینایهوه.

﴿ فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ ﴾^(۱)

له ههرچی ئهوان دهیلین نارام بگره.

کاتی رهوشی دژوار دهو یا که توشی ناستهنگی دههات، ئهم نایهتهی وهبیر خۆ دینایهوه:

﴿ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ﴾^(۲)

نارامیکی جوانت ههین.

کاتی دوژمن گۆبهندیکی دهنایهوه، یا پیلانیکی دهگیراو بۆسهی بۆ دادهنایهوه، ئهم نایهتهی وهبیر خۆ دینایهوه:

﴿ فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ ﴾

وهك پهيامبههه خۆراگرهكان نارام بگره^(۳).

(۱) (طه - ۱۳۰).

(۲) (یوسف - ۱۸).

(۳) (الأحقاف - ۳۵).

نارامی نه، (صلی الله علیه و سلم) نارامیکې پر له متمانې بو به سرخستنې خواښې، پر له دلنیایې بو به به لینی خواښې. پهنای وه بهرخودا دهربد، له پاداشتی خوی هله پروانې. نارامی نه، نارامی که سیک بو که دیزانی گومانی تیدا نیه خوا سهری ده خوا له گه لیه تی و دواړوژ هر به قازانجی نه و ده شکیته وه یارمه تی خوداش سه روی هه مو شیتکه.

له تهوس و تانهی ناحهزان نارامی ده گرت و پېج نه ده هژا، له سهر پلارو و تهی پوچان نارامی ده گرت و نه ده شله ژا. له سهر نه زیه تی به نه نقه ست نارامی ده گرت و کولی نه ده دا.

مامی مرد نارامی گرت. خیزانی مرد نارامی گرت. حمزه کوژرا نارامی گرت. له مدکه دور خرایه وه نارامی گرت. جگه رگوشه که ی مرد نارامی گرت. بوختان به خیزانه پاکیزه که ی کرا نارامی گرت. بروایان پینه ده کرد نارامی گرت. پینان ده گوت جادو گره، شاعیره، شیته، دروژنه، قسه هه لبه سته، نارامی گرت. په رگه ندهیان کرد، نازاریان دا، جوئنیان پینا، قسه ی سوک و پوکیان پینگوت، دزایه تیان کردو گه مارویان دا، به لام نه و هر نارامی گرت. نارامگری له کئی فیژ بین گهر له و نه بی؟ بو نارامگری چاو له کئی که بین له و نه بی؟

نه و (صلی الله علیه و سلم) نمونه ی سینه فرهوانی نارامگری و خوړاگری و کولنه دانه، پیشه وای نارامگران و سوپاسوژانه.

جوامیری (صلی الله علیه و سلم)

پنجه مبهەر (صلی الله علیه و سلم) له ناو نه فریده کانی په روهر د گاردا بلندترین کس بو له ریزو شکواری، به دلترین کس بو له جوامیری و به خشینکاری، دهستی پیروزو جوانی وه بارانی میهربانی خیرو چاکه ی لیده باری. به ده ستور دو خیرا بو له به خشین و له خیزکاری، بگره له بای شه مالیش خیرا تر بو سه دان جاری. خو قهت نه یگوت " نا " مه گهر بو یه کتابی په روهر د گاری.

پنجه مبهەر (صلی الله علیه و سلم) هه میسه دهبه خشی بینه وهی بترسج له هه ژاری، چونکه بو چه سپاندنی رهوشتی شیاو و مهردانه نیردراوه. سه روهری مهردو جوامیران بو، مینگه له مهری به خشیوه که به پرایی دۆلک دهبون، سهد سه دوشتری به سه رهک هوزان داوه، سوالکه ره داوای بهرگی بهری لیکر دوه، له بهری کردۆته وهو پینداوه. داوای داواکارانی رهت نه کردۆته وه، چاکه کانی هه مو خه لکی گرتۆته وه، خوان و خوراکي بو هه مو کس را خرابو، دلفرهوان و رهوشت شیرن و روگهش و شاد بو.

هه ژاریش بو ههر خه رجی ده کردو دهبه خشی، که غه نیمه ی وه ده ست ده کوهت ههر ده سه به جی دهبه شیوه وه هیه چی بو خۆی گل نه ده دایه وه، خوانی بو میوانان ناماده بو، مالی روگه ی ریبواران بو، به شه نانی خۆی بو میوانان دادنا، پاره و پولی پینوستی خۆی و چی له ده ست بایه دیدایه نزیک و نه داران، لاییده ی راهه گرت و خزمه تیکي چاکي ده کرد.

پنجه مبهەر (صلی الله علیه و سلم) هینمای جوامیری بو، جوامیرترینی جوامیرانی وه کو حاتمه می تایی و هه ره می کوری جه ده عان توژی رنگه شیان نه شکاندوه، نه و که دهبه خشی بو خوای دهبه خشی و پاداشتی له خوا ده خواست، جوامیری به که ی بهم جوړه بو که نه گهر له ربی خوادا نه نفسی خۆشی یا سه رباکي پاره و پول و پینداوسته کانی ژیانیشی بکر دایه قوربانای باکی نه بو.

له همو خه لکی بهرچاو تیزترو دهستکراوترو بهخشندهتر بو، یارو خو شهویست و په پرهوانی له بهخشندهمی نهودا خنی ببون، ته نانهت دوژمنان و ناحه زانیش له خیزو چاکه و پیاویتی و نانبدمی و دهندهمی و دلاوایی و جوامیزی نهودا بیبهش نه بون. دهورنشین و جوله کهو ته نانهت دوروه کانیش له سهر سفرهی دانیشترنهو نان و شیویان خواردوه.

نه بینراوهو نه بیسراوه که له میوانان بیزار بویی، یا له سوالکهری دلپهست بویی، یا له خوازباری دلته ننگ بویی.

جارتکیان سه حرا نشینی په خدی عه باکه ی راده کیشی. گهردهنی موباره کیشی دپروشینتی. ده لئی: بیته لهو پاره می که هی خویبه و له لای تویه نه که له پاره ی دایک و باوکت شتی کم بدی، نه ویش (صلی الله علیه و سلم) به پینکه نینه وه ناوری لیده داته وو دیداتی.

چهن دین گهنجینه ی زیزو زیوی به دیاری بو هاتوه که چی ههر لهو مه جلیسدا گشتی به خشیه وو دره ممی یا دیناری یا پارچه یه کیشی بو خوی هه لته گرتوه. که دهبه خشی له وهرگره که دلخو شتر بو، فرمانی به موسلمانان ده کرد که دلاواو ده هندو یارمه تیدر بن، هانی ده دان جوامیزو بهرچاوتیزو پیاوانه بن، له دسته نگی و بهرچاوته نگی و رژدو ره زلی و ه دور بن. ده یفه رمو:

من کان یؤمن بالله والیوم الآخر فلیکرم ضیفه^(۱)

نه وه ی پروای به خواو به روژی دواپی هه یه، با ریزی میوانی بگری.

کل امرئ فی ظل صدقته حتی یفصل بین الناس^(۲)

همو کهس له بهر سیبه ری خیزو به خشینه کانیه تی، تا نه و روژی هق و حیساب یه کلا ده کرتنه وه.

ما نقصت صدقة من مال^(۳)

خیزو به خشین مالی کهم نه کردوته وه.

(۱) أخرجه البخاري (۶۰۱۸، ۶۱۳۶، ۶۱۳۸)، ومسلم، ۴۷ عن أبي هريرة رضي الله عنه

(۲) أخرجه ابن خزيمة في صحيحه ۲۴۳۱، وابن حبان في صحيحه ۳۳۱۰.

(۳) أخرجه مسلم ۲۵۸۸ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

نازایهتی **مجله** (صلی الله علیه و سلم)

به چاو دیویانهو به گوی بیستیوانه و ده ماوده میس به راست و پهوانی به نیمه گه یشتوته که پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) له هه مو خه لکی به جهر گترو نازاتر بو، وهك شاخ چه سپیوه نه له خشیوه نه له رزیوه، له هه ره شهو گه فو گوپان نه ترسیوه، له ناسته نگ و له قهیرانان نه شله ژویه، له کاره سات و له پیشه اتان نه توقیوه. بیباک بو، چونکه خوی ته سلیمی خوا کردبو، خوا پشت و په ناو سه رخه ری بو، به بریاری خوا رازی بو، به به لینی خوا دلنیا بو، نه وهنده ی متمانه ی به خوا هه بو بای نه ته وهیه کی ده کردو له له شکر نکیش سه رپرژ ده بو.

پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) خوی ده چوه مهیدانی شه ری و به ژداری شه ری ده کرد، له گه ل مهرگ پوه پرو ده بو وهو خوی بو قوریانی راپیش ده کرد. ترسی نه بو سام داینه گرتوه، له شه ر دوانه که وتوه راپینه کرده، له وه ختی به رهنگار بونه وه دا پشتی هه لنه کرده و چو کی بو دوژمن دانه داوه. له وه ختی که شه ر له و په ری گه رمیدا بوو شیرو تیر لیک سواون و سه رو سه کوت هه لپژاون و ده ست و پین و گه رده ن په رتروان و رم له که لله ی سه ر شکاون و مهرگ شاههنگی گپراوه، نه په شوکاروه نه شیواوه هه نگا و نکیش پاشه کسه ی نه کرده، بگره له هه مو یارانی له مه ترسی نزیکتر بو. به لکو یاران خویان له په نای نه و ناوو نه ویش دلیرانه دالده ی داون و له روی هیرشبه ران پراوه ستاوه. ژماره ی زوری دوژمنانی پین هیچ بو، دوژمن به هیزیش بوایه لای گرنگ نه بو، ریزه کانی رنکه خست و هانی شه ر که رانی ده داو ده چوه پیشی پیشه وه. به پراستی نه مه لوتکه ی خوراگری و نه و په ری نازایه تیه.

نه وهنده به سه نازایه تی نه و پیغمبره به سه لمینی کاتیک که له گه ل نه بو به کر له

نه شکهوتی خویان حدشاردابو بیتهوهی چه کیان پییج، بیباویرانیش به شمشیری روت و دلی پر له قینهوه دهرهوازیان لیگرتبون و به همر نرخیک بوایه دهیانویست سهری په لدن! بینی نه بویه کر له بهر نهو ترسی که وتوته دلی و په شوکاوه، فهرموی:

یا ابا بکر، ما ظنک بائین الله ثالثهما^(۱)

نه بویه کر چونی لیتیده گهی که نیمه دوانین و خواش سیهه ممان بی!

له جهنگی حونه ینیشدا کاتی موسلمانان کان خو راناگرن و هه لدین و هه ریه که ی لایه کدا پهرت ده بیج، تنها شهش که سی له گه لدا ده مینیتته وه، به ناوی خوا مشتی خو ل هه لده گرتته وهو به سواری نه سپه که یه وه له له شگری به زه برو زهنگ و پر چه کی دوژمنان ده چیتته پیشه وه، له مهیدانی گهرمی شه ری که پاله وانان ده که وتنه به رده ست و پین و سهر و که لله ده په رین، هه لمهت ده باو سینگی ده داته بهر شیرو پم، شالاو ده باته سهر دوژمن، به سه ریاندا ده پرژینتی و ده فهرموی:

شاهت الوجوه^(۲)

دزیو بی نهو ده موچاوانه.

خوای په روه د گاریش نه م نایه ته داده به زینتی و ده فهرموی:

﴿فَقَنْبِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ﴾^(۳)

له پیناو خوا بجهنگی، تو ههر نه رکی خو ت له سه رهو هانی بروادارانیش بده.

له روی دوژمن راوه ستای به نه به رری

که س نه بو به تو بگا له مه رری

باکت نه بو به مه رگ و برینداری

کوک نابن، ترس و نیلکای رزگاری

(۱) أخرجه البخاري (۳۶۵۳، ۴۶۶۳)، ومسلم ۲۳۸۱ عن أبي بكر رضي الله عنه.

(۲) أخرجه مسلم ۱۷۷۷ عن سلمة بن عمرو بن الاكوع رضي الله عنه.

(۳) (النساء - ۸۴).

له شهرې نوحه روی موباره کی بریندار کراوو دانی که لبهی شکینراوو
 حهفتا یاری لیکوژراوه، نهوجاوری نهروخاوو نهژنوی نهشکاوه، بهلکو بهخو
 بهشمشیرهوه وهکو شیر له مهیدانی ماوهتهوو گیان لهسر دهستانه چوته پیش و
 خوی سهرکردایه تی شهره کهی کردوه. نهو پیشی ههموکس وهلامی بانگی
 جیهادی ده دایه وه، بهلکو ههر خوی بهرپایکردوو خه لکی بو هه لئاوه.

له شهرې نه حزب دوژمنان له هه مو لاو له گشت شوینتی یه کیان گرت، شالوایان
 هیناو چوار دهوریمان گرت، کاره سات راساو دلان وهله رزه کهوتن و هه زارو یهک
 بهدگومانی بهخو بردرا، پرواداره بههیزه کانیش بروایان کهوته لهقین، وره یان روخاو
 له بیهومیدی چهقین. بهلام په یامبهری به جهرگ هه لسا یه وهو دایه سستا نوژ و
 لهخو پارایه وه، که سهری بخاو دوژمنانی له پیح بخاو نه خشه یان هه لوه شیئتی،
 زهبون و سهر شوپیان کاو ره شه بایان لی هه لکا، سهر یازانی په روره دگار له ناسمانی
 بیننه خواری و در به دوژمنان دن و له ناویان بهری. خوا یارانی به سهر کردهوو
 بیباوه ران ره نجه ر بون و مه شخه لیان کوژایه وهو بهس سهر شوپیان بو مایه وه.

پنجه مبه، له شهوه کهی شهرې بهدر که خه لک گشتی نوستبون، خهو به چاوانی
 نه کهوت و هه لسا یه وه، بو یارمه تی باوهرداران و سهر کهوتنیان به سهر دوژمن
 لهخو ده پارایه وه. نای که پیشه وایه کی چه ند دلیر بو، کهس نه یتوانیوه له ناست
 تور په یه کهی خوی راگری، کهس نه بوه وه که نهو دلقایم و وره بهرزو خو راگر بیج،
 به جهرگ و قاره مان و مهردیکی بیوتنه بو. سهر جهم ناکاره کانی به جهرگ و
 نه بهردانه بو، ته واری سیفه ته کانی نازایه تی بو، خوی فهر مویه تی:

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوَدِدْتُ أَنَّنِي أَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ أَحْيَا ثُمَّ أَقْتُلُ^(۱)

سوتند بهخو، حهزم ده کرد له پینتاری خوا بکوژرابام و زندویامه وه، پاشان دیسان
 بکوژرابامه وه.

(۱) أخرجه البخاري (۳۶، ۲۷۹۷) ومسلم ۱۸۷۶ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

دنیا به که مگر تنی **مَحَلِّ** (صلی الله علیه و سلم)

دنیا به که مگر به که ی پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) دنیا به که مگر تنی که سچ بو، که زانیویه تی دنیا بنی دئ و به خیرایی ده گوزهری و توئشو که ممو تهمن کورته، که زانیویه تی ناخیرهت بینکۆتایه و به ههشتیش پر له عیش و نۆشی بیسنوره و پاداشتی خوا بیژمارو ژبانی دوایش تاهه تایه. ئەو (صلی الله علیه و سلم) هەر هینده ی له دنیا وەرگرت که برسیه تی لابه ری و باری راست بکاته وه، نەک بلئی بۆی نەلوا بئ و نەیتوانیبی به دهستی بئنی، بەلکۆ هەمو دنیای بۆ به دیاری خرابه پیشی، تەنانەت ئەگەر مەبهستی بویه تەواوی شاخانی ئەم دنیایه ی بۆ ده کرایه زۆرو زیو. به لآم ئەو، دنیای به که م گرت و پتر له به شی پئوستی هەلنەبژارد.

گه لیجاران به برسیتی ماوه توه، ماوه ی مانگیك شیویان نه هاویشتۆته سەر ناگری، گه لیجاران رۆژ و شهوی به برسیه تی بردۆته سەری و تەنانەت خورمای خرابوچکه شی و هه چنگ نه که وتوه بیخوات. جاریش هه بوه سچ شهوانی له سەر یه ک بهس نانی جو ی خواردوه، به لآم به تیریش نا. له سەر پارچه هه سیر نوستوو نه خشی هه سیره که ی له سەر که له که ی^(۱) نه خشاوه. له بهر برسیه تی به ردی وه بهر زگی ناوه. یاهه ران برسیتیان له روخساری پاک ی وه دیکردوه.

خانوه که ی له قور دروستکرابو، روه ریکی فرهوانی داگیر نه کردبو، بانه که ی نهوی بو. له بری سچ چنگه جو زریپۆشه که ی له لای جوله که یه ک به بارمه داناوه، گه لا جار هه ر کراس و عه بایه کی له بهر کردوه، زۆرجاران یاهه ران

خواردنیان بۆ ناردوه چونکه زانیویانه بیج خواردنن. نهم ههمو نهبونی و نازاری بۆیه دیوه تا به چلکی دنیا دژون نهبی و روحی به پاك و پاراوی بمینیتتهوو دینداره که ی پبارژی و پاداشته که ی لیوان لیو بیج و به لیتی خوی بۆ بیته دی که فرمویه تی:

﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ﴾^(۱)

پهروه گارت چاکه ی وات له گه ل ده کا پنی رازی بی . پارهوپولی خوی به سهر خه لکی دابهش ده کردو دره می کیشی پاشه که وت نه ده کرد، و شترو چیل و مهرو مالاتی به سهر یاوه ران و په پیره وان و نه و موسلمانان دابهش ده کردو هیچی بۆ خوی گل نه ده دایه وه، به لکو دیفرمو:

لو كان لي كعضاة - أي شجر - تهامة مאלاً لقسمته ثم لا تجدوني بخيلاً ولا كذاباً ولا جباناً^(۲)

نه گهر به قه د گه لای داره کانی مه که که ش پارو پولم هه بوایه، نهوا هه صوم ده به خشی و پاشانیش نه به ره زلی و نه به درۆزنی و نه به ترسنوکیش منتان نه ده دی.

بتویستایه به نه مری پهروه رگاری
شاخ و داخ ده بونه زینر و مرواری
که پی به نده بیست هه لپژاررو نهوی
هه تپو کرده قوریانی هه ژاری

خۆشه ویست (صلی الله علیه و سلم) له باره ی ناخیره تخوازی و دنیا نه خوازی و به هه ند هه لته گرتنی دنیا و دلپه خۆشه بون و چیل لیوه رنه گرتن و نازونوزنه کردن به خۆشیه کانی، پیشه نگینکی مه زن بو.. کۆشک و ته لاری هه لته نا، پارهوپولی دانه نا، گه نجینه ی کۆنه کرده وه، باخوباخاتی نه بو له به ریان بخوا، چ بیستان و

(۱) (الضحی - ۵).

(۲) أخرجه مالك في الموطأ ۹۷۷، والطبراني في الأوسط ۱۸۶۴، والكامل لابن عدي ۹۷۱۳.

زوی و زارنکی بۆخۆی گل نه دایه وه. فرمویه تی:

لا نوزث، ما تركناه صدقة^(۱)

نیمه میرات ناگرین و نهوی به جیشی دئیلین خیرو خیراته.

نهو به و تهو کرده وو باری، بانگه وازی بۆ دنیا نه خوازی و خو ته یارکردن و کارکردن بۆ روژی دوایی و ناخیره خوازی ده کرد.

نهو (صلی الله علیه و سلم) پیشه وای موسلمانان و سه رکرده ی پرواداران و باشتیرینی خه لکان بو، کهچی له خانوونکی قور ده ژیاو له سه ر پارچه سه سیرنکی په رپوت ده نوست و سو راختی چهند ده نککی خورمای ده کرد، تا بهس له سه ر بین خو ی راگری، بگره گه لا جار هه ر ته نها چهند قوم ی شیر ی خو اردو ته وو هیهچی تری نه بوه بیخوا.

نهو له نیوانی (پهغه مبه رنکی پاشا) یا (پهغه مبه رنکی بهنده) سه ریشک کرا، کهچی دوه میانی هه لبژارد، نیتر به زگی تیرو به سه د زگ برسی ژیا نی به سه ر برد، تا به دیداری خوا گه یشته وه.

یه کینک له ناکاره کانی دنیا به که مگرتنی بریتی بو له جو امیتری و دلواایی وه ک پیتشر باسما ن لیکرد. برسی پرسخو ازان و داوای داوا خو ازانی ره ت نه کردو ته وو پیتسه ت خو ازانی بیته یوا نه کردوه، هه والی پیداوین که دنیا سه نگی باله پیتسه له یه کیشی نیه، ههروه ها فرمویه تی:

كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ^(۲)

له دنیا دا وه نامۆ یا وه ک ریتواری به.

ازهد في الدُّنْيَا يحبك الله، وازهد فيما عند الناس يحبك الناس^(۳)

(۱) أخرجه البخاري (۳۰۳۹، ۳۷۱۲) ومسلم برقم ۱۷۵۸.

(۲) أخرجه البخاري ۶۴۱۶ عن ابن عمر رضي الله عنهما.

(۳) أخرجه ابن ماجه ۴۱۰۲ والطبراني في الكبير ۱۰۵۲۲ والحاكم ۷۸۳۳ عن سهل بن سعد الساعدي.

دهست له دنیا هه لگره خوا خوشتی دهوی، لهو شتانی لای خه لک هه ن و پیمان گرنکه دهست هه لگره خه لک خوشیان دهوی.

مالي وللدنيا، إنما مثلي ومثل الدنيا كمثل رجل قال في ظل شجرة ثم قام وتركها^(۱)

من چیم له دنیایه! نمونه ی من و دنیا وه نمونه ی که سیکه، که له بن داری سه رخواهی بشکینتی و و پاشان هه لسی و به جیی بیلتی.

الدنيا مَلْعُونَةٌ، ملعون ما فيها إلا ذكر الله وما والاهُ وعالمًا أو متعلمًا^(۲)
دنیا نه فره تباره، هه رچی له ناویشیه تی هه نه فره تباره، ته نه یادی خواو نهو شتانی لا بترازی که له پیناو خوان یا خود زانان یا فیرخوازن.

ليس لك من مالك إلا ما أكلت فأفانيت، أو لبست فأبليت، أو تصدقت فأمضيت^(۳)

ماله که ته هه نه وهندهیه که خوا رده ته وه ناوت برده یا له بهرت کردوه دراندوته یا به خیری خودا به خشیه ته و بو رژی قیامته نارده ته.

(۱) أخرجه أحمد (۳۷۰۱، ۴۱۹۶) والترمذي ۲۳۷۷، وابن ماجه ۴۱۰۹ عن عبدالله بن مسعود وقال الترمذي حسن صحيح.

(۲) أخرجه الترمذي ۲۳۲۲ وابن ماجه ۴۱۱۲ عن أبي هريرة رضي الله عنه،

(۳) أخرجه مسلم ۲۹۵۸.

خاکه‌پایی (صلی الله علیه و سلم)

پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) خاکه‌پاییه‌کی نه‌وتوی هه‌بوه که جی سهرسورماني گشت که‌سینک بی. خاکه‌پایی نه‌و خاکه‌پایی که‌سینک بوه که خوی به‌خاوه‌ن سام و شکو ناسی بی و شهرمی لیبکاو به‌مه‌زنی زانیب و دلی بی نارام بو بی. که زانیبیتی پشت و پارو‌پول و ده‌سولات له‌ناستی گه‌وره‌یی نه‌ودا، شتی چند بی‌هودو بیسه‌نگ و بو‌ده‌لن. که گه‌شتیکی روحانی بو لای په‌روه‌دگاری کرد بی و دلی بو روژی کوتا کوچی کرد بی و له‌گه‌پانه‌وشیدا شتیکی وای له‌گه‌ل خوی نه‌هینا‌بیته‌وه خه‌لکی دنیا‌خواز بی سهرسام بن، به‌لکو بو‌بیته به‌نده‌یه‌کی راست و په‌وانی په‌روه‌دگاری و له‌ناست بر‌واداران خاکه‌پایی بنو‌تی، له‌گه‌ل پیران هه‌له‌سته بکا، سهردانی نه‌ساغان بکا، لانه‌وازان به‌سهر کاته‌وه، لاوزان دل بداته‌وه، به‌زیمی به‌هزاراندا بیته‌وه، گه‌مه له‌گه‌ل مندالان بکا، گالته له‌گه‌ل خاوخیزانی بکا، له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌که‌ی گفتوگو بکا، له‌گه‌ل خه‌لک نان بخوا، له‌سهر خو‌ل دابنیش و له‌سهر خاکی ته‌رو شیدار بنوی و له‌سهر لم پالکه‌وی و پارچه‌ه‌سیر بکاته‌ه‌سرنی. هه‌روه‌ها به‌به‌شی خوا رازی بی و چاو نه‌بر‌یته نیویانگ و به‌ناواتی کوشک و ته‌لاران نه‌نوی و ته‌ما‌حی دنیا‌ی نه‌بی. هه‌روه‌ها به‌نهرمی له‌گه‌ل نافر‌ه‌تان قسه بکاو خو‌شه‌ویستانه له‌گه‌ل نامو‌یان بدوی، له‌گه‌ل خه‌لک که‌یفسازو ته‌با بی و له‌روی هاوه‌لانی‌دا ده‌م به‌خنده بی و بفرموی:

إنما أنا عبد: یکل کما یأکل العبد واجلس کما یجلس العبد^(۱)
منیش به‌نده‌یه‌کم، نه‌وته‌تانی وه‌کو به‌نده نان ده‌خوم و داده‌نیشم.

(۱) أخرجه ابن أبي عاصم في الزهد ۶۱، وابن سعد في الطبقات ۳۷۱، وانظر كشف الخفاء ۱۷۱

جاریکیان پیارنک نهوی بینی و سامینکی گورهی لا نیشته و جهستهی وهله رزه کهوت و زور شله ژا، بهلام پیغه مبهرا (صلی الله علیه و سلم) فرموی:

هون عليك، فإني ابن امرأة كانت تأكل القديد بمكة^(۱)

هیور بهوه، من کورپی نافره تینکم که له مه ککه دا گوشتی وشککه لاتوی ده خوارد.

نهو رقی له پندها ه لگوتن ده بوه وو نه بهیشتوه له مه دحکردنیدا سنور بهه زترئی و زنده رهوی بکری و فرمویه تی:

لا تطروني كما أطرت النصارى عيسى بن مريم، فإنما أنا عبدالله ورسوله، فقولوا عبدالله ورسوله^(۲)

وهك ديانه كان هيندم به سردا هلمه لئن كه به عيساي كورپی مه ربه میان هه لگوت، من هه ر ته نهها به ندهو نیر دراوینکی خوام و هیچی تر، پیشم بلین به ندهو په یامبهری خوا.

نه بهیشتوه کهس له بهری هه لسیته وه یا له بهری له سه ر پی بوه ستن، ریزی مه جلیس له کوئی کو تایی هاتبا له وی دانیشته، له گهل خه لکی تیکه ل بوه وه که یه کیک بی له وان بیج جیاوازی، وه لایمی بانگیشتی دا وه ته وهو فرمویه تی:

لو دعيت الى كراع لأجبت، ولو أهدي إليّ ذراع لقبلت^(۳)

نه گه ر بو پینچک (قاج) یکیش بانگیشتم بکه ن هه ر ده چم و نه گه ر بال (پهل) یکیشم بو بکه ن به دیاری وه ریده گرم.

(۱) أخرجه ابن ماجه ۳۳۱۲، والحاكم ۴۳۶۶ عن ابن مسعود، وانظر الكامل لابن عدي ۲۸۶۱۶.

(۲) أخرجه البخاري ۳۴۴۵ عن ابن عباس رضي الله عنهما.

(۳) أخرجه البخاري [۵۱۷۸، ۲۵۶۸].

ههزارانی خوشویستوه، لئی ده گیزنهوه که فەرمویەتی:

اللهم أحييني مسكينا وأمّتي مسكينا، واحشرنني في زمرة المساكين^(۱)
خوایه به ههزاری بمژینهوه به ههزاری بممژینهوه له گهڵ کۆمای ههزاران زندوم
کهوهو کۆم کهروهه.

فیزو لوتبهرزی بهحهرام داناهو نای لیکردوه. لهخانهوادهی ده گهیهنی که
سیفەتیککی دزیو و قیزهونهوه ده فەرموی:

يحشر المتكبرون يوم القيامة في صورة الذر، يغشاهم الذل من كل مكان^(۲)
له رۆژی قیامەت ئەوانەى لوتیان بەرز ههڵناوهو خۆیان له خهڵکی به گهورهتر
داناوه، وهکو میزولان بهبجوکی زندو ده کرینهوهو له ههمو لایه کهوه سهershۆری
لهخۆیان وهردەپینجی.

ههروهها له خواوه بۆمان ده گیزپهتهوه که فەرمویەتی:

الكبرياء ردائي، والعظمة إزاري، فمن نازعني واحدا منها قذفته في النار^(۳)
گهورهی و مهزینیتی شایهه بهمنن، ههركی له ههه کامیان کیشهو بهربهه کانییم
له گهڵدا بکا، له ناگری ههڵداویم.

پهغه مبههه (صلی الله علیه و سلم) خوشهویست و له بههه دلان بو، که نیهه قۆلی
گرتوه، له گهلی رۆییوهو داخوازه کانی هیتاوهتهدی، سهردانی (نوم نهیمهنی)
کردوه که بهندهیههک بوه. که شانده کهی (عامری کورپی سهعهعهه) پێیاندا
هههگوتوهو گوتویهانه: تۆ باشتهههه و چاکترین و گهههههه کورپی گهورههههههه،
پێیانی فەرموهه.

(۱) أخرجه الترمذي ۲۳۵۲ عن أنس رضي الله عنه، وابن ماجه ۴۱۲۶ والحاكم ۷۹۱۱

عن أبي سعيد الخدري وصححه .

(۲) أخرجه أحمد ۶۶۳۹، والترمذي ۲۴۹۲، انظر كشف الخفاء ۳۲۳۶.

(۳) أخرجه مسلم ۲۶۲۰ وأبو داود ۴۰۹۰ واللفظ له.

يا أيها الناس! قولوا بقولكم أو ببعض قولكم، لا يستجربنكم الشيطان^(١)
خه لکینه به قسه ی ناسی خوتان له گه لم بدوین و شهیتان ته فرهتان نه دا.

کاتیکیش کابرایه ک پیگوت: نه گهر خوا بیهوی و نه توش بتهوی، تو پرېو و فمروی:
ويحك! أ جعلتني والله عدلاً؟ بل ما شاء الله وحده^(٢)
هه ی به دبه خت! من و خوا ده که به هاوتای به کتری؟ به لکو بلی: ته نها خوا بیهوی.

پتغه مېمر (صلى الله عليه وسلم) خوی پتوېستیه کانی خاوخیزانی جیبه جی ده کرد،
که وشه کانی^(٣) خوی جوت ده کرد، جله کانی پینه ده کرد، گیسکی له مائی ددها،
مهړی ده دوشی، له گه ل خیزانه کانی گوشتی ورد ده کرد^(٤)، خواردنی بو میوانان
داده نا، له گه ل نه وانه ی سهردانیان ده کرد روخوشی دهناندو مه جلیسی گهرم ده کردو
له هه وائی ده پرسین، له رینگادا به نوره له گه ل هاورپیکانی سواری و شتر دېون، جلی
خوری له بهر ده کردو نانی جوی ده خوارد، گه لا جاران به پتخواسی ده که وته ری، له
مزگوتی دهنوست، سواری که ری دېو، له پشته وهی سواری سوار دېو، یارمه تی
پتتاقه تانی ددها و کاروانی به سهر ده کرده وه، له دواوهی هه میانه وه دېو و یارمه تی
پتوېستانی ددها، دېوه هاورپتی نه وانه ی به ته نیا بون.

نه و پتغه مېمه ره ناوا گه ورو به ریژ بو، بو به نپویانگی له سهر زاران گتیر دراوته مو سواران
دنگویاسیان له شارو دپیان بلاو کرده و ته مو ناده می و جنو که هه والیان را گه یاندوه.

(١) أخرجه أحمد ١٥٨٧٦ وأبو داود ٤٨٠٦.

(٢) أخرجه أحمد (١٨٤٢، ٢٥٥٧) والنسائي في السنن الكبرى ١٠٨٢٥ عن ابن عباس رضي الله عنهما.

(٣) کوش: پتلاو.

(٤) خه لکانیک پتپانویه که نه گهر پیاو یارمه تی خیزانی بدات و گوشت ورد بکات و
گیسک له مائی بدات، کارنکی نه شیاوه، که چی پتغه مېمه ری سهر ورو سهر به رزو جوامیر
نه و کارانه ی کرده و، به نه رکی خوشی زانیوه که ماف بداته نافرته تان و یارمه تیان بدات.

(له و) محمد سمید

نهرم و نیانی **محمد** (صلی الله علیه و سلم)

نهو پیغه مبهری خوا بو بویه له هه مو خه لکی نه رمتر و سینه فرهوانترو قسه شیرنتر بو، رهوشت و خوی جوان و له جی و نیسک سوکتر بو. تورپمی خوی قوت ده دایه وهو له هه له کارانی ده بوری و چاوی لیده پۆشین. له مافه تایبه ته کانی خوی خوش دهبو نه گهر مافی خوای به سه ره وه نه بوایه، له وانه خوش بو که زولمیان لیکردو له زنده که ی دهریان کردو نازاریان دار جوئنیان پیداو قسه ی سوک و پوکیان پینگوت و دزایه تیان کرد. له فه تحی مه که که دا فرموی:

اذهبوا فأنتم الطلقاء^(۱)

برۆن ئیوه نازادن.

له سوفیانی کورپی حاریسی ناموزاشی خوش بو، که هاته به رده می پیغه مبهرو وتی: سوئند به خوا! خوا تو ی به سه ر ئیمه دا هه لباردو ئیمه هه له بارو تاوانبار بوین. نهویش (صلی الله علیه و سلم) فرموی:

﴿ قَالَ لَا تَرْيَبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾

نه مرۆ گله و گازانده له سه ر هیه که سه یکتان نه ماوه، خوا خه تاتان ده پۆشی و هه ر خوی له میهره بانان میهره بانتره^(۲).

(۱) أخرجه الشافعي في الأم ۳۶۱۱۷، والطبري في تاريخه ۱۶۱۱۲ والبيهقي في السنن الكبرى ۱۸۰۵۵ انظر صحيح الجامع ۴۸۱۵ .

(۲) (يوسف - ۹۲).

بیابانی و چۆلی نشینان، به هه‌لسوکه‌وتی زۆروشک ناشیرینه‌وه رۆبه‌روی ده‌بونه‌وه، به‌لام نه‌و نهرمی ده‌نواندو چاوی لیده‌پۆشین، فه‌رمانه‌که‌ی خ‌وای له‌خۆی ده‌هینایه‌دی که ده‌فه‌رموی:

﴿فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾^(۱)

به شت‌وازیکی جوان چا‌وپۆشی بکه‌و ببوره. وه‌لامی خ‌راپه‌ی به‌خ‌راپه نه‌ده‌دایه‌وه، به‌لکو لی‌بخۆش ده‌بو و چاوی لیده‌پۆشی. له‌پینا‌و خۆی تو‌ره نه‌ده‌بو، له‌پینا‌و خۆی تو‌له‌ی وه‌رنه‌ده‌گرته‌وه. به‌لکو نه‌و کاته‌ی تو‌ره ده‌بو پتر نهرمی ده‌نواندو ته‌نانه‌ت له‌روی نه‌و که‌سه‌ی تو‌ره‌شی کردوه بز‌ی له‌سه‌ر لی‌وانیدا گه‌راوه. نامۆزگاری یه‌کینک له‌هاره‌لانی کردوه فه‌رمویه‌تی:

لا تغضب، لا تغضب، لا تغضب^(۲)

توره مه‌به، توره مه‌به، توره مه‌به.

قه‌سه‌ی خ‌راپیان ده‌ره‌ق کردوه بۆیان گ‌یراوه‌ته‌وه، که‌چی لی‌ی نه‌پنج‌اوه‌ته‌وه ک‌ی گ‌وتیه‌تی و نه‌گه‌ر زانیویه‌تیشی سه‌رکۆنه‌ی نه‌کردوه سزای نه‌داوه. فه‌رمویه‌تی: لا یبلغنی أحد منکم ما قیل فیّ، فإني أحب أن أخرج إليك وأنا سليم الصدر^(۳) که‌س قه‌سم بۆ نه‌هینتیه‌وه که ک‌ی چی له‌باره‌ی من گ‌وتوه، چونکه‌ هه‌ز ده‌که‌م که د‌یمه لاتان سینهم یی‌گه‌رد و بی کینه بی.

جارنکیان ئیبنی مه‌سه‌ود ره‌زای خ‌وای لی‌ی قه‌سه‌یه‌کی بۆ ده‌گه‌رپنیتیه‌وه، نه‌ویش (صلی الله علیه و سلم) ره‌نگی رۆخساری ده‌گۆپ‌ئ و ده‌فه‌رموی:

رحم الله موسى، أوذی بأكثر من هذا فصبر^(۴)

خ‌وا ره‌حم به‌موسا بکا، پتر له‌وه‌ش نازاریان دا که‌چی نازامی گرت.

(۱) (العجر - ۸۵).

(۲) أخرجه البخاري ۶۱۱۶.

(۳) أخرجه احمد ۳۷۵۰ وأبو داود ۴۸۶۰ والترمذي ۳۸۹۶ عن عبدالله بن مسعود.

(۴) أخرجه البخاري (۳۱۵۰، ۳۴۰۵) ومسلم ۱۰۶۲.

ناحزو دوژمنان دهرهق به په‌یام و ناموس و نیویانگ و خاوخیزانی گه‌لا نه‌زیه‌تیاں پینگه‌یاند، به‌لام نه‌وکاته‌ی ده‌سلاتی به‌سه‌ریاندا شکا لئی بورین و به نهرمی له‌گه‌لیان جولایه‌وهو فهرموی:

من كَفَّ غَضَبَهُ كَفَّ اللَّهُ عَنْهُ عَذَابُهُ ^(۱)

نه‌وه‌ی له‌پیتناوی خوا تورپه‌یی قوت داته‌وه، نه‌وا خوا له‌سزای خۆی ده‌پیارئزی. جارنکیان پیاویک پییگوت: به‌داد‌گه‌ری بجولئوه! نه‌ویش (صلی الله علیه و سلم) فهرموی:

خَبْتُ وَخَسِرْتُ إِذَا لَمْ أَعْدَل ^(۲)

ره‌نجه‌رۆ و دۆرپاوم نه‌گه‌ر داد‌گه‌ر نه‌بم.

نه‌زیه‌تیشی نه‌داو لئشی خۆش بو.

جارنکی تر جوله‌که‌کان هه‌ندی کاری نابهدل و نابه‌جییان کردو دلپان نیشاندا، به‌لام نه‌و (صلی الله علیه و سلم) چاوی لا پۆشین و لپیان خۆش بو.

لیبورده‌یی و خورپه‌وشته به‌رزو جوانه‌کانی، هه‌مو خه‌لکی ده‌گه‌رته‌وهو هه‌یج که‌سیکی هه‌لنه‌ده‌بوارد. ناگری رق و کینه‌ی ناو دلانی به‌سای وته جوان و هه‌لوئسته نهرم و نیانه‌کانی ده‌کوژانده‌وه. نه‌و فهرمانه‌ی خوای له‌خۆی هه‌تنبوه دی که ده‌فهرموی:

﴿ادْفَعْ بِأَلْتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ ثُمَّ نُنْ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ ^(۳)

به‌چاکترین هه‌لوئسته به‌ره‌ره‌چی خراپه‌ بده‌وه، ئیمه به‌ وه‌سفکاره‌کانی نه‌وان زانائترین. له‌گه‌ل خیزانه‌کانی له‌ هه‌مو خه‌لکی نهرمونیاوتر بو، سوچه‌ت و گالته‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن و به‌قه‌سی خۆش له‌گه‌لیان ده‌دواو له‌هه‌له‌کانیانی ده‌بوری و به‌روپکی گه‌ش و به‌بزه‌وه ده‌چوه لایان و شادی و کامه‌رانی ده‌خسته‌ناویان.

(۱) أخرجه أبو يعلى ٤٣٣٨ والبيهقي في الشعب ٨٣١١ وانظر العليل لابن أبي حاتم ١٩١٩

ومجمع الزوائد ٢٩٨١١٠.

(۲) أخرجه البخاري ٣١٣٨ ومسلم ١٠٦٣ واللفظ له عن جابر بن عبد الله.

(۳) (المؤمنون - ٩٦).

نه نه سی کورپی مالیک ره زای خوی لیجی دهلیج: من ماوهی (ده) سالان له مالی پیغه مبهردا خزمه تم کرد، له هیچ شتی نه گهر کردیم نه یگوتوه بو کردوته، نه گهر نه شمکردبی نه یگوتوه بو نه تکردوه. ییگومان نهم ره فتاره نه وپه پری نهرم و نیانی و رهوشت جوانی دهسه لمینیج و لوتکه ی هه لویستی جوان و نیوان سازی و ته بایی نیشان ده دات. جا نه ک ههر خزمه تکاره که ی بگره هاوپه یمان و هاوپری و هاوه لانیسی له ره فتاره نهرم و نیان و پر له خوشه ویستی و جوانه کانی نه ودا غهرقی شادمانی بیون.

ره فتاره کانی نه وهنده شیرن و له بهر دلان بو، تاوه ک خوشه ویسترین که س چوه ناو دلان و روحه کان هۆگرو شهیدای بیون و دهرونه کان بو دیداری گریان تیبه ریو.

بهزه‌ی **محمد** (صلی الله علیه و سلم)

خوا بهم فرموده‌یه وه سفی کرده:

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴾

تۆمان بۆ نه وه ناردوه تا بیسته میهربانی بۆ جیهانیان^(۱).

نهو (صلی الله علیه و سلم) بۆ ته‌واوی مرؤفایه‌تی رحمت بو، لیان گیراوه‌ته‌وه که فرموده‌تی:

إنما أنا رحمة مهداة^(۲)

من رحمة‌تیکه خه‌لاتکراوم.

جاریکیان بۆ کچه‌زایه‌کی گریا که له‌ناو‌زینگانی سه‌ره‌مرگ دابو. له‌باره‌ی گریانه‌که‌وه لیان پرسه، نه‌ویش فرموده:

هذه رحمة يرضعها الله في قلب من يشاء من عباده، وإنما يرحم الله من عباده الرحماء^(۳)

نه‌مه ره‌حمیکه خوا به‌ویستی خۆی ده‌یخاته دلێ به‌نده‌کانیه‌وه، خواش ره‌حم به‌به‌نده‌ به‌ره‌حمه‌کانی ده‌کات.

بۆ دورو‌ن‌زیکان ره‌حمه‌تی بو، دلێ نه‌ده‌هات خه‌لک به‌خاته به‌ر زه‌حمه‌ت و بار‌قور‌په‌سی، ره‌چاوی باری خه‌لکی ده‌کردو باری سوک ده‌کردن. جار هه‌بوه ویستویه‌تی

(۱) (الأنبياء - ۱۰۷).

(۲) أخرجه الدارمي ۱۵ مرسلا، والحاكم موصولاً عن أبي هريرة برقم ۱۰۰ وصححه.

(۳) أخرجه البخاري (۱۲۸۴، ۶۶۵۵) ومسلم ۹۲۳ عن أسامة بن زيد رضي الله عنه.

نوږډه که ی درېټ بکاتهوه، به لآم دهنګی گریانی ساوای بیستوهو نوږډه که ی کورت کردوټهوه تا دایکه که ی نه زیدت نه خوا. جارنک له ناو نوږډی بو، نومامه ی کچی زهینه بی کیژی گریا، هه لیگرت و گرتیه باوه شی، که بو سوژده ده چوه دایده ناو که هه لده ستایه وه هه لیده گرته وه.

جارنکیان له سوژده دا حه سن ده چپته سهر پستی، نه ویش سوژده که ی درېټ ده کاته وه، که سلاری دایه وه ته وازو ی له خه لکی خواست و فرموی:

إن ابني هذا ارتحلني، فکهرت أن أرفع رأسي حتى ينزل
حسه نى کورم خو ی به سهر پشتم دادا، منیش حمزم نه کرد سهر بهرز که مده وه تا هاته خواری^(۱).

ههروه ها فرمویه تی:

من أم منكم الناس فليخفف، فإن فيهم الكبير والصغير والمريض وذا الحاجة^(۲)
نهو که سی پیشنوږډی کرد با نوږډنکی کورت و سوکه له بکات، چونکه هی وایان تیدایه پیره یا منداله یا نه خو شه یا کارنکی پیوستی هه یه.

جارنکیان موغازی کوری جه بهل نوږډی به خه لک درېټ کرده وه، نه ویش پی فرمو:

أفتان أنت يا معاذ^(۳) ؟

نه ی موغاز نه تو به هیلاک بهری؟

ههروه ها فرمویه تی:

لولا أن أشق على أمتي لأمرتهم بالسواك عند كل صلاة:
نه گهر زه حمه تم نه خستبایه سهر نوممه ته کم، نهوا فرمانم پیده کردن له سه ره تای هه مو نوږډنکدا سیواکیان به کار به یتنایه.

گه لیجار وازی له هه ندی کاران هی ناوه، نه بادا له سهر نوممه ته که ی فرز بی، جا بو یه وه ک ناموژ گاریه ک به یاوهرانی ده گوت که کاره که بکن.

(۱) أخرجه أحمد ۲۷۱۰۰ والنسائي ۱۱۴۱ عن شداد بن الهاد رضي الله عنه.

(۲) أخرجه البخاري ۷۰۳ ومسلم ۴۶۷ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

(۳) أخرجه البخاري (۷۰۵، ۶۱۰۶) ومسلم ۴۶۵ عن جابر بن عبدالله رضي الله عنه.

نه‌مانه به‌شیک بون له‌میهره‌بانی پیغه‌مبهر سلأوی خوای له‌سهر بیج . هه‌روه‌ها ده‌یفه‌رمو:
والقصد القصد تبلیغوا^(۱)

کورتی و پوختی، کورتی و پوختی، به‌کورتی و پوختی ده‌گه‌نه مه‌رامی دینداریتان.

بُعِثت بِالْحَنِيفِيَّةِ السَّمْحَةِ

من به‌ئاینیکی نه‌رم و نیان و لیبوردوه نیردراوم^(۲).

خیر دینکم آیسره^(۳)

باشترین دینداری، به‌سانترین باری.

عليكم هدياً قاصداً^(۴)

رئی روشن و کورت و پوخت بگرن.

خذوا من العمل ما تطيقون، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَمَلُّ حَتَّى تَمَلُّوا^(۵)

نه‌مهنده‌ی له‌ تواناتاندا هه‌یه عیبادت بکه‌ن، چونکه تا ئیوه بیتاز نه‌بن خوا بیتاز نابیج.

پیغه‌مبهر (صلی الله علیه و سلم) له‌نیوانی هه‌ر دو کارێکدا نه‌گه‌ر سه‌رپشک

کرابی، ناسانه‌که‌ی هه‌لبێزاردوه، به‌مه‌رجه‌ی هه‌لبێزێردراوه‌که گوناح نه‌بوی، هه‌روه‌ها

ناپه‌زایی له‌مو سنج که‌سه ده‌پرێی که زۆر به‌ توندی عیباده‌تیان وه‌رگرتبو و فه‌رموی:

والله إني لأخشاكم لله وأتقاكم له، ولكنني أقوم وأنا، وأصوم وأفطر، فمن

رغب عن سنتي فليس مني^(۶)

سویند به‌خوا با پیتان بلیم، من له هه‌موتان پتر له‌خوا ده‌ترسم و له هه‌موشتان

خۆپاریتێرم، که‌چی شه‌ونووتیش ده‌که‌م و ده‌شخه‌وم، به‌روژو ده‌بم و ده‌شخۆم، جا

هه‌ر که‌سی خۆی له‌ ده‌ستوری من هه‌لبوێرێ له‌من نیه.

(۱) أخرجه البخاري ۶۶۶۳ عن أبي هريرة رضي الله عنه

(۲) أخرجه أحمد ۲۱۷۸۸ عن أبي أمامة رضي الله عنه

(۳) أخرجه أحمد ۱۵۵۰۶ وانظر مجمع الزوائد ۳۰۸۱۳

(۴) أخرجه أحمد (۲۲۴۵۴، ۲۲۵۴۴) والبيهقي في السنن الكبرى ۴۵۱۹ عن بريدة

الأسلمي، وانظر البيان والتعريف ۱۰۹۱۲.

(۵) أخرجه البخاري ۵۸۶۲ ومسلم ۷۸۲ عن عائشة رضي الله عنها.

(۶) أخرجه البخاري ۵۰۶۳ ومسلم ۱۴۰۱ عن أنس بن مالك رضي الله عنه.

له سەفەردا پۇژوی مانگی رەمەزانی شکاندو، نوژی چوارینە کورت کردۆتەو، (نیوهرۆ و عەسرا) و (مەغریب و عیشا)ی کۆکردۆتەو، لەکاتی بارینی باراندا بانگی راهیشتو کە هەرکەس با لە بنەوبارگەکی خۆی نوژیەکی بکات و نەینە جەماعەتی. هەرەها فەرمویەتی:

هَلِكِ الْمُنْتَعِعُونَ ^(١)

نەوانە زۆر بەتوندی دینیان گرتو، فەوتاون.

ما كان الرفق في شيء إلا زانه، وما نزع من شيء إلا شانه ^(٢)

نەرمونیانی لەهەر شتێکدا بێ جوانی دەکا، لەهەر شتێکیش دامالێی ناشرینی دەکا. نارهزایی لە عەمری کورپی عاص دەبرپی لەوێ کە خۆی بە عیبادهت زۆر ماندو دەکردو فەرموی:

إِيَّاكُمْ وَالْغُلُو ^(٣)

نەکەن زیادپەوی بکەن.

أُمَّتِي أُمَّةٌ مَرْحُومَةٌ ^(٤)

نوممەتی من نوممەتیکی رەحم پێکراو.

إِذَا أَمَرْتَكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ ^(٥)

هەر فەرمانێکم پێکردن بەپێی توانا جێبەجێ کەن.

ئەم ناسانیی زۆرانی پێغەمبەر (صلی الله علیه و سلم) دەگەڵ ناسانی سوننەت و شەریعەتە کەیدا هەماهەنگە، پەیرەوکردنیکیش بوە لەو فەرمودانە

(١) أخرجه البخاري ٥٠٦٣ ومسلم ١٤٠١ عن أنس بن مالك رضي الله عنه.

(٢) أخرجه مسلم ٢٥٩٤ عن عائشة رضي الله عنها.

(٣) أخرجه مسلم ٢٦٧٠ عن عبدالله بن مسعود رضي الله عنه.

(٤) أخرجه أحمد (١٩١٧٩، ١٩٢٥٣)، وأبو داود ٤٢٧٦ والحاكم ٨٣٧٢ عن أبي موسى رضي الله عنه وصححه.

(٥) أخرجه البخاري ٧٢٨٨ ومسلم ١٣٣٧ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

په روږد گاری که فرمویه تی:

﴿وَبُيِّرْكَ لِلْيَسْرِ﴾^(۱)

رنت بؤ خوش ده کهین تا به سانایی بگهی.

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾^(۲)

خوآ نه رکي له توانا به دهر به سهر که سدا ناسه پیتی.

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾^(۳)

تا پیتان ده کری له خوآ بترسن.

﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾^(۴)

خوآ ناسانی نیوهی دهوی و بارقورسی نیوهی ناوی.

﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾^(۵)

له دیندا زهحه تی بؤ دانه ناو.

گه لی نایه تی دیکه ش..

پیغه مبهر (صلی الله علیه و سلم) له پیام و بانگه وازو خواپهرستی و نوژ و پوژوی و خوآردن و خوآردنه و هو بهرگ و پوژاک و هدره ها له مالی و له سه فهره له ناکاریدا، هه میسه ناسانکارو ساناگرو میهره بان بو. بگره ته وای ژیا نه که ی له سهر ناسانکاری بنیات نابو، چونکه نهو بؤ نهوه نیردراوه تا کوآ و بهندو باری گران له سهر نوممه ته که ی هه لگرئ.

له راستیدا ناسانکاری ههر له گه ل وی هاته ناراه، ساناگری ههر له شه رعه تی وی سهری هه لداوه. ته نانه ت نهو خوی بریتی بو له ناسانی و نه رمونیانی و میهره بانی.

(۱) (الأعلى - ۸). (۲) (البقرة - ۲۸۶). (۳) (التغابن - ۱۶).

(۴) (البقرة - ۱۸۵). (۵) (الحج - ۷۸).

زیکره‌گانی ﷺ (صلی الله علیه و سلم)

پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) له هه‌مو کەس پتر یادی پەروردگاری دەکردو، هه‌مو ژیاڤی هه‌ر یادکردنه‌وی خوا بو، بانگه‌وازو نامۆژگاری و پەرستن و فه‌تواکانی بگه‌ر شه‌و و پۆژ و سه‌فه‌رو نیشه‌جیڤیون و پیره‌سم و بۆنه‌کانی ژیاڤی ته‌نانه‌ت هه‌ناسه‌کانیسی بریتی بون له‌یادکردنه‌وی خوا. دلی به‌یادی خواوه‌ به‌ند بو، به‌چاو دهنوست به‌لام به‌دل به‌ئاگا بو، خه‌لك که ته‌ماشایان ده‌کرد یادی خوایان ده‌که‌وته‌وه دل .

هانی خه‌لكی ده‌دا تا یادی خوا بکه‌ن و له‌ خوا غافل نه‌بن و ده‌یفه‌رمو:

سبق المفردون: الذاکرون الله کثیرا والذاکرات ^(١)

تا که‌پرستان وه‌پیش که‌وتن، نه‌و ژن و پیاوانه‌ی که‌ زۆر یادی خوا ده‌که‌نه‌وه

مثل الذي يذكر ربه والذي لا يذكره كمثل الحي والميت ^(٢)

نومنه‌ی نه‌و که‌سه‌ی یادی خوا ده‌کاته‌وه‌و نه‌وه‌ی نایکاته‌وه‌و که‌و زندو و مردو وایه

لا يزال لسانك رطبا من ذكر الله ^(٣)

هه‌میشه‌ زمانت به‌یادی خوا ته‌ر بی.

هه‌روه‌ها رایگه‌یاندوه که‌ نه‌و که‌س باشترین که‌سه که‌ پتر له‌ هه‌مو که‌سه‌ی یادی خوا بکاته‌وه.

(١) أخرجه مسلم ٢٦٧٦ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

(٢) أخرجه البخاري ٦٤٠٧ ومسلم ٧٧٩ عن أبي موسى رضي الله عنه.

(٣) أخرجه أحمد (١٧٢٢٧، ١٧٢٤٥) والترمذي ٣٣٧٥ وابن ماجه ٣٧٩٣ انظر المشكاة

له فرموده‌یه‌کی قودسیشدا فرموده‌تی:

أنا مع عبدي ما ذكرني وتحركت شفتاه ^(۱)

تا بنده‌کم یادم بکاته‌وو لئوی به‌یادی منه‌وه بجولا، من له‌گه‌لیمه.

من ذكرني في نفسه ذكرته في نفسي، ومن ذكرني في ملاً ذكرته في ملاً خير منهم ^(۲)

نه‌و که‌سی له‌دلی خوی یادم بکاته‌وه من یادی ده‌که‌مه‌وه، نه‌و که‌سیش له‌ناو

کۆمه‌لئیک یادم بکاته‌وه نه‌وا له‌نیئو کۆمه‌لئیکی چاکتر یادی ده‌که‌مه‌وه.

هه‌روه‌ها به‌ده‌یان فرموده‌ی دروستی هه‌یه که هانی موسلمانان ده‌ده‌ن یادی خوا

بکه‌ن و زیکری:

لا اله الا الله و الحمد لله و الله اکبر و لاحول ولا قوه الا بالله و استغفر الله

بکه‌ن و سه‌لاواتان لا به‌ن.

هه‌میشه به‌بیر خه‌لکی دینایه‌وه که یادی خوا چ جوړه ریزانه‌و پاداشتیکی

هه‌یه. ژماره‌و بۆنه‌ی یاده‌کانی باسکردوه‌و زیکری پۆژانه‌ی دیار کردوه.

په‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) یادکارو سوپاسکارو نارامگر بو، خوی وه‌بیر

نه‌ته‌وه‌که‌ی دینایه‌وه‌و فیژی ده‌کردن که چۆن خوا به‌گه‌وره بگرن و ته‌سبیحاتی

بکه‌ن و تییگه‌یاندن که سوډو که‌لکی یاده‌کان به‌چ نه‌ندازه‌یه‌کن. په‌غه‌مبه‌ر

(صلی الله علیه و سلم) به‌خته‌وه‌رتین که‌س بو به‌یادکردنه‌وی خوا، به‌سای نه‌م

نیعمه‌ته‌وه سازترین و له‌بارترین باری بۆ ره‌خساو خۆشترین ژبانی به‌سه‌ر ده‌برد،

له‌یاده‌کاندا گه‌لا وێردی هه‌بو که پر به‌دل و به‌وه‌پری ترس و خۆشه‌ویستی و

دلکزی و گه‌رده‌نکه‌چی و سام و ته‌ماو هومیده‌وه دیوتنه‌وه.

(۱) أخرجه البخاري معلقا في كتاب التوحيد، باب قول الله ((**لا اله الا الله**)).، وأحمد

(۱۰۵۸۵، ۱۰۵۹۲) و ابن ماجه ۳۷۹۲ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

(۲) أخرجه البخاري ۷۴۰۵ ومسلم ۲۶۷۵ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

نزاکانی **مجلس** (صلی الله علیه و سلم)

خوادہ فرموی:

﴿ اَدْعُوْنِيْ اَسْتَجِبْ لَكُمْ ﴾^(١)

له بهرم پیاړیتنه وه، نهوسا به دهنگتانه وه دیم.

﴿ وَاِذَا سَاَلْتَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ اُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَاَنِي ﴾^(٢)

نه گهر بهنده کاتم له باره ی منه وه لیان پرسې، من نزیکم، هدرکس هانام وه برینتی، بیوه لامی ناهیلمه وه.

پتغه مبریش (صلی الله علیه و سلم) فرمویه تی:

الدعاء هو العبادة^(٣)

پارانه وه په رسته نه.

من لم یسأل الله یغضب علیه^(٤)

نهو که سی له خوا نه پیاړیتنه وه خوا لئی توږه ده بیت.

(١) (غافر - ٦٠).

(٢) (البقرة - ١٨٦).

(٣) أخرجه أحمد (١٧٨٨٨، ١٧٩١٩) وأبو داود (١٤٧٩) والترمذي (٢٩٦٩، ٣٢٤٧) عن النعمان بن بشير وصححه.

(٤) أخرجه البخاري في الأدب المفرد ٦٥٨ والترمذي ٣٣٧٣ عن أبي هريرة رضي الله عنه وصححه.

پتغمه مبر (صلى الله عليه و سلم) له هه مو حاله ته كانيدا هه ره له خوا ده پارايه وه، كاروباره كانى به خوا راسپاردبو، زور له په روهره گارى ده پارايه وه كه وه بهر ره حمدهت و لیبوردی بکه ویت و چاکه ی له گه لدا بکات و پږانه ی پچ ببه خشى. نه و دو عايانه ی ده کرد كه پرمانان و ته وای داخو ازیه كان ده پښکن، وه كه نه وه ی كه فهر مریه تی:

اللهم آتنا في الدنيا حسنةً وفي الآخرة حسنةً وبقنا عذاب النار^(۱)

خوایه له دنیا و دوا ییدا شتى چاکمان پچ ببه خشه و له نازارى ناگر رزگارمان بکه.

اللهم إني أسألك العفو والعافية^(۲)

خوایه من دا وای لیبوردن و سه لاهمه تیت لیده که م.

دوعا كانى سچ جاران ده گوت هه وه له سه ره تادا سو پاس و ستایشى خوا ی ده کرد و له کاتى دا واکردندا روى له قیبله ده کرد و جار هه بو ده سنو پږیشى هه لده گرت. نه ته وه که ی وا فیرى نادابى دوعا ده کرد كه له سه ره تادا ستایشى خوا بکه ن و سه لاوات له سه ر پتغمه مبر لیبدن، به ناوه جوانه كانى خوا له خوا پپارینه وه، به رشتى^(۳) دا واکانیا ن بکه ن، زورى دوباره بکه نه وه، نه و کاتانه هه لپږ پږن كه دوعایان تیدا قبول دهبچ بو نمونه: دوا ی ته و او بونى نو پږه كان، به ینى بانگ و قامه تان، ناخیره ختى هه ینیا ن، پږوى عه ره فات، کاتى سوژده بردن و بهر و ژو بون و سه فهر کردن و ههروه ها دوعا ی باوک بو کورپش تايبه تمه ندى خوى هه یه. پتغمه مبر (صلى الله عليه و سلم) له قهیران و تنگاناندا زور زور ده پارايه وه وه بهر په رى ملکه چى و ترس و مه حبه بت و گومان باشى و به لالانه وه یه کى ته و او وه داخو ازیه كانى دوباره سینه ره ده کرده وه، وه كه دوعا كانى شه رى به درو شه رى خه نده ق و پږوى عه ره فه.

(۱) أخرجه البخاري (٤٥٢٢، ٦٣٨٩) ومسلم ٢٦٨٨ عن انس رضي الله عنه.

(۲) أخرجه أحمد ٤٧٧٠ وأبو داود ٥٠٧٤ وابن ماجه ٣٨٧١ والحاكم ١٩٠٢ عن ابن عمر رضي الله عنهما وصححه.

(۳) رشت: مکورى.

خوا دوعاكانی قبول ده كړدو داخوازيه كانی بؤ دیتنايه دی، وهك نهو روژهی كه له سهر مينبهردا پارايه وه باران بباری و ده سبه چې باری، يا نهو روژهی په نجهی راداشت تا مانگ شق بېج، نهویش شق بو به بریاری په روهر د گاری. ههروه ها خوا بهره كه تی ده خسته نان و ناوی و له شهړه كان سهری ده خست، دینه كه ی بهرز راگرت و كۆمه له كه ی به هیژ كړدو دوژمنانی سهر شوړ كړدو ناحه زانی ده مكوت كړد، هه میسه یارمه تی دده تا نهو روژهی ته وای داخوازيه كانی بؤ هاته دی و پړزو پایه ی بهرز بوه وو سهره نجامی دواپی به لای ویدا شكایه وه.

ئاواتهكانى **محمد** (صلى الله عليه و سلم)

هيممهت له گه ليدا له دايك بو، له منداليرا دهرن بهرزو قايم بو، چاوى له رهوشته په سندهكان ههلبېرىبو و شتى كهه و بېترخى له خو نهدوه شاندهوو مهىلى له كارى چروك نه بو، خاوهن ئاواتى بهرزو دهسپېشخهرو پېشهنگ و شوږه سوارى تاقانهى مهيدانان بو. رېژيناسان^(۱) ده گېر نهوه كه عهبدولموتهللىبى باپىرى له بهردهم كه عبهدا جىگهيه كى تايبته به خوئى هه بو و له بهر پلهو پايه و رېژه كهى نه ده بوايه كه سى له سهه دانىشى، جارنكيان پىغه مبهه (صلى الله عليه و سلم) كه هيشتا مندال بو چوه نهوئ و لهو جىگايه بترازئ به هېچ شوئنى تر رازى نه بو، هه رچه نده خزمهتكاران له گه لىشى كه وتنه كېشه.

بهه له پىغه مبهه رايه تيش نيشانه و ناكارى سهه كردهى و سهه وهه رى و رېبه رايه تى تيدا هه بو، ته نانهت قورپه شيهه كان به ناوى راستگوى دهسپاك ناويان هه لده ناو به داد وهه ريه كهى رازى بون و كاره كانيان بو بهردهستى وى ده گه راندهوه.

جا كه خوا په يامى پى به خشى، (وه سيله)ى كرده ئاواتى كه بهر زترين پلهو پايهى ناو به هه شته، له خوا پاراپايه وه پى به خشى و ئيمه شى فير كرد بوئى پارپينه وه، ههروهها گه يشتوته سىده رى موتته هاو كه مالى ره هاى به شه رتى و چاكندهى مرؤفايه تيشى وه دهسته ئناوه.

يه كيك له نيشانه كانى دهرن بهر زرتى نه وه بو كه دنيائى نه خواست و داخوازيه كهه نرخه كانى دنيائى ره تكدوده وو كوؤشك و ته لارو پاشايه تى نه ويست.

(۱) رېژين: رابردوى ژيان.

پیغمبر

(صلی اللہ علیہ وسلم)

لہ قورئاندا

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ :

نهی پیغمبر خودات بهسه

خوات هه بیج بهسه خه فدت هه لمه گره له زیان، نهو ده تپاریزی له به لای زه مان، له پیشهات و مهر گه ساتان، له ناخوشی و کاره ساتان، خوا به پشت و کۆمه کی تۆ، دهی که واته ترست نه بیج، باکت نه بیج، با نه مینتی نیگه رانی و دلته نگی تۆ.

خوات هه بیج بهسه، سهرت ده خا به سهر دوژمن، با وئیل بیج ناحه زی رقتن، خوا به په ناو پالپشتی تۆ، با نارام ههستی تۆ، روی تینکه ی پیتده به خشی، تکای لیبکه ی ده تبه خشی، سوپاسی که ی پترت به سهر هه لده ریژی، زیگری بکه ی ناوت به بلندی هه لده نی، له شه ری سهرت ده خا، له دادوهری به رتوتنی رکت ده خا هه قیقه تت بۆ درده خا.

خوات هه بیج بهسه، بیخزم و هوژیش هه ر بالادهستی، بیپاسه وانیش هه ر دوره دهستی، ماده م خودا پشتی گرتی، دوژمن هه همیشه روی له پهستی. ماده م خودا دهستی گرتی، هه همیشه پشت و به برستی، دهی که وایه له چاوی چاویسان و له فیلی فیلبازان و له ناپاکی بیبر وایان و له ته له و ته له که ی به دکاران باکت نه بیج.

له مهر زیاده له^(۱) نارپه وایی و بانگه وازی ناخو دایی، له هه لمه تی دوژمنان و له هه ره شه ی جوله کان، له چاوه گیچی دوروان و هاشه هاشی جه سودان، خو ت راگره، چونکه تۆ خوات هه یه و بهسه.

نه گهر زه مانه گۆرا، خزم و دۆست پشتیان تینکردی، دوژمن لیت قیت بونه وه،

(۱) زیاده له: هاوار.

مسولمانان ورهيان بهرداو سهرکهوتن وا زو نههات، خۆت راگره، چونکه تۆ خوات ههيهو بهسه.

نه گهر بهلا روى تىکردى، کۆستت کهوت و بهلا له دهورت گهرا، له ههچ مرۆيى مهپارپوهو له خوا بترازى رو له کهس مهکه، چونکه تۆ خوات ههيهو بهسه.

نه گهر نهخۆشى شهنگى ليپىرى، قهرزارى بارى گران کردى، ههژارى روى تىکردى، يا خواستىکت بۆ جيبهجي نهدهبو، خهنگين مهبه چونکه تۆ خوات ههيهو بهسه.

نه گهر سهرکهوتن وهدرهنگ کهوت و دنيا بو بهنههات، تاوى خۆشى درهنگ ههلات، سهختبون بهلاو پيشهات، خهنگين مهبه چونکه خوات ههيهو بهسه. تۆ ههر بهرزه رىزو بههات، ههر خوايه هىزو ههنا، ههر پهريين و پاريزراوى، چونکه نازيزو خۆشهويستى خواو پيغه مبهرى بژي دراوى.

لَا تَحْزَنْ إِبْرَاهِيمَ اللَّهُ مَعَنَا:

خه مگین مه به خوا له گه لمانه

پتغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) له ناو نه شکه وتی، که له گه ل نه بویه کری یاوه ری خو شه ویستی، خو یان حه شار دابو و دوژمنان دورمیان دابون، نه م وشه جوان و مهردانه یه ی فهرمو "خه مگین مه به خوا له گه لمانه"، بهوره یه کی بهرزو به دلنکی چه سپیو و به بریارنکی چوست و به هه سستیکی نارام، نه م وشه جوانانه ی فهرمو "خه مگین مه به خوا له گه لمانه"، جا که خوامان له گه لدا بی، بوچی خه مناک و نا نارام بین و له چی بترسین!

دلنیا به نادوړپین و ژیر ناکه وین، گومرا نابین و نافه وتین، بیهومیدو هیوابر نابین، چونکه خوامان له گه لدا به.

سه رکه وتن یاوه رمانه، ده ربازبون هاوړیمان، رزگار یون هه فالمانه، برده نه مه به ستمانه، سه رنه جامیش سه رفرازی و گه رده نکه شی، چونکه خوامان له گه لدا به. چما که س هه یه دلن له دلن نیتمه سه قامگیرتر بی؟ که س هه یه بهرنامه که ی له بهرنامه ی نیتمه توکمه تر بی؟ که س هه یه رپبیره که ی^(۱) له رپبیری نیتمه پایه دارتر بی؟ که س هه یه رپژینه که ی له رپژینی نیتمه خاوتنتر بی؟ که س هه یه له پایه ی له پایه ی نیتمه بهررتتر بی؟ . نه، چونکه خوامان له گه لدا به.

سه رکه نهوانه ی دوژمن، چه نده بیتهزو بیتهزن، نهوانه ی رقابه رن چه نده زهون و بیتهزن، نهوانه ی سه نکه ریان لینگرتوین چه نده بچوک و بوده لهن، نهوانه ی دژمان وه ستاون چه نده بی ورهو پوکهلن، چونکه خوامان له گه لدا به.

نیتمه قهت ناده میزاد ناکه یین به فریاره س، خوا ده که یینه په ناو به س، نه هاواری

غەیری خوا دەکەین، نە دەپارپێنەوه لەهیچکەس، لەغەیری خوا ناترسیین و تەنها ترسی خوامان هەس، چونکە خوامان لەگەڵدایە.

نێمە تفاقى شەرمان بەهێزترە، چەکمان کاریگەرترە، دڵمان چەسپاوترە، بەرنامەمان راستترە، چونکە خوامان لەگەڵدایە.

نێمە زۆرترو بەرێزترو بەشکوۆرترو سەرکەوتوترین، چونکە خوامان لەگەڵدایە.

نەبویەکر! چیدی شپزە مەبەو خەم و پەژارەت رادە، دڵتەنگیت بتارێنەو بێهەویی لەدڵ لادە، چونکە خوامان لەگەڵدایە.

نەبویەکر سەرھەڵبەرەو چاوە لەرەحی خودا بېرە، نارامیت بەدڵ وەرپیتەووە دەرونت هیور بپتەووە، چونکە خوامان لەگەڵدایە.

نەبویەکر موژدەت دەمخ بەسەرکەوتن، بېسروایانیش بەزەبونی و وەژێرکەوتن، برۆانە ناسۆ، ھەرینا خۆری رزگاری ھەلات، خەلک بەلێشاو بەرەو دین ھات، چونکە خوامان لەگەڵدایە.

ھەرینا بەیانی، نالای بەرزی نیسلا م شەکایەو، ناویانگی بانگەوازی لە دنیا دەنگی دایەو، خەلک لە گشت لا بەرەو پیری ھاتن و زولم و زۆری برابەرەو کڵپەى خوانەناسی دامرکایەو.. چونکە خوامان لەگەڵدایە.

ھەرینا بەیانی، خەلکانی سەر روی زەمین گوێیان بەدەنگی بانگ و ناوازی خۆشی قورپان ناشنا بو.. چونکە خوامان لەگەڵدایە.

ھەرینا بەیانی، مروفایەتیمان لە تاریکایی رزگار کردو تەواوی خەلکانی دنیاومان لە بێپەرستی نازاد کرد، چونکە خوامان لەگەڵدایە.

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقِي عَظِيمٍ :

بهراستی تۆ له سه رهوشتیکی مهزنی

سوئند به خوا، تۆ رهوشت بهرزو چاک و په سندی، ناکار پیاوانه و جوامیرو رهندی، په روهرده پاک و له بهر دلانی، رهفتار مهردانه و شیرن زمانی. سوئند به خوا، تۆ به شهرم و شکوی، خاوهنی سوژو به زهیی نهوتوی، له هه مو دنیا تاقانه هه توی. رهژین پاک و بی په لهی، له گه له خه لکی به حه سه لهی، دژ به پئی ناراست و هه لهی. سوئند به خوا، تۆ شاگولی نیو گولزاری رهوشتانی، کانگهی به خشین و پیاوهتی، به ره به یانی به ره که تی، لوتکهی چاکه و میه ره بانی. تۆ رهوشت به رزنیکی ناوازهی، نهو ئینسانه پیک و سازی، که سته میان لیکردوی نارامت گرتوه، نازاریان داوی لیت بوربون، قسهی رهقیان پینگوتوی به نهرمی وهلامت داونهوه، جوئنیان پنداوی گوئت تیگرتون.

﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقِي عَظِيمٍ ﴾

پاشاو گه دا، گه ورهه به چوک، ژن و پیاو، دهوله مه ندو هه ژار، نریک و دور خو شیان دهوتی، چونکه تۆ میه ره بانی، به رهفتاری دلسوزانه ت دلانت شهیدا کردوه، به سایی باشی و چاکیه کانت روحه کانت یه خسیر کردوه، به سایی به خشندهی و پیاوهتیه کانت گه ردنانت که چ کردوه.

﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقِي عَظِيمٍ ﴾

سروش، پاک و پوختهی کردوی، جبریل فیتری کردوی، په روهردگار پئی نیشان دا و چاودیری کردوی و ناگادارت بوو سه رفرازی پین به خشیوی.

﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴾

لفت ولتوت به خه ندهو پیکه نینه، لابه ری نیش و نازاری به تینه، روخسارو سیمای پاکت خه مره پونه، دهرمان و هه توانی دهر دو برینه، سیمات دلان ده لاوتنی، نیگات پرشنگ ده بارتنی، له پت فهری لا هه لده پژی، ده ست چاکه دوه شینتی. بهرچاوتیری و ده ندهی، نه بهد لیت جیا نایته وه.

﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴾

درو ناکه ی، نه گهرچی تیغی شم شیریش له سره پهری ملت داندرا بهی، گزی ناکه ی نه گهرچی ته وای دنیاش له بهر ده ست راخرا بهی، زولم ناکه ی نه گهرچی پاشایه تیش ت بهی بسپرن، چونکه تو پیغه مبهری پاک و بیبهری، گوناح لیت دورو له گوناح دوری، رابه ری راست و ری پر له نوری.

﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴾

راستگزی راست و ده دهرخه ری گهرچی له م پیناوه دا سه ریش نیته وه، نازاو به جهرگ و مه ردی گهرچی شیریش له روت قیت بیته وه، جوامیرو به خشنده و سه خیی گهرچی هه رچی له ده ستتایه لیتبخوازن، وه ک نه وانه نی که به پاره وول ده نازن، تو وینه ی هه ره به رزی بهرچاوانی، هیمای هه ره بالای بهر دلانی.

﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴾

له پیتی پیشه وه ی ناده میزادانی، له هه موان به دینترو سه نگینترو ده سپاکتری، له هه موان زاناترو دلاواترو به ریژترو نه جیمزاده ترو نازاترو ناماده ی قوربانیدانی.

﴿ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴾

نه خیر شیت نی، بگره دهرمانی دهردی شیت و شیواو نیشی. نه یاران و دوژمنان له سۆنگه ی شه ره نگیزی و بهد فهریموه شه م بهندوباو میان بهی هه لده به ستای. نه وانه ی که لامل و سه سه خت و دژ و ناحهزی تۆن شیت و شیواو و بینرخ و عه قل پوچ و سه ره رۆن.

﴿ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴾

مهاله تۆ شیت بی، له کاتیکا ختوی^(۱) کاملترین عقل و ینگه یشتوتیرین دهرن و راست و رهوانترین رابوؤچون و مهزنتیرین دانایی و روناکترین رۆشنینی! نه خیر تۆ شیت نی، تۆ سروشت وهرگرتوه تا تلخی لاپیسی رادهی، پهردهی تاریکی لادهی، ناهفتی تارومارکهی، نه فامی بسپریهوه، ریتوتنی به ناوهزان بدهیهوه و رینگا روناک بکهیوه!

نه خیر تۆ شیت نی، چونکه تۆ له سهر هیدایه تی پهروه دگاری، روناکی خوات له لایه که قورنانه، خاوهن بهرنامه یه کی بر واپیکراو و بیخهوشی، دینیکی راست و ساغت هیناره، بانگه وازنکی هۆشمه ندانه راده گیه نی. خودا تۆی له شیتی پاراستوه، بگره تۆ خاوهنی ته وواتیرین عقل و رنکوپیکتیرین هۆش و جوانترین بوچون و چاکترین بهرچاوپرونیت، پیتولان بهسای تۆوه رپرون دهبن، دانایان به دانایی تۆ رپیایان روناک ده بیتهوه، نه وانهی که هۆشمه ندو روناکه رپین به پیی ریشوتنی تۆ رنگیان گرتۆته بهر.

نه وانهی تۆیان به شیت وه سف ده کرد، درۆزن بون و درۆیان ده کرد، چونکه تۆ دنیات پر کرد له دانایی، دادو دادگهریت بلاو کردهوه. ناوهزو ژیریت دایهوه مهردوم. جا ناوهزو ژیری و دانایی له کوئی هیه مه گهر لای تۆ! خیرو بهرکه که له کوئی هه لده رژی مه گهر له کانی تۆ! تۆ له زانایان زاناتری، له دانایان داناتری، له جوامیران جوامیرتری.

مهاله محمد (صلی الله علیه و سلم) شیت بی، له کاتیکا چاکترین کلتوری پیشکەش به مروفایه تی کردهوه، روناکترین گهنجینهی بو خه لکی به جیه یشتهوه، مویاره کترین په یامی به بونه وهران را گه یاندوه.

وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ :

بینگومان تۆ بهره و راسته پئ رینوینی دهکهی

نهى موحه ممد نهركى تۆ روناكردنه وهى رینگاكانه، پيشهى تۆ شاره زاكردن و رینيشاندانه، كارى تۆ چاكردنى بارى خهلكانه.

تۆ رېبهرى راسته پینگای. تۆ تلخی گومانى ناخان ده پروئنى، ژهنگى گوناھى سهر دلان دهروشيئنى، پهردهى تارىكى سهر چاوان ده سميتنى، خهلك له رینى گومرايى دور ده خه يته وه، داد گهرى ده چه سپيتنى و نارپاستى ده پوچيتنى.

تۆ رېبهرى راسته پینگای. نهوانهى شهيدای به خته وه رين با شوین پئی تۆ هه لگرن، نهوانهى نه شقى سهر فرازين با تۆ بکهن به پيشهوا، نهوانهى رېبوارى رینى نازادين با مه شخه لى تۆ بگرنه ده ست.

ته واوترين نوپژ نوپژى تۆيه، ته واوترين رۆژى رۆژى تۆيه، پوخته ترين حج حه جى تۆيه، پاكترين به خشين به خشينى تۆيه، مه زنترين ياد ياده كانى تۆيه.

تۆ رېبهرى راسته پینگای. نهوى سوارى كه شتى تۆ بو ده ريارى بو، نهوى بو به ميوانى ديوه خانى بانگه وازى تۆ چيژ و خوئى نامبارى بو، نهوى ده ستى به په تى په يامى تۆ گرت سهر كه وتن به خت و بازى بو.

نهوى رپئى تۆى گرت به بر، قهت نه شيوا، گومرا نه بو، ريسوا نه بو، زه بون نه بو. جا چۆن ريسوا ده بى له كاتىكا سهر كه وتن به لای تۆ بى! چۆن گومرا ده بى كه روناكى له لای تۆ بى! چۆن ده شيوى له كاتىكا هوشمهندى له سهر چاوهى تۆ هه لچۆرپئ! چۆن زه بون ده بى له كاتىكا خودا پشت و پاريزگارو په نای تۆ بى!

تۆ رېبهرى راسته پینگای. چونكه تۆ ده گه ل سروشتى نينسان هاوسازو هه ماههنگى، وئراى نه مه دينيكى ته واو و راست و رهوان و بهرنامه يه كى پاك و بینگهردو رېوشوئينيكى بىكهم و كورتىشت هيناهه.

ئەقەت لە شیوان دورخستەو، دلت لە گومان مشتومال کرد، ویزدانت لە گزی خاوین کردەو، ئوممەتت لە تاریکی دەرھینا، مرۆفایەتیت لە چنگی زۆرداران پەها کرد.

تۆ ریبەری راستەریگای. وتە کانت، پەوشە کانت، کردە کانت، ریبازو بیرو پراکانت رتنمایین.

تۆ هیدایەتدەری بۆ رینگە ی خوا، رینیشاندەری بۆ راستی و پەوا، ریبەری رینی چاکە خوازی، بانگراپیژی بۆ بەهەشت و سەرفرازی.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ :

ئەى پەيغەمبەر ئەوى بۆت دابەزىوھ رايگەيەنە

پەيامەكەت بەتەواوى وەك بەتەواوى گۆبىستى بوى رايگەيەنە، بەيى كەموكورتى وەك پىتگەبىوھ بىگەيەنە، تەنانت پىتنيكىشى لا كەم مەكەو، وشەيەكيشى لا رەش مەكەو، رستەيەكيشى لا پازمەدە.

ھەرچى بۆت نىردراو، چونكە سپاردەيەكى خودايەو ئۆبالى لە ئەستۆى تۆ دايە، ھەموى چ وەك دەق، چ وەك روح و ناوەرۆك راگەيەنە.

ھەر چ شتىكى لەو سروشە مەزن و رېنمايە راست و بەرنامە بىگەردەى بۆت دابەزىوھ بىگەيەنە، تۆ ھەر تەنھا گەيەنەرى و ھىچى تر، بۆيە پىتنيكىش لە پەيامەكەت زىاد مەكە، لەخۆتەو زىدەى تىمەخە، دەستكارى ناوەرۆكەكى مەكە، چونكە تۆ ھەر تەنھا نىردراونكى و ھىچى تر، پەيامبەرنكى و ھىچى تر، ئەركەكەت راگەياندەو لىنى بەرپرسيارىشى، كەواتە وەك بىستوتە بىگەيەنەو وەك وەرتگرتوھ رايگەيەنە.

ھەرچى بۆت نىردراوھ بىگەيەنە، جا ئەگەر كەسى مەبەستى بى بىناسى ھەر دەيناسى، نكولىشى لىبكات ھەر لىنى دەكات! كەسى بىەوى لەنامىزى بگري ھەر دەيگري، روش وەرگيرى ھەر وەرىدەيگيرى! كەسىك بىەوى لىنى يىتە پىش ھەر دىتە پىش، كەسىكىش پىشتى ھەلكا ھەر ھەلىدەكا.

ھەرچى بۆت نىردراوھ بىگەيەنە، بە ھەمو كەسىكى راگەيەنە، سەرجم خەلكى بانگ بەكە، ھەمويان نامۆزگارى بەكە، دەسەلاتدارو بىدەسەلات، پاشاو گەدا، ناغاو جوتيار، نادەمىزادو جنۆكە، پىاو و ژن، گەورەو گچكە. ھىچ كەسىكيان ھەلمەبوړە.

هرچی بۆت نیردراوه بیگهینه.. له دوژمن و ناحهزو بیبروایان مهترسه، له لهشکری ته یارکراو، له شمشیری هه لکیشراو، له رمی ناراسته کراو، له سه رنانه وهی به ده رده سه ری، له مهرگی به دژواری و له شالواری بیتامان باکت نه یی.

هرچی بۆت نیردراوه بیگهینه، مالی دنیا فریوت نه خوا، پله و پایه مه ستت نه کا، پشتربه نا له خشتت نه با، چیژ و خۆشی ته فره ت نه دا، کالای^(۱) دنیا نه تخه له تینی، شهرم و دودلی نه توه ستینی.

نه گهر به ته واوی په یامه کت نه گه یه نی، واتا هیجت به هیچ نه کردوه، نه گهر به یی که موکورتی راینه گه یه نی، واتا نه رکمی خۆت رانه په راندوه. خۆ نه گهر و ته یه کت لا شارده وه یا ده قتیکی ته کارخست یا ده سته واژه یه کیت فه رامۆش کرد، واتا په یامی خوات نه گه یاندوهو پاسپارده ی خوات رانه سپاردوه. خوا دیه وی په یامه که ی وه ک چون جبریل هیناویه تی و پیتگه ییوهو دل و هۆشت تییگه ییوه، ناواش به سه رجه م خه لکانی بگه یه نی.

وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ :

خوا له خه لکی ده تپاریزی

بی که موکورتی، په یامه کت بگه یه نه و له هیچکسی ترست نه بی، چونکه نیمه ت له گه لدا یه، چاومان لیته و رنگه ناده ی ناهه زه برت لیتو شینی، که س ناتوانی گولی ژیا نت هه لپروتنی، که س ناتوانی رونا کایی په یامه کت بتارتنی، که س ناتوانی بیته به ربه ستی رپبازی تو و کردو کوشت بسرویتنی، چونکه خوا له به دی به دکارو دوژمنان ده تپاریزی. بانگه وازه کت به رون و ناشکرای راگه یه نه و وشه کانت به بی ترس ده رپرو بزانه که خوا له نیاز یسان ده تپاریزی. بانگه وازه کت بو خه لکی رون بکه وه، په یامه کت رابنوتنه، ده نگت به راشکاوی هه لپرو به رنامه کت راگه یه نه، نیتر بیخه م به خوا له نامه ران ده تپاریزی. ته وای هیزه کانی دنیا کوبنه وه ده روه ستت نایه ن، سه رجه م سه رسه خت و سه ربزیوان له دژت بوه ستن چوکت پیناده ن، سه رجه م بی پرو او له خوا یا خیایان یه ک دهسته رویه روت ببنه وه بارت نابهن.

دوژمنی سه رسه خت و به جه به روت
 پیتر نه یوانی بگه ری له روت
 بیله م به، خواجه په نا و پاریزت
 موعبزه ی تویه ته ونی عه نکه بوت

آر نَشْرَحْ لَکْ صَدْرَکَ :

مه‌گەر سینه‌مان فره‌وان نه‌کردی!

سینه‌مان وا فره‌وان کردی تاهیند گوشادو به‌ره‌راو بو، نیت‌ر ته‌نگی و شپ‌زه‌یی و خه‌م و داخی تیدا نه‌ماو پر بو له‌نورو فه‌ره‌حنایی. سینه‌مان وا فره‌وان کردی تا سه‌رپرژ^(١) بو له نیمان و چاکه‌خوازی، له میه‌ره‌بانایی و دانایی.

سینه‌مان وا فره‌وان کردی تانیتر توانیت له‌مه‌ر خورپه‌ه‌وشته جیاوازه‌کان به‌گونجاوی ره‌فتار بکه‌ی، نه‌گەر که‌مه‌تر خه‌مه‌یه‌کیان هه‌بوایه لیت ده‌بورین، نه‌گەر هه‌له‌یه‌کیان بکه‌رایه چاوت لیده‌پوشین، نه‌گەر له‌که‌یه‌کیان هه‌بوایه داتده‌پوشی، نه‌گەر کارنکی نه‌شیاویان له‌ناست تۆدا بنواندایه به‌نه‌رمی له‌گه‌لیان ده‌جولایه‌وه، له‌گه‌ل نه‌زان و نه‌فامه‌کان پیدانه‌ده‌چوی و به‌گژیان دانه‌ده‌چوی، له‌ناست بیده‌سه‌لات و لانه‌وازانیش میه‌ره‌بانیت ده‌نواند.

سینه‌مان وا فره‌وان کردی تاوه‌ک بارانی به‌به‌ره‌که‌ت و وه‌ک ده‌ریای به‌فه‌ر و فیت و وه‌ک سه‌روهی به‌زیمی هه‌لکه‌وتی، داوای داواکارانت ره‌ت نه‌ده‌کرده‌وه، خواستی خو‌ازاران‌ت جیبه‌جی ده‌کرد، مرازی دلانت وه‌دی دینا، که‌ست بیه‌ومید نه‌ده‌کردو هه‌رکێ روی تیک‌ردبای به‌دل‌خو‌شی به‌رپیت ده‌کرد.

سینه‌مان وا فره‌وان کردی تا هیند فینک و بیوه‌ی بو، وشه‌ی نا‌گ‌رین و پر له‌توره‌یی‌ت دام‌رک‌سانده‌وه، تانه‌و توانجت ره‌وانده‌وه، به‌نه‌رم و لی‌بوره‌یی با‌گ‌و‌ی قسه‌ی هه‌له‌و پر په‌له‌ی به‌رِق و کینه‌ت دایه‌وه.

(١) سه‌رپرژ: شتی پر بی و لئی هه‌ل‌رژێ.

سینه‌مان وا فرووان کردی تا له‌ناست هه‌لۆستی وشك و كهلله‌پوچانه‌ی بیابان‌نشینان و تیلەو توانجی بی‌مروه‌تان و كه‌شوفشی یاخییان و ده‌مدرژی و فشه‌فشی هه‌رزه‌گۆیان و لالوتی و نایسته‌یی لوتبه‌رزان و بوغزو غه‌ره‌زی هه‌سودان و تیروتانه‌ی ده‌مشران و پشتتینکردنی خزمانت، به‌وپه‌ری جوانی نارامت گرت.

سینه‌مان وا فرووان کردی نیت‌ر له‌قه‌یرانان نه‌شێوای و زه‌رده‌خه‌نەت له‌سه‌ر لیوان ده‌پشكوت، له‌مه‌ر موسیبه‌تی داهه‌ژینا بی‌باك بوی و پیده‌كه‌نی، له‌نیۆ گه‌رمی ره‌شه‌بادا نه‌په‌شۆكای و هه‌ر هیۆر بوی، له‌ناسته‌نگ و ناخۆشیاندا نه‌شله‌ژای و هه‌ر نارام بوی، به‌لا له‌ده‌ورت ده‌گه‌را كه‌چی هه‌ر سه‌قامگیرو خۆراگر بوی .. چونكه‌ سینه‌ت به‌سروشێ خوا فرووان كراوه، دلت به‌یادی خوا ناوه‌دان كراوه‌ته‌وه‌و زیندووتی به‌ناخت به‌خشراوه.

سینه‌مان وا فرووان کردی، نیت‌ر هه‌رگیز رو‌گرژ و دل‌ره‌ق و م‌رومۆچ و در‌دۆنگ^(۱) نه‌بوی و کینه‌ت نه‌نایه‌ سینه، به‌لكو هه‌میشه‌ به‌سۆزو به‌ره‌حم و چا‌كه‌خوازو بی‌زه‌رو دل‌نهرم و نیان بوی، خه‌لك تۆیان به‌سه‌رچاوه‌ی نه‌رمونیانی داده‌نا، له‌ریژینی ژیا‌نی تۆدا فی‌ری جوامی‌ری ده‌بون و له‌ دیوه‌خانی تۆدا لی‌بوره‌یی ده‌به‌شرايه‌وه.

وَوَضَعْنَا مَلَكَ وَزْرًاكَ :

ګوناھمان له ګۆل کردیهوه

هر ګوناھنکی هه تېو هه لمانوه راندو ناسه وارمان براندنه وه، ټیتر له ګوناھی پشین و پاشین پاکبویه وه، ټیستاکه خاوین و ییګوناح و یی پهلای. هرچی بیکه ی جی سوپاس و پیزانینه، پیروژو ره حمهت بارینه، شایه ن به پاداشت و نافه رینه.

پیروژت بی هه زاران جار نه م ریزانه و سرکه و تنه، پایه داریج نه م بردنه وه و لیبورده، چاوت ړون بی به م سهر به رزی و ره هابونه.

الَّذِي أَنْعَمَ ظَهْرَكَ :

نهو باره قورسه‌ی پشتی چه‌ماندی

نهو باره قورسه‌مان لادا، که شان و پیلی شه‌کعت کردی و پشتت پی
چه‌مایه‌وه، بارت سوک بو هه‌سایه‌وه، خه‌م له‌سینه‌ت بر‌ایه‌وه، نه‌مه خه‌لاتی خوی
میهره‌بانه، ده‌ی دل‌شاده به‌م شکو و شانه، هه‌داوهر به به‌و موژده خو‌شانه‌ی پر
له نیشانه.

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ :

يادمان بهرزكردیهوه

یادی تۆ له گه‌ل یادی من دایه، له بانگ و نوێژ و خوتبهو وتاران که یادی من دئ یه کسه‌ر یادی تۆشی به‌دوايه. جا گه‌وره‌یی هه‌یه له‌مه گه‌وره‌تر! هه‌رچی نوێژکه‌ره یا وتارخوێنه یان یا پاکیه‌خوێنه^(١)، یا که له هه‌جی دایه، گشتی هه‌ر یادت ده‌که‌ن . جا کام شکۆ له ناستی ئەم شکۆ مه‌زنه دایه! له ته‌ورات و له نینه‌جیلدا باسی تۆ کراوه، ناوت له په‌راوانی دێرین^(٢) و له تینوسانی^(٣) زه‌مانی زودا هاتوه، له کۆڤو مه‌کۆیاندا ناوت له‌به‌ر باسانه، له دێهات و له شاراندا یادت له‌سه‌ر زاران، له دیوه‌خان و مه‌جلیساندا به‌ په‌سندایی^(٤) تۆدا هه‌له‌لێن.

یادمان هیند بلند کردی، تاوه‌ك تاوی هه‌تاوی به‌سه‌ر زه‌میندا گزنگت دا، وه‌ك (با) به‌خیزایی به‌کیشه‌ره‌اندا هه‌لتکرد، وه‌ك روناکی سه‌رتاپای دنیات رۆشنکرده‌وه. ئیستا شار نیه ئەتۆ نه‌ناسی، مه‌مله‌که‌ت نیه ناوت نه‌بیستیی، گوندو دئ نیه له تۆ نه‌پرسی.

یادمان هیند بلند کردی، له رێی کاروانان باس باسی تۆیه، چیرۆکی شه‌وان سه‌ربرده‌ی تۆیه، گفتوگۆی کۆڤان هه‌والی تۆیه، سه‌رتۆپی دۆزان^(٥) هه‌ر دۆزی تۆیه، تۆ باسوخواسه مه‌زنه‌که‌ی ئەم گه‌ردونه‌ی.

(١) پاکیه‌خوێن: مسیح .

(٢) الص‌حف الاولی .

(٣) تینوس: په‌راو .

(٤) په‌سندایی: پێ هه‌لگوتن .

(٥) دۆز: قضیه .

یادمان هیئند بلنډ کردی، به تیپه پونی سال و سهرده مان له بیران نه برایه وه، ناوت له لیستی جاویدانی نه سرایه وه، له میژونامان فراموش نه کرای، له تیتوسنامان پشتگویی نه خرای.

خهك له بیرچونه وه به تنها تو نه بی، گه لای (ناوان هه لوه رین گه لای ناوی تو نه بی، پیاوه مه زنه کان خراڼه لاپه رگان تنها تو نه بی. هه رکه سیکی ناوی بلنډیتنه وه به سای شوئنه که وته بی تو یه، هه رکه سیکی بیرنه چیتنه وه به سای پهیره وی تو یه. ناسه واری دهوله تان برایه وه تنها ناسه واری دهوله تی تو نه بی، داستانی سولتانه کان ره شوبونه وه تنها داستانی تو نه بی، شکوی پاشایان رهوینه وه تنها شکوی تو نه بی. هیچکس نیه سینهی وه ک سینهی تو به رهه راو^(۱) بی، یادی به قهده تو بلنډو بالا بی، پایهی وه کو تو به ریژو شیاو بی، رابردوی وه ک تو هیئنده بهرچاو بی، ریژینی وه ک تو جوان و پاراو بی.

نه وی شایه تمان بینتی ناوی توش دینتی، نه وی شه ونریژان بکا له گه ل نیمه دا یادی توش ده کا، نه وی وتار بخوینتی ناماژه به ناوت ده دا. دهی سوپاسی پهروهرد گاری خوت بکه، چونکه نیمه یین که یادمان ناوه ها بلنډ کردی.

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۖ

سهختی سانایی له گه لدايه، به لئ سهختی سانایی له گه لدايه

نه گهر هیچ چارت نه ماو دنیات له سر و نکهاته وه، دلنیا به خودا یه که و
دهر گای هه زار، هه یه که و جار دهر گایه کت لیده کاته وه.
خه مگین مه به و دلنیا به، دوا ی هه زاری دهوله مه ندیه، پاشی نه خوشی له شساعیه،
دوا ی دهر دو به لا سهلامه تیه، پاشی تهنگانه فهره حناییه، پاشی ناخوشیش هه
خوشیه.

تو و پهیره وانت به سای نه م ناسانیه، به نامانج ده گن، بژئوتان دهسته بهر
ده گن، سهرده که ون، پله و پایه تان بهرز ده بیته وه، رپی رزگار تان بو ده کرتته وه، جا
نه ک یه ک ناسانی بیته و بهس، به لکو دو ناسانیه!

دهستورنکی جیگیرو هه م یاسایه کی سهلمینزروه که له گه ل هه مو سهختی
و تهنگانه یه کدا ناسانی هه یه. دوا ی شه و گاران سپیده دئ، له و دیو شاخی
رک و عاسی دهشتایی دئ، دوا ی بیابانی هومید بېر میزگوزاری پر هومید
دئ، که گورس زور توند کرا ده پس، که بار ته واو بو هه لده گیری، نه وه ی
نه گه بیشتوته جی هه ده گاته جی، نه خوش هه دئ شیفای بو بی، به لا بار
هه دئ به لای له کۆل بیته وه، زیندانی هه دئ نازاد بکری، هه زار هه
دئ دهوله مه ند بی، برسی هه دئ تیروپر بی، تینو هه دئ زاری ته ر بی،
خه مگین هه دئ دلئ خوش بی، چونکه خودا له دوا ی سهختی ساناییشی
دانا وه.

نهم سوره ته وهختیک دابهزی که پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) له بارئکی زور سخت بو، دوژمن دهوریان دابو، ناحهزان گه له کومه میان لیگردبو، خه لک پشتیان تیگردبو، ته گبیرئکی به فروقیل له گهر دابو، یارو یاوه رانیش ژماره یان کم بو. بویه دهبو دلنه وایی و دلنیایی بیته خواری، بهم بونه وه نهم وشانه بو پیغمبرو شونکه وتوانی دابهزی، که تا دنیا دنیا به وه کور دهبه کی دلخوشکرو به لیئیکي سهلمینر ده مینیتته وه.

فَإِذَا فُرِّغَتْ فَأَنْصَبْ :

که دهسته تال بوی، بۆ پهروه ردگارت خۆت تهرخان کهوه

نه گهر کاروباره کانی خۆت و دنیات جیبه جی کردو لا بویته وه، خۆت تهرخان که بۆ په رستن، رومان تیکه وهو فرمانه کانی نیمه جیبه جی که، پتر یادمان بکه ره وهو زیاتر لیمان بیارپوه.

نه گهر له گه ل خه لکی ته واو بویت و پرس و کاری نه وانت جیبه جی کرد، له میحرابی گه وره یی نیمه دا بوسته وه له به رده م ده رگای نیمه دا بلا لپوه نزیك به وه سوژده بیه، تا رزگار بی و بیه یته وه، نارام بگری و بسیته وه.

نه گهر له گه ل خاوخیزان و مندال و خزم و براده راندا ته واو بوی، کاتیک بۆ نیمه تهرخان بکه و داواکانت به رزکه وه، داخوازیه کانت بخه پرو، زور دوعا بکه و بیارپوه، پاکي بخوئنه، لیمان بخوازه، سوپاسمان بکه، یادمان بکه وه، داوای لیبوردمان لیکه.

نه گهر له کاروباری ناموژگار کردن و دادوه ر کردن و ساخکرده وهی کیشه کان و فتوادان و فیژ کردن و رپنیشاندان و تیکوژشان و به رچاو رو نکر دنی خه لکیدا ته واو بوی و لیبویه وه، زو وه ره وهو پروت بۆ نیمه وه رگیره وه، تا به هیزی مه پشت نه ستورتر بی، له یارمه تیمان به ره مه ندرت بی، له رزقی نیمه به تیشوتر بی، به سه رخنمان به خته وه رتر بی.

نیمه ته نانه ت له خودی خوشت له بیشترین، نیمه له خه لکی شایسته ترین، که

خۆت و خولیاتى بۆ تەرخان بکەى . فەرمو سەیرکەن ئەم نایەتە چەند بە جوانى رێى بە پێغەمبەرو یارانى نیشان داوه، کە لەوختى بێئیشى و دەسبەتالیدا خۆیان بۆ خوا تەرخان کەن و بەیادو پاکىگارى سات و کاتیان بەسەربەن، تا نارامى و نارخەیانى^(۱)، سەرفرازى و هەدادانى^(۲)، ناخیرخێرى و پاك و رێکى، ئاوهدانى دنیاو دواىیان دەستەبەر بێ و سەروماليان پارێزراو بێ .

(۱) نارخەیان: دۇنيا .

(۲) هەدا: نۆقرە، نارام .

وَاللّٰی رَبِّکَ فَارْغَبْ :

له بهر خوا بلالیوه

خواستہ کانت تہنہا له خوا بخوازه، ہر نہوہ جینگہی ہومید، تہنہا رو له خوا بکہ ہر نہوہ پشت و پہنا، ہر نہوہ ریژانہ بہ خشوہ و خاوهنی تۆلہو سزا، ہومیدی گہورہ گہورہ ہر شایہن بہ قہدری نہوہ، ہر خوی خاوهنی گہنجینہ کانی تہرزو ناسمانہ، ہہلسورپنہری گہورہو بچوکی کاروبارانہ، ہر نہوہ شایہن بہ لیخواستن و ہاناوہ بہر بردن و ہیوا پیبونہ.

نہم وتہ بہ پیژو پیروزانہ وختی بۆ پیغہ مہر ہاتنہ خوارئ، کہ سہختی شہنگیان لا بریبو بہ جارئ، نہم وشہ جوان و پرشنگذارانہ بونہ سارپیژی زام و برینی، بونہ ہہوئنی نارام و ہہدادانی، ناسمانی دلایان روناک کردہوہو خہم و خہفتیان لہبیر بردہوہ.

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا :

دهرگاگانمان بۆ ئاوهلا کردی، ئاوهلابونییکی

پونی بهرچاوان

ئەي محمد (صلى الله عليه و سلم) دەروى رون و ديارو موبارهك و رۆشمان لىكرديهوه، دەرگای دلانمان بۆ ئاوهلا کردی و تۆوی ئيمان تىدا چاندىن، وىژدانه كانمان بۆ کردیهوو چاكه ناسيت تىنگه ياندىن، دەرونه كانمان بۆ کردیهوو دەنگى راستيت تىدا بهرزكردهوه، سنورى ولاته كانمان بۆ کردیهوو هيدايهتت بلاوكردهوه، ههروهها گهنجينهى مەعريفه و دهربارى زانست و كۆگای سەرکه و تنمان بۆ کردیهوه. بههۆى بانگه وازه كەت دلانى پەردەپۆش و چاوانى كۆترو گۆننى كەرو زمانى لالمان بۆ رها^(۱) کردى. كۆسپه كانمان بۆ تهخت کردى و پەيامى تۆمان به سەرجه مەرۆڤ و ئەجندان گەياندى.

دەرومان لىكرديهوه، نىتر زمان و زارى پيرۆزو رهوانت زانستى پر لهسودى لىنه لىرژا، دل و دەرونى پاك و پاراوت شه پۆلى هيدايهتتى تىدا هەلکشا، لەناو لهبى موبارهكت خىرو بهرەكەت وەك گولاو پرژا.

دەرومان لىكرديهوه، نىتر چەندىن غەنيمه كەوتە بەردەستت، رزقيكى پاك و زۆر بوە بهشت، هيجت بۆ خۆت نه هيشتهوه و گشتت دا به خەلك و يارو ياهەران و خزم و كەست.

(۱) رها: نازاد .

نه فراندوه تا ملکه چی بن و فرمانه کانی جیبه جیکمن. جا نه وهی گوږپرایه له خوا بی لئی رازی ده بی، نه وهی خوی خۆش بوئی له خۆی نزیکی ده خاته وه، نه وهی له خوا بترسج له سزا ده پیاړتزی، نه وهی خوا به گوره بگری رژی ده گری، نه وهی له خوا یاخی بی دهی خاته نه شکه نه جوه، نه وهی دژایه تی خوا بکا له ریسوایی نوقمی ده کا، نه وهی یادی خوا بکا یادی ده کاته وه، نه وهی سوپاسی خوا بکا زیاتری پیده به خشی، نه وهی بیپروا بی زه بونه ده کا، فرمان فرمانی نه وهو سه رهنجام بو لای نه وه.

بزانه که خوا په که وه بی هاربه شه، به تا ک و ته نیایی بیپرسته چونکه هاربه ش قبول ناکا، کارویارت بهو بسپیره چونکه زالی هره زاله و خاوهن هیزی بیزه واله، داواکانت لهو بخوازه نهو دهوله مهندي بیهاوتایه، له سزای نهو بترسه، چونکه سزاکه توندوتیژه، له توله سه ندنه وهی وریابه چونکه توله ی به نازاره، سنوره کانی مه به زتنه چونکه له کهس قبول ناکا، دژایه تی دوستانی مه که چونکه توله یان بو ورده گرتنه وه، داوای لیخوشبون له وی بکه چونکه خاوهن لیپورده بی فرهوانه، چاوت له ریزو فه زلی نهو بی، چونکه نهو ریزه خشیکی بیمنه ته، به گوره بی نهو په نا بگره ناسایشت ده پاریزری، همیشه یادی بکه تا خوشویستنی به ده ست دینی، همیشه سوپاسی بکه تا پتر به هره مهندي بی به خشیکی، دروشمه کانی بهرز راگره تا پالپشتی به ده ست بینی، له گهل دوزمنانی شهر بکه تا سه رکه وتنت پیببه خشی.

أقرأ :

بخویننه

سه‌برده‌ی پیغمبهرایه‌تی به وشه‌ی (بخویننه) ده‌سپیده‌کا، که یه‌که‌مین وشه بو له نه‌شکه‌وتیدا بو پیغمبهری خوشه‌ویستمان هاته خواری.

نیتمه‌ش له‌گه‌ل سه‌ره‌تای وشه‌ی (بخویننه) دا سه‌ره‌تامان کرده‌وه، له‌گه‌ل میژوی وشه‌ی (بخویننه) دا ژیان و شکۆ و میژو و ریبازی پیروزمان ده‌ستی پیکرد، جیهان وهرچه‌رخانی به‌خوینه‌وه دی و نه‌دگاره‌کانی گوپان و روژنکی نوی لیبوه‌وه. نه‌و ساته به‌خته‌وه‌ترین ساتی ژیانی نیتمه‌ی موسلمان بو، ساتی جودابونه‌وه‌ی پوناکی له‌تاریکی و برواداری له‌یبروایی و زانست له‌نه‌زانین بو.

دیاره که هه‌لبێژاردنی وشه‌ی (بخویننه) له‌نیو نه‌م هه‌مو هه‌زاران هه‌زاروشانه‌ی که له‌فهره‌نگی و شان و له‌دیوه‌خانی زماندا هه‌ن رازنکی ناوازه‌و سه‌رنجیکی سه‌رسورمینی تیدایه. هه‌یچ وشه‌یه‌کی وه‌ک: بنوسه، گاسکه^(۱)، بدوی، بلی، وتار بده. شان له‌شانی نادن و جیی ناگره‌وه. (بخویننه) وشه‌یه‌کی جیاوازه دانسقه‌و جوان و په‌سن و به‌سامه.

نه‌ی محمد (صلی الله علیه و سلم) بخویننه به‌رله‌وه‌ی بانگی که‌س بکه‌ی، فیزی به‌رله‌وه‌ی هه‌یچ کارێ بکه‌ی

﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لِدُنْيَاكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبِكُمْ وَمَثْوِئَكُمْ ﴾^(۲)

(۱) گاسکه: بانگ بکه .

(۲) (محمد - ۱۹).

بزانه که خوا یه که و له گوناخت لیبوردن بخوازه^(۱).

(بخوئنه) بهرنامهی ژیان و په‌یامیکی زیندوه بۆ هه‌مو نه‌وانه‌ی که زیندون و مه‌به‌ستیانه زانستی سودبه‌خش و ماریفته‌فیزین و، نه‌زانی و بیئاگایی له‌باره‌ی خو‌یان و گه‌له‌که‌یان وه‌لا نین.

جا هه‌یاران محمد (صلی الله علیه و سلم) له کوی بخوئنی که نه مامۆستایه‌کی هه‌یه و نه کتیبیکی خوئندۆته‌وه و نه ده‌شزانی قه‌له‌م بگری!

یه‌که‌مجار با به‌ناوی خوادوته‌کانی په‌روهردگاری بخوئنیته‌وه، با له کتیبی کراوی گه‌ردوندا دپه‌ره‌کانی دانایی بخوئنیته‌وه که به قه‌له‌می توانایی نوسراون، با خۆری تیشکدارو نه‌ستیره‌ی بریسکه‌دارو جو‌گه‌و روبراو گردو شاخ و می‌رگ و بیابان و نه‌رزو ناسمانان بخوئنیته‌وه.

وشه‌ی (بخوئنه) پله‌و پایه‌و به‌رزنی زانست پینیشان ده‌دا و پینده‌لی یه‌که‌مین قۆناعی شکۆی سه‌روه‌ری خوئندنه‌ویه.

هه‌مو به‌خته‌وه‌ری و سه‌رفرازبوئیک به‌هۆی زانسته‌ویه، په‌یامی په‌یامبه‌ری خۆشه‌ویستی‌شمان هه‌م زانستی و هه‌م کرداریشه، چونکه خوا به زانستی سودبه‌خش و کرده‌وه‌ی چاکه‌وه بۆ خه‌لکی ناردوه:

مثل ما بعثني الله به من الهدى والعلم كمثل الغيث^(۲)

من و نه‌و هیدایه‌ت و زانسته‌ی که خوا پینی ناردوم وه‌کو بارانی پر به‌ره‌که‌ت وایه.

(۱) بیگومان پیغه‌مبه‌ران، به‌تایبه‌تی پیغه‌مبه‌رمان (صلی الله علیه و سلم)، خوا به‌جو‌رنک دروستی کردوون، که ناره‌زووی گونا‌هیشیان نه‌بووه، چ جای کردنی نه‌و شتانه‌ی، که بریتیه له به گونا‌ه ناوبراون. به‌لکو گونا‌هی نه‌وان بریتیه له‌و که موکو‌وپیه، به بربانه به‌رامبه‌ر به‌خوا، که بریتیه له کردنی شتیک، که هه‌رامه قه‌ده‌غه نه‌بووه، به‌لام نه‌کردنی چاکتر بووه، نه‌و جو‌ره شتانه هه‌رچه‌ند گونا‌هو تاوان نین، به‌لام شایانی پله‌ویایه‌ی به‌رزنی نه‌وان نین، له‌به‌رنه‌وه بۆ نه‌وان به گونا‌ه ناوبراون.

ته‌فسیره‌که‌ی عوسمان عبدالعزیز، نایه‌تی (واستغفر لذنبک)، جزمی (۲۵-۲۶)، ل ۲۳۰.

له‌و محمد مه‌هد

(۲) أخرجه البخاري ۷۹ ومسلم ۲۲۸۲ عن أبي موسى رضي الله عنه.

جوله که کان زانستیان هه بو به لام پیکردوه بون، بویه که وتنه بهر تورپهیی خوا،
دیانه کان کردوه بیان هه بو، به لام بیج زاست بون، بویه گومرا بون، جا خوا
فرمانی پیکردوین که خو مان له وان به دور بگرین:

﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾^(۱)

نە ئەوانەیی بەر تورپهیی خوا که وتون، نە ئەوانەش که گومرا.

گریانی پیغمبر (صلی الله علیه و سلم)

گریان له کاتی ههستکردن به که متهرخه می یا ترسان له چاره‌نوسی نه‌به‌دی کارینکی ره‌واو په‌سنده، به‌نده گهر یادی خوا بکار له گوناچه‌کانی بترسی شتیکی ستایش‌کراوهو به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ته‌قوای دل، له‌سه‌ر ده‌رون‌به‌رزی و ویزدان پاکي و سۆزی به‌کول .

خوا مه‌دحی پیغمبرانی کردوه به‌وهی که گریان:

﴿إِذَا نُنِيَ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًا﴾^(۱)

که نایه‌ته‌کانی خوای میهره‌بانیان به‌سه‌ردا ده‌خوین‌رایه‌وه، ده‌مه‌ورو ده‌کوته‌ زه‌وی بۆ سوژده‌بردن و به‌کول ده‌گریان.

به‌مجۆره‌ش وه‌سفی دۆست و خو‌شه‌ویستانی کردوه:

﴿وَيَخْرُونَ لِلأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾^(۲)

ده‌مه‌ورو بۆ سه‌رزه‌وی نخون ده‌بونه‌وهو پتر ترسی خویان له‌دلدا به‌رقه‌رار ده‌بو. سه‌رکۆنه‌ی ناحه‌زانیشی کردوه به‌وهی که دل‌ره‌ق و توندوتورین

﴿أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿۱۰۸﴾ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ﴾^(۳)

ناخۆ له‌م وتاره سه‌یرماون؟ پیده‌که‌نن و ناگریه‌ن؟ ستایشی نه‌م گه‌له‌شی کردوه که نه‌مه به‌کینک له‌ناکاره‌کانیانه:

(۱) (مریم - ۵۸).

(۲) (الإسراء - ۱۰۹).

(۳) (النجم - ۶۰).

﴿ وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَأَمَنَّا فَا كُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴾^(۱)

که گریان لهو نایه تانه دهبو که بۆ پیغه مبهه دابه زیوه، ده تدی چاویان فرمیسیکی لا هه لده پژی، چونکه له راستیه که ده گهن.

پیغه مبهه ری خۆشه و یستمان سه ره وه ری له خواترسان و پێشه وای خۆپارێزان بو، هه میسه پیلوی چاوه کانی تهه بو، فرمیسه که کانی به خوهر بون و به پاک و بیگه ردی هه لده پژیان، دل ناسک و په ندوه ره گر بو، سۆزی به جۆش و به کولوکۆ بو، خاوه نی هه ست و هۆشیککی زنده بو، که له یادی خوا رۆده چو و له گه وه بی خوا راده ما ده یاده په رمه ی گریان، گریان خۆشه و یستمان گه لا کاریگه ری په ره وه ده بی ده نایه وه و دل یاران ی پتر په یه وه ست ده کرد به رنی چاکه و خوا په رستی، ته نانه ت خوتبه ی ده رون کولین و وه عزی هه ست بزوتنیش نه و رۆله یان نه ده گپه را، خۆشه و یستمان له وه ختی قورنان خوتنندا ده گریا، ته نانه ت جارنکیان له شه ونه پژیاندا هه ر نه م نایه ته ی ده خوتننده وه.

﴿ إِنْ تَعَدَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾^(۲)

نه گه ر به ته وی نازاریان ده ی، به نده ی خۆتن، نه گه ر به شه وی لینیان خۆش بی، هه ر خۆت ده سه لات به ده ست و هه ره دانای.

له گه ل خوتنندنه وه ی نه م نایه ته دا ده گریا تا زۆریه ی شه وه که ی به وه جۆره برده سه ری. که گوئی له قورنان ده گرت ده گریا، جارنکیان به نیبنومه سه ودی فه رمو: قورنانم بۆ بخوتنه، نه ویش به سه رسامیه وه گوئی: نه ی پیغه مبهه ری خوا! بۆ تۆ دابه زی بیج و من بیخوتنم! فه رموی: قهینا بیخوتنه، حه ز ده که م له ده می که سیکی دیکه وه بیبیستم. نیبنومه سه ودیش له سه ره تای سه ره تی نیسانه وه ده سپنده کا تا ده گاته نه م نایه ته:

(۱) (المائدة - ۸۳).

(۲) (المائدة - ۱۱۸).

﴿ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴾^(۱)

باشان فرموی: (حسبک الان: نه‌ونده به‌سه). نینومه‌سعود ته‌ماشای کرد
بینی چاره‌کانی فرمی‌سک هه‌لده‌پژن.

که گویی له قورپان ده‌گرت ترسی خوی له دلدا دنیشت، شه‌ونکیان نه‌بو
موسای نه‌شعیری قورنانی ده‌خوتندو پیغه‌مبه‌ریش گویی بو‌گرتبو، بو‌به‌یانی
پئی فرمو:

لو رأيتني وأنا أستمع لقراءتك، لقد أوتيت زممارا من مزامير آل داود^(۲)
خوزگه ده‌تیینی که نه‌مشه و چون گویم بو‌هه‌لخستبوی، به‌راستی خوا
نزمیکی له ده‌نگخوشی خانه‌وادهی داودی پیدای. نه‌بومواسش ده‌لی: نه‌گه‌ر
ده‌مزانی گویت بو‌پادیراوم، چون خوشترو به‌جوانتر ده‌خوتنده‌وه^(۳).

عه‌بدوللای کوری شوخه‌یر له فرموده‌یه‌کی سه‌حیحدا ده‌گیرته‌وه‌و ده‌لی:
جاریکیان چومه‌لای پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) نوژی ده‌کرد، سینگی
موباره‌کی وه‌که مه‌نجه‌لی کولوی سه‌ر ناگر گیزه‌گیزی لا به‌رز ده‌بوه‌وه.

نه‌وه‌خته‌ی که ناماده‌ی ناشتنی زینه‌بی کچی ده‌ی، له‌سه‌ر لیواری گوژه‌که‌ی
داده‌نیشی و له‌به‌ر ترسناکی نه‌م دیمه‌نه‌و یاد‌کردنه‌وه‌ی چاره‌نوس و تیغ‌کرین له
ره‌وشی ناوگوژ، چاره‌کانی فرمی‌سک داده‌بارتنن، یا‌وه‌رانیش له‌وین و نه‌م دیمه‌نه
کاریگه‌رو پر له‌ناموژگاریه‌ ده‌بینن.

خوشه‌ویستمان له‌گه‌لا له فرموده شیرنه‌کانی باسی چاکه‌و گه‌وره‌یی گریان
له ترسی خوی کردوه‌وه فرمویه‌تی یه‌کیک له‌و حه‌فت که‌سه‌ی له‌به‌ر سیبه‌ری
باره‌گای خوا راده‌ه‌ستن، نه‌و که‌سه‌یه‌ که نه‌گه‌ر له‌ته‌نیاییدا یادی خوی کردوه‌وه
چاره‌کانی فرمی‌سک ببارتنن...

(۱) أخرجه البخاري (٤٥٨٢، ٥٠٥٥) ومسلم ٨٠٠ عن عبدالله بن مسعود.

(۲) أخرجه البخاري ٥٠٤٨ ومسلم ٧٩٣ عن أبي موسى.

(۳) هذه الزيادة أخرجه البيهقي في الكبرى (٤٤٨٤، ٢٠٨٤٢١) وفي الشعب ٢٦٠٤.

ورجل ذکر الله خالیا ففاضت عیناه
 پیاونیکیش که یادی خوا بکاتوهه چاوانی فرمیسک هه لِرژن^(۱).
 له فرموده یه کی دیکه دا ده فرموی:
 عینان لا تمسهما النار أبداً؛ عین بکت وجلأ من خشية الله، وعین باتت
 تحرس في سبيل الله^(۲)
 دو چاو قعت ناگریان بهرناکهوی، چاوئک له ترسی خوا گریا بی و چاونیکیش
 له پیناوی خوا نه نوستی و له دیده وانیدا^(۳) بوین.
 نهو گریانه له سهر رینگای سونته تی پیغه مبه ره که له ترسی خواو به یادی نهو
 رۆژه بی که ده گاتوهه لای پهروه ردگارو له بهرده ستیدا بۆ لیرسینه وه دوهوستی،
 یا به بۆنه ی نهوه بی که بیر له نایه ته قورئانی و نیشانه گهردونیه کان بکاتوهه.
 گریانیش له سۆنگه ی وه فاداری هه لده قولی و یه کینکه له به هادارترین کردهوی
 پیاوچاکان، به تاییه تی لهو کاتانه ی له گوناهیك په شیمانه یا تاعه تیکی له دهست
 چوه، یا لهو کاته ی له سزای خوا ده توقی، یا که به زهی به لیتقه و ماونکدا دیتوهه،
 یا که له ناو نامۆژگاریدا سۆزئکی ناسک دلّی داگیر دهکا، یا که له بیر کردنه وه دا
 رۆ ده چی و ترس و هه بیته هه ناسه ی سوار ده کهن.
 گریان له پیناوی دنیا کارئکی ناپه سنده، چونکه دنیا یه کی فانی و بیبه ها
 شایه نه گریان و فرمیسک نیه.
 گریانه کانی خۆشه و یستمان به سامترین و به هادارترین گریانن و به لگن له سهر
 نهوه ی که خوا ی به یه قینی ناسیوه ترسیکی بیسنورو گه وره ی له خوا هه یه،
 به لگن له سهر نهوه ی که به راستی ناسیویه تی و زانیاریه کی تهواوی له بهاری
 چاره نوسوه هه یه. بیگومان هه مو کردهو ناکاره کانی په یامبه رحمان له ترۆپکی
 پله و پایه ی کرده واندا یه و له هه موشیان پیروژتره.

(۱) بوخاری (۱، ۱۴۲۳، ۶۸۰۶) و موسلیم (۱۰۳۱) له نه بو هوریره وه ته خرئجیان کردهه.

(۲) أخرجه الترمذي ۱۶۳۹ والبيهقي في الشعب ۷۹۶ عن ابن عباس

(۳) دیدهوان: نیشک گرتن .

خۆشه‌ویستمان له‌وانه نه‌بو، که به‌هۆی له‌ده‌ستچونی شروه‌برهی دنیاو شروه‌شیتالی بینه‌ها خه‌م و خه‌ژمه‌ت ده‌خۆن. له‌و شادو فخران و له‌خۆبایی و دلره‌قانه‌ش نه‌بوه که به‌حالی ناگزوران^(۱) کاریگه‌ر نابن و له‌ ته‌نگانان بینه‌لۆستن. به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌وه‌ه گریانه‌کانی له‌ نه‌نجامی نه‌و نه‌فسوس و ناخ و داخانه‌ بوه که له‌پێناو ره‌زامه‌ندی خوا هه‌لیکیشاون. هه‌روه‌ها پێکه‌نین و زه‌رده‌خه‌نو و شادبونه‌کانیشی هه‌ر له‌پێناو تاعه‌تی په‌روه‌رد گاری بوه. گشت سیفه‌ته‌ نه‌جیمزاده‌کانی و هه‌مو ناکاره‌ چاکه‌کانی و ینهی هه‌ره‌به‌رزی به‌رچاوان و رو‌ناکی رېبوارانی رېی چاکه‌خوازی بوه.

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾^(۲)

هه‌لبه‌ت پێغه‌مبه‌ر سه‌رمه‌شقیکی چاکه‌ بو‌ ئیوه.

یارانی ته‌ماشایان ده‌کرد و له‌سه‌ر مینه‌به‌ری چاوه‌کانی فرمیسکیان لینه‌له‌ه‌رژئ و هه‌نسکی گریانێ به‌رز ده‌بیته‌وه‌و ناله‌ له‌ سینهی هه‌له‌ده‌ستی و گیزه‌گیز له‌ ده‌نگی ده‌بیه‌ستی، نه‌وانیش خۆیان بو‌ ناگیرئ، یه‌که‌که‌په‌ت نه‌وانه‌ی له‌ مزگه‌وتێدان ده‌ده‌نه‌ قوڵی گریان و فرمیسک ده‌بارێتن، گشتیان له‌ ناست نه‌و دیمه‌نه‌دا، که به‌ رۆژگارو به‌ شه‌وگاران له‌یاد ناچنه‌وه‌، سه‌ر داده‌نوێتن و بو‌ چاوانیان لێده‌گه‌رێن تا به‌ فرمیسک حالی بیه‌حالیان ده‌ه‌برن.

نه‌ی خودا! چ دیمه‌نیکی هه‌ست بزوتنه‌ که موحه‌مه‌دی خۆشه‌ویستت به‌دیار خه‌لکه‌وه‌، دلۆپی فرمیسکه‌کانی، پومه‌تی موباره‌کی ته‌په‌کن و به‌چۆرپنه‌وه‌. نه‌و محمه‌دی (صلی الله علیه و سلم) که ناشاترین که‌سه به‌ ناسینی تو‌ و زاناترین که‌سه به‌ سه‌روشی تو‌ و ناگادارترین که‌سه به‌ چاره‌نوس!

فرمیسکه‌کانی له‌و دلوه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌ که له‌ ترسی خوا لیوان لیو بوه، له‌ ده‌رونیکه‌وه‌ هه‌لقوڵیه‌ که خۆشه‌ویستی خوا ناوه‌دانی کردۆته‌وه‌، نه‌و دلۆپه‌ بێگه‌ردانه‌ چهند به‌ کاریگه‌رن، خه‌ریکه‌ له‌ گه‌ل خه‌لک ده‌وێتن، که پتر له‌ نامۆژگاری و وتاران تاوته‌نسیری گه‌وره‌تر ده‌خه‌نه‌ دلان .

(۱) ناگزوری: ده‌ستکورتی، نه‌داری .

(۲) (الاحزاب - ۲۱).

پێکەنینی

پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ و سلم)

پێکەنینی ھێمنانە ساپریژی روح و دەرمانی دەرون و ھەسانەوێکیشە بۆ میشکی ماندوی ناو نیشوکاران. پێکەنین بە رێژەییەکی مامناوەندی بەلگەیە لەسەر ناسودەیی و مگیزی^(۱) دروست و نانالۆز، نیشانەییەکیشە بۆ پاک و پێگەردی ناخ و دەرون.

خۆشەویست (صلی اللہ علیہ و سلم) ھەمیشە لەگەڵ خانەوادەکەیی بەبەزە بوو پێکەنیو، لەگەڵ ژنەکانی گالتهو گەپی کردوو دلی خۆش کردون و بە نەرم و نیانی و سۆزو خۆشەویستی ناخاوتو، چونکەوێک رەحمەتیێک بۆ خەلکی نێرداوە، شایەتترین کەسانیش بەم رەحمەتە خاوخیزان و کەس و نزیکان و دۆست و خۆشەویستانی خۆیەتی. لێوی مویارەکی ھەمیشە زەرەدەخەنەیی گەش و درەوشاوەیی لەسەر پشکووتو، کە بە پێکەنینەو رۆبەروی خەلک دەبوو دلی یەخسیر دەکردن و سەرتاپای دەرونیان کەمەندکیش دەبو و روحیان دەکردە قوریانی. کە زەرەدەخەنەیی دەھاتی روخساری لەخۆریش درەوشاوتر دەبو، نیوچەوانی لەمانگی چواردەش روناکتر بو، زەرەدەخەنەیی لەپشکووتنی گول جوانترو گەشاوتر بو، گالتهی دەکرد بەلام گالتهی راست و دروست، گالتهکانی لەسەر روحی یارانانی وێک ناسکتترین ئەو دلۆپە ناوانە بو کە دەچۆرانە سەر جەرگی جەرگسوتاوان، لە دەستی ئەو باوکە بە سۆزەش نەرمتر بون، کە لە وەختی خواخافیزی سەفەردا بەسەر سەری کۆرەکەیی دادەھینی. کە گالتهی لەگەڵ دەکردن روحیان وە جۆش و خرۆش دەکەوت و سینەیان گۆشاد دەبو و رەنگورویان دەگەشاوەو. سۆند

به‌خوا یه‌ک مه‌جلیسی نهبان به هم‌مو دنیا نه‌ده‌دا، یه‌ک وشه له وشه به‌سۆزو دلخۆشکه‌رو پېرشنگداره‌کانی نهبان به‌سه‌د باره زۆرو زیوش نه‌ده‌گۆرپه‌وه. جهریری کورپی عه‌بدوللای به‌جلی ده‌لی: پېغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه و سلم) هه‌ر جارێکی منی دیبێ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بۆ نواندومه. جهریر شانازی به‌م نیعمه‌ت و سه‌خواه‌ته‌ ده‌کا، نهم زه‌رده‌خه‌نه‌ گه‌رم و نهرم و راستگۆیه له‌نیو هه‌مو یادگاربه‌کانیدا جوانترین یادگاری و له‌نیو هه‌مو ناواته‌کانیدا به‌هادارترین ناواتی بو، که شانازی پنده‌کرد.

هه‌ره‌ینه‌ده له‌ روی یه‌کێ پێکه‌نیبا، نیتیر پوچه‌که‌ی له‌ چاکه‌و سۆزو به‌خشنده‌یی سیخناخ و دل‌ه‌که‌ی له‌ لیئورده‌یی و میهره‌بانی و خۆشه‌وستی ته‌ژی^(۱) ده‌بو، سه‌یرت پێتی و وانه‌زانی پێکه‌نینه‌کانی شتیکی ناسایی و هه‌لوئستیکی هه‌وانته‌ بون، خۆزگه‌ تۆش له‌ گه‌ل پوداوه‌کاندا ده‌ژاییت و له‌ گه‌ل خه‌نده‌کانی به‌شدار ده‌بوی، نه‌و کات ده‌ترانی چ کاریگه‌ریکیان ناوه‌ته‌وه.

پېغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) که‌سیکی پوخواش و خوین شیرین و سه‌نگین بو، وه‌ک نه‌وانه‌ نه‌بو که‌ پوگرژ و ئیسه‌کفۆرس و توپه‌وتوندو مېرومۆچن، یاوه‌ک نه‌وانه‌ی له‌رادده‌به‌ده‌ر پنده‌که‌ن و گالته‌جارو نوکته‌بازو چروک و پوکن، حاشا له‌ پېغه‌مبه‌ر.. به‌لکو پێکه‌نین و گالته‌و قسه‌خۆشه‌کانی سه‌نگینانه‌و به‌ جه‌وه‌ر بو، که‌ پنده‌که‌نی ده‌می به‌ش نه‌ده‌کرده‌وه‌و به‌ قاقاش پېنه‌ده‌که‌نی به‌لکو پێکه‌نینیکی نهرم و هیمن تا کارپێژه‌ی دیار ده‌که‌وتن، هینده‌شی درپژ نه‌ده‌کرده‌وه‌و له‌شی له‌ گه‌ل بێته‌ هه‌ژین یا لارو وێرو کورپ بێته‌وه.

نه‌بو هوره‌یره‌ ده‌گیرته‌وه‌ که‌ پېغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) فه‌رمویه‌تی:

وَإِيَّاكَ وَالضَّحْكَ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحْكَ تَمِيتُ الْقَلْبَ^(۲)

نه‌که‌ی هینده‌ پێکه‌نی، پێکه‌نینی له‌حه‌د به‌ده‌ر دل ده‌مریتێ.

جارێکیان یه‌کێک له‌ یاوه‌رانی داوای له‌ پېغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) کردو

(۱) ته‌ژی: پېر .

(۲) أخرجه أحمد ۸۰۳۴ و الترمذي ۲۳۰۵ وابن ماجه ۴۲۱۷ عن أبي هريرة رضي الله عنه

وانظر البيان والتعريف ۲۲/۱ وكشف الخفاء ۸۵.

گوتی: حەز دەكەم سواری یەكینك لە وشترەكان بۆم، ئەویش ویستی گالتهی لە گەل بکات و فەرموی:

لا أجد لك إلا ولد الناقة: (تەنها بەچکەمی وشترەماچە هەیە).

پیاووەکە رویشت و پێغه مەبەر (صلی الله علیه و سلم) بانگی کردووەو فەرموی: وهل تلد الإبل إلا النوق^(۱): مەگەر وشتریلە لە وشتر نازی؟

جاریکیان پیرەژێتیک دیتە لای پێغه مەبەر (صلی الله علیه و سلم) و داوای لێدەکا لە خوا بپاریتەوه، تا بیباتە بەهەشتی، ئەویش فەرموی:

لا يدخل الجنة عجوز: پیرەژن ناچنە بەهەشتی!

نیتەر پوی وەرگێراو بەگریانەوه گەرایەوه، پێغه مەبەر (صلی الله علیه و سلم) بانگی کردووەو فەرموی:

نەدی گویت لێنەبوە که خوا فەرمووێتەتی:

﴿ إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً ﴿٣٥﴾ جَعَلْنَهُمْ أَبْنَاءَ ﴿٣٦﴾ عَرَبًا أَرَابًا ﴿٣٧﴾ ﴾

ئێمە سەرلەنووی شەنگ و شوخیان دەکەینەوه. دەیانکەینەوه کچ. کچانی که هاوسەرەکیان لە لا نازیزو هەمیشە لە تەمەنی لاوتیدان.

پێکەنینەکانی پێغه مەبەر (صلی الله علیه و سلم) ملکه چیی بون بۆ پەروردگاری هەر بەرز، هەموی مەبەستدار بون و وەك پێشەنگ و پێشپوێکی بیوتنە بون لەبۆ خەلکی، بە بیهودەیی و گالته جارو لە پێناو کات کوشتن و بە فیڕۆدانی زەمەن نەبو.

کە دەبویست سەفەرێک بکاو سواری و لاخەکی دەبو، دوای سەفەری دەخوێندو پاشان دەیفەرمو:

اللهم اغفر لي ذنبي فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت:

(۱) أخرجه أحمد ۱۳۴۰۵ وأبو داود ۴۹۹۸ والترمذي ۱۹۹۱ عن أنس بن مالك.

(۲) (الواقعة: ۳۵-۳۷).

(۳) أخرجه الطبراني انظر مجمع الزوائد ۴۱۹/۱۰.

خوايه له گوناوه کانم خوښ به چونکه له تو بترازی کس له گوناهان نابوری. دوا به دواى نهمه پنده کنى، یاران لیدنه پرسن: نهى پیغمبرى خوا له بهرچى پیکه نى؟ فرموى:

يضحك ربك إذا قال العبد: اللهم اغفر لي ذنوبي فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت، ويقول: علم عبدي أنه لا يغفر الذنوب إلا أنا (۱)

نه گهر به نندیه ک بلې: خوايه له گوناوه کانم خوښ به چونکه له تو بترازی کس له گوناهان نابوری. خوا پنده کنى و ده فرموى: به نده کم زانى که جگه له من کهس له گوناهان خوښ نابې.

هدروها به سره هاتى نه و کهسه شمان بو ده گپرتنه وه که دوا هه مین کهسه له ناگرى دوزه خ دپته دهره وه ده چپته به هه شتى، پاشان بهر بهر شتى زیاتر له خوا ده خوازی تا خوا (ده) هپندهى ناواته کانى پېیدا، خواش پېیده به خشى، پیاوه که ده لې: خوايه تو گالته م پنده کى که تو په روه رد گارى جیهانیانى! لیره دا پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) پنده کنى.

یه که له رپتونیه کانى خوا بو پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) نه وه بو که له کات و ساتى خویدا هه لو تى پری به پى ستى و هرده گرت، له وه ختى خوښى و شادیدا گالته به کى زور به رپو جى و سه نگی نه وه مامنا وه ندی ده وناند، له وه ختى ناموژ گارى و ترس و یاده و ه ریشدا، گریان له پیناو خواو سامگر تیبون و غه رقبون له مات و ییده نگیه کى به کاریگه ر حال و نا کارى بو. گالته کانى ناشناى به روحان و نارامى به دلان دبه خشى، پیکه نینه کانى ساړی ژى دهر ونان بو، ته نانه ت گالته و گه په شیر نه کانى که له فرموده نامه کاند ا نوسراون هه موى به سوننه ت حسین، هه ر گالته به کى که راوییه کان رایان گواستو ته وه بریتین له نا کارو په وشته پیرو زو جوانه کانى.

پاکى بو په روه رد گار! که شانوشکوى نه وه په یامبه رى هیند به رز کردو ته وه

(۱) أخرجه أحمد ۹۳۲ وأبو داود ۲۶۰۲ والترمذي ۳۴۴۶ عن علي رضي الله عنه

تهنانهت پټکه نینه کانشی له هه ناوی پهرتوکان پارټزراوه، وهک بلټی سهیرو
سه مه رهترین چیرۆکی په ندو نامۆزگاری بن!
پاک و پیروزی بۆ خوا! که پله و پایه ی نهو په یامبه ره ی هیند به بهرزی راگرتوه،
تهنانهت راویه جیباوهره کان پشت به پشت بۆ یه کترینان گیراوه ته وه، وهک بلټی
فهرزنیکی حه تمی جیبه چی که ن!
ههزاران ههزار درودو سلاوی خوا به قه د ژماره ی هه ناسه کانی سپیده و راشکانی
تاریکی شهوان، برژی به سه ر محمد (صلی الله علیه و سلم) و یارو یاوه رانی.

ستایشی

پیغمبر (صلی الله علیه و سلم)

خوای خاوهن باره گای بالا به لئینی پیداوه پلهی همره ستایشکراوی پی
بیه خشی، وهک ده فهرموی:

﴿عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾^(۱)

به شکو پرووردگارت تو بنیرته پایهی ستایشکراو.

محمدی کورپی عبدوللا (صلی الله علیه و سلم). نهو ناوه همره ناسراوهی همرکه
یادی بکری، به جوانترین و نایابترین شیوه یادی چاکیه کان ده کری، له بالاترین
دیمه ندا یادی پاکیتی ده کری، له پیروزترین واتادا یادی دادگری ده کری.
محمدی کورپی عبدوللا (صلی الله علیه و سلم). ناوتکه له ناو دلی پرواداراندا
پسته کانی به روناکی نوسراون، همر دلئیک بنکوؤل کهی له بنویوتکه قوله کانیدا،
له رهگ و ریشاله کانیدا نهو ناوه هدی ده کهی.

موجه مهده خاوهنی قوؤل و باسک و نیوچهوانی سبی و روشن، که له تهورات و له
نینجیلدا باسی کراوه به جبریل پشتگیری کراوه.. هه لگری نالای شهره ف و شکو
له بهنی لوتهی، خاوهن پلهو پایه برزی له رچی عه بدومه نافی کورپی قوصی.
پیغمبران موژدهی هانتیان داوه، ناوی له ناو کتیبان به هه زار ناوازه دهنگی
داوه تهوه، میژو له هه زاران جی ناوی هه لئاوه، کوژو مه کو بیادی نهو پایه دارن،
وتاری سر سه کو بیان به وتهی نهو نه خشینراون.

خوا له گومرایی و سهرشیواوی پاراستویه تی:

﴿ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴾^(۱)

یاره که تان نه گوم بوه، نه ریچی ون کرده. له ههواو ههوه سی بهد پاراستویه تی.

﴿ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ﴾^(۲)

به ناره زوی خوی قسه ناکا.

قسه کانی شه ریعه تن، واژه کانی ناینن، داب و ده ستوره کانی سروشن:

﴿ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴾^(۳)

هه رچی ده یلی سروشیکه له خواوه پییده گا.

ناخ پاک و سروشت چاک و ناکار جوان و رهوش مهردانه و هه لوتست پیوانه یه:

﴿ ...إِنَّكَ عَلَىٰ الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴾^(۴)

به راستی تو له سهر هه قیچی رونی.

ته وازو عه که ی له تهواوی ژیانیدا رنگی داووتهوه، جوامیریه که ی سهر له بهری

هه لوتسته کانی گرتوتهوه، نوره که ی سهرتاپای رنگا کانی ته نیوتهوه، کرده کانی

مایه ی ناسوده یی خه لکان بو، وته کانی راست و رهوان و بیج له که بون،

هه لسوکه وتی مهردانه بو.

﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴾^(۵)

به راستی تو له سهر خو رهوشتیکی به رزی.

(۱) (النجم - ۲).

(۲) (النجم - ۳).

(۳) (النجم - ۴).

(۴) (النمل - ۷۹).

(۵) (القلم - ۴).

په فتار نهرم و خوین شیرن و په زاسوک بو:

﴿ فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِن لَّمْ يَكُنْ لَهُمْ وَكُنْتُ فُظًّا غَلِيظًا لَلْقَلْبِ لَأَنْفَضُوهُنَّ مِنْ حَوْلِكَ... ﴾^(۱)

به ساي به زهبي خوايه كه تو هينده له گه ليان نهرمی، نه گهر كه سينكي توندوتورپو دلر هق باي، بلاويان لیده کردی.

له ژير چاوديري و ميهره باني خوا بو، نالاكهي شه كاوه بو، به خته و هرو سر كه وتو بو، دهر و اه كاني سر كه وتني له بهرده مدا كرابونه وه:

﴿ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ﴾^(۲)

خوا دلې چاك سازاندبو، رنگاي له بهرده مدا روناك كړدبو وه، له گونا هه كاني خوش ببو:

﴿ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ ﴾^(۳)

تا خودا له گونا هې پيشان و پاشانت خوش بي.

نهو بو، نهو چاك سازي كاري كه خوا دلاني پي ناوه دان كړدو وه گه لانې پي به خته و هرو كړدو گه ردناني له كوتي كويلايه تي تاغوتان دهر باز كړدو مرؤفايه تي له بته رستي رزگار كړد:

﴿ وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾^(۴)

تو خلك بهرو راسته رې رينونډ ده كهي.

نهو بو باري قورسي له سره شانې مرؤفايه تي هينا خورې و له شه كه تيبې هه سانديه وه له په ككه و تيبې دورې خسته وه به نيزني خوا كاروباري بو ناسان كړدن و رپوشونې ژياني پي ناساندن:

(۱) (آل عمران - ۱۵۹).

(۲) (الفتح - ۱).

(۳) (الفتح - ۲).

(۴) (الشوري - ۵۲).

﴿...وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ...﴾^(۱)

ئەرکه قورسەکانیان لەسەرشانیان لادەدا، ئەو کۆت و زنجیریان لا دادەمالی. ڕەحمەتە بۆ مرۆڤ. فیزی عیبادهتی پەروردگاری کردو، نوری برۆی لەدڵدا ڕشتوو ڕینی بەهەشتی نشان داو.

ڕەحمەتە بۆ پیران. عیبادهتی بۆ ئاسان کردون، بەرو ناخیر خیری ڕیتوینی کردون، واگای هیناون تا بەوەندە تەمەنە ی که ماویانە ڕابگەن و لە کاری چاکە ی بەسەر ببەن.

ڕەحمەتە بۆ گەنجان. بەرو جوانترین کردوو کاملتین ڕهوشتی لاوتی ڕیتوینی کردون، وزو تواناکانی بەرو نەجیمزادەترین و بەهادارتین خوروشت ئاراستە کردون. ڕەحمەتە بۆ مندالان. لە گەل یە کەم فرچکیاندا^(۲) دینی فیتەتی پێ هەلمزبون، لە یە کەم ساتی بونیدا بانگی یە کخوایەستی گوتیبیست کردون و لە مندالیپرا بەرگی برۆی لەبەر کردون.

ڕەحمەتە بۆ ئافەتان. لە تاریکتین ڕۆژگاردا دادگەرانه هەلسوکەوتی لە گەلدا کردون، لە دنیای پڕ ستەمدا مافی پاراستون و لەنیو جەنگەلی ژیندا پەنای داون، داوین و ئایندو ئابروی پاراستون، هەم باوکی ئافەتان بوو هەمیش هاروسەرو براو پەرورەدەکار.

ڕەحمەتە بۆ فەرمانرەواو کاربەدەستان. تەرازی دادگەری داووتە دەستیان، فەرمانی پیکردون لە ستەم و زۆرداری نزیك نەبنەوه، سنوری بۆ داناون تا نەتوان مافی خەلکی پێشیل بکەن، تییگەیاندون که چەندی گوتراوەلی خواو پیغەمبەر بن ئەوەندە بەرپێژن و بە حورمەتن.

ڕەحمەتە بۆ گەل. داکۆکی لیکردون و مافی نازادی و ژبانی دادگەرانه ی پیئەخشیون، نەپهیتشوو مافیان بخوری، چجای تالان و برۆ و خوینرشتن و بیگاری و چەوساندنەوه.

(۱) (الأعراف- ۱۵۷).

(۲) فرچک: قومه شیری مندال له مەمکی دایکی.

رهحمته بۆ سهرجهم خهلكى، بهرهكته بۆ ههمو جيهان:

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴾^(۱)

ئيمه ههر بۆيه تۆمان نارد كه بهزهى بيت بۆ ههمو خهلكى دنيا .
كه پندهكهنى، زهردهخه نهرمىنهكهنى، رهنگ و روه گهشاوهكهنى، دل و گيانى
نهردال دهكرد.

كه ددهوا، وتهكانى سنورهكانى دهرون و ههرئيمهكانى روحيان دهبرى، وشهكانى
له ناخى دل ههلهدهنيشتن، واژهكانى لهسهر پهري يادگه دا دهنهخشين و له
قولاييهكانى دل دهگيرسانهوه.

كه پندهكهنى، شادى بهگۆرئ وهردهبو، شوئنهكهنى پر دهكرد له دلخوشى و،
شادى بههاودهمانى دهبهخشى.

كه دهگريا. خهلك ترسى خويان له دل دهنيشت، كانى چاوانيان بهخوهر فرميسكيان
دهرشت، دهرونيان خالى دهبهوه، دهناورانهوه، دهپارانهوه، دهكروزانهوه، دهتگوت
قيامت لهراسانه، فريشتهى مهرگ ههلايسانه، نهوى دهتدى ههر گريان و
فرميسك بو، نهوى دهتبيست ههر كورژن و ههنيسك بو

﴿ أَفَمِنَ هَذَا الْمَلِئِثِ تَعْبُونَ ﴿٥٩﴾ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴾^(۲)

نايا بهم وتانه سهرسووما دهن، پندهكهنن و ناگريئن.

كه وتارى ددها، مينبهر دههژايهوه، ويژدان دهبوژايهوه، دل رادهچلهكى، بيسهر
گري تيبهر دهبو، دههپهساو شهيدا دهبو. تهنانت نهگهر بهرد چاوى ههبوايه
دهگريا، نهگهر ديوار دلى ههبوايه ترس نۆقره لئ ههلهدهگرت، نهگهر رۆژگار
گوئى ههبوايه مات و يئدنهنگ دادهما.

كه دهجهنگا، وهك چيا دهجهسپى و وهكو لافاو بهرهو مهيدان ههليدهكرد،
ندهبهزى و خۆي رادهگرت.

(۱) (الانبيا - ۱۰۷).

(۲) (النجم: ۵۹ - ۶۰).

﴿فَقَنْبِلٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ﴾^(۱)

له پیناو خوا بجهنگی، تو هر نه رکي خوت له سهره. قهت به خدیال داندههات جارک له جاران هه لېج یا چوک دابدا و پشت له دوژمن کا، شهر هه رچهندی گهرم بوايه رهنگوروی نه ده گوراو نه ده شتوا، کوشتار چهندی گهرم بوايه و لاشی بی سهر و سهری بی لاشه هه رچهندی کلاشی کردبا، نه ده شهلاو هیورو نارام و وره بهرز بو، شمشیر پیته کانی مهرگی ده نویسه وه، نه و هر پروگهش و دم به خنده بو.

﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
أَنْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ...﴾^(۲)

محمد (صلى الله عليه و سلم) هر پیغه مبه رنکه، سای نه و پیغه مبه رانه ی بهرله وی هاتن و چون، نه گهر بمری یا بکوژی، له نیسلام پاشگهز دهنه وه؟! که دهستی به خشنده بی والا ده کرد، تا نه و بهرپی سه خاوه تی دهواندو کس توژی رنگهی نه ده شکاند، چی هه بوايه ده بیه خشی، له هه ژاری پهروای نه بو، دنیای له لا بیبه ها بو، له شهرویه ی پیته ما بو، چاوی له پاداشتی خوا بو. دهسته کانی وه که هه وری ناسمان له هر کوئی بان بارانیان دادباراند، ناوله په کانی خیر و بیریان هه لده پرژاند، له پیناو خوا گیان له سهر دست بو، له پیناو شه کانه وه ی نالای لا اله الا الله دا روحی خوی ده خسته ناو تیغی شمشیران، نازایه تیه که ی نیشانه یه که بو بۆ به خشنده بی، ده سپیشخه ریه کانی به لگه بون بۆ بهر چاوتیری. له ساته وه ختی کدا هه رچی هه بیو ده یکرده خیر و خلات، مالی دنیا به بهر چاوی داندههات، جاریه سهدان و شتری یه کجج به خشیوه، مالی دنیا ترخی نه بو، ده سکه وتی فتوحاتی به سهر موسلمانان به شیوه ته وه، فهرمویه تی:

والذي نفسي بيده، لو أن لي بعدد عضة تهامة مالا لأنفقته ثم لا تجدوني

(۱) (النساء - ۸۴).

(۲) (آل عمران - ۱۴۴).

بخيلا ولا جبانا ولا كذا^(۱)

ههسەم بەخو ئەگەر بەقەد ژمارەى دەرک و دالەکانى شارى مەككەش مالم هەبوايه، هەموم دەبەخشی، نە رژدیتان لا وەدى دەکردم نە ترسنۆکیش و نە درۆزنىش.

کراسى بەريان لا داوا کردوه لەبەرى کردۆتەوو بەخشیویەتى، زگى توند بەستۆتەوه تا بەرگەى برسىتى بگرى . دەهندەبى حاتم بۆ ناو و دەنگ و چاوپا بو، بەلام بەخشنەبى محمد (صلی الله علیه و سلم) لەپیناوە رەزامەندى پەرورەدگارى نەرزو ناسمان بو.

لە وەختى نەدارىش رۆژدى نەنواندوه، لە وەختى هەژارىش هەر بەخشیویەتى، خۆى پىرسىست بوە بە خەلکى داوه، خۆى ناتاج بوە، بەلام کە خەلک روى لىناوه بىنەومىندى نەکردون.

ئەگەر لە تاوانبارنک خۆشبايه بە چاکە یەخسىرى دەکرد، نە سەرکۆنەى دەکردو نە داواى قەرەبوشى لىدەکردەوه. ئەگەر کەسێ خراپەیه کى لەگەل کردبا یا هەلرۆستىکى نەشیاوى بنواندبا، لە دلێ نەدەگرت و لە بىرى دەچووه، گوناھى بە نەرمى لەناو دەبرد، خەتای بە لىبوردن دەتارانە.

﴿... فَأَصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾^(۲)

بە شىوازىکى جوان چاوپۆشى بکەو ببورە.

نەتەوه کەى دژایەتى و مەملەتپىيان لەگەل کردو ئەزىەتپان دا، جوینپان پىندا، تانەو تەشەریان تىنگرت، شاربەدەریان کرد، شەپیان لەگەل بەرپاکردو برىندارىان کرد، بەلام کە سەرکەوت و بالادەست بو، لىيان خۆش بو، لا پەرپىکى تازەى هەلدايه وه، زایەلمى دەستەواژە ناسراوه کەى کە فەرمىوى:

اذهبوا فأنتم الطلقاء^(۳)

(۱) مالك في الموطأ ۹۷۷.

(۲) (الحجر- ۸۵).

(۳) پىنشتەر تەخرىج کراوه .

برۆن، نئوه نازادن. دهنگی دایه‌وو له هه‌ناوی رۆژگاردا به زنده‌وی مایه‌وه. سرودی خو‌ره‌وشتی نه‌وه بو که ده‌یفه‌رمو:

إن الله أمرني أن أصل من قطعني، وأن أعفو عمن ظلمني، وأن أعطي من حرمني ^(١)

خو‌ا فه‌رمانی پێ‌کردوم سه‌ردانی ئه‌وانه بکه‌م که سه‌ردانم ناکه‌ن، له‌وانه خو‌ش بم که زولمیان لێ‌کردوم، به‌وانه ببه‌خشم که ده‌ستی یارمه‌تیان نه‌گرتوم. سه‌رجه‌م ره‌وشته جوانه‌کانی نئو قورئانی وه‌ گێ‌رپاوه نئو ژبانی، بۆیه عانیشه ده‌یگوت: ره‌وشته‌کانی ئه‌و، قورئان بو.

که به‌لێنی ده‌دا ده‌یه‌تیایه‌ دی، دوژمنان پێ‌شیلکردنی تاقه به‌لێنیکیشیان له‌سه‌ر تو‌مار نه‌کردوه، نه‌یاندیوه په‌یمانیکیش بشکێنی، هه‌رچه‌نده ئه‌وان هه‌ر چاو‌نکیان کردبوه چوار چاو تا یه‌که هه‌له‌خزینی لا وه‌دی که‌ن، به‌لام مه‌حاله! ئه‌و له هه‌مو ژبانی‌دا چ له شه‌رو ناشتیدا، چ له تو‌رهبی و ره‌زامه‌ندیدا، چ له کاروان و چ له مالی، هه‌ر به‌ راستگۆیی و ده‌سپاکی ژبانه‌که‌ی بردۆته سه‌ری. چۆن شتی وای لێ‌ده‌وه‌شیته‌وه!

چارنکیان پیاوێک واده‌ی پێ‌دا له شوئنی بیبینی، پێغه‌مبه‌رش (صلی الله علیه و سلم) سێ رۆژان له‌سه‌ریه‌ک، له‌و جینگایه‌ چاو‌ه‌رپێی کرد، بۆنه‌وه‌ی واده‌که‌ی جیه‌جی بکا. له‌ گه‌ل جوله‌که‌و دیانان په‌یمانێ به‌ستوه‌و نه‌یشکاندوه، به‌لێنی پێ‌دان به‌جی گه‌یاندوه، هه‌رچه‌نده ئه‌وان به‌ درهنده‌ترین شیواز دوژمنایه‌تیان کردوه. ئه‌و هه‌ر ده‌بی وای و له به‌لێنان به‌وه‌فا بی و له جیه‌جی‌کردنی په‌یمانان پێ‌شه‌وا بی، چونکه‌ خو‌ی شه‌ریعه‌تیکی به‌وه‌فا و راستگۆی هیناوه‌ له هه‌لوه‌شانده‌وه‌و شکاندنی به‌لێن و په‌یمانان به‌ توندی وریایی داوه‌و به‌حه‌رامی داناوه، ئه‌ی نه‌وه نیه که فه‌رمویه‌تی:

آية المنافق ثلاث: إذا حدّث كذب، وإذا واعد أخلف، وإذا أؤتمن خان ^(٢)

(١) أخرجه رزين أنظر المشكاة ٥٣٥٨ وتفسير القرطبي ٣٤٦٧ .

(٢) أخرجه البخاري (٣٣، ٢٦٨٢)، ومسلم ٥٩ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

نیشانه‌ی دورپوان سچ شته: نه گهر بدوی دروویان ده‌لی، به‌لین بدا وه‌دوای ده‌خا، سپارده‌ی پی‌بسی‌پرن ده‌ستی ناپاکی تیده‌خا. خواش پتی فرموه:

﴿... وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾^(۱)

په‌یمان مه‌شکیتن، په‌یمان لی‌پرسینه‌وه‌ی هه‌یه.

﴿الَّذِينَ يُوْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ﴾^(۲)

نه‌وانه‌ی که په‌یمانی خوا به‌جی دینن و نیتر هه‌لیناوه‌شیننه‌وه.

(۱) (الإسراء - ۳۴).

(۲) (الرعد - ۲۰).

وتاره‌کانی **ﷺ** (صلی الله علیه و سلم)

﴿...وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا﴾^(۱)

ناموژگاریان بدی و قسه‌ی وایان له گه‌ل بکه کار له ناخی دهرونیان بکا.

فهرمو له نامه‌ی و ته پیروژه‌کانی پروانه و روپه‌ره‌کانی پرواننامه‌کمی هه‌لده‌وه و رامینه. نای که چهند و ته‌ی به‌شاپوتابن، چهند پوچ ده‌خه‌نه به‌رکاری‌گه‌ری. له دهرپیندا پاراون، ده‌سته‌واژه‌کانی به‌شه‌وقن، پوخساره‌کانی رازاون، واژه‌کانی هه‌لبژاردن، پرسته‌کانی ره‌سن و توکمن، و ته‌کانی ده‌لئی می‌رگی پر له بون و به‌رامن، ده‌لئی باخچه‌ی پر له گوول و گوولزارن، که تازه تاوئیک بارانی به‌سهردا باریبی و تائیک سروهی به‌سهردا هه‌لکردبی، و ته‌کانی موعجیزه‌ی کورتبیزی و ره‌وانبیزی، له فهرموده‌یه‌کدا ده‌لی:

أوتیت جوامع الکلم^(۲)

سه‌رکوی و تانم دراوته‌تی.

واختصر لی الکلام اختصاراً^(۳)

و ته‌کانم بو کورت کراوته‌وه.

نه‌گه‌ر له فهرموده واته‌نیه‌کانی* که نزیکه‌ی (ده) هزار فهرموده‌ی دهن، که

(۱) (النساء- ۶۳).

(۲) أخرجه البخاري ۲۹۷۷ ومسلم ۵۲۳ واللفظ له عن أبي هريرة.

(۳) أخرجه البيهقي في الشعب ۱۴۳۶ عن عمر رضي الله عنه وانظر كشف الخفاء ۱۴۱-۱۵.

* الاحاديث القولية

باسوخواسی دنیاو دواى و سهبرده کانی پرابردو و پهروه کانی^(۱) داهاتوی گرتوتهوه، رامیتی و بتهوی له کاریگرو پایهبرزی و پهنو پوخته و پاراوی و تهکانی بقمی، فرمو له گهل و تهکانی رهوانیژترین و زمان پاراوترین مروف بهاروردیان پیبکه، نهو دم بوت دهرده کهوی که له بهردهم چ و تهیه کی ناوازو بیرونه دا دامای. که دهچیه هؤلیک سهری نهو تابلویانه ده کی، که و ته نه مرو قسه نهسته قهکانی و تاریژ و شاعیره به نیویانگه کان و پیاره هه لکه و تهوه کانی دنیا یان تیدا رانوتراوه^(۲)، سهرسام و کاریگر دهی، به لام نه مجاره که سهری و تهکانی پیغه مبهه (صلى الله عليه و سلم) ده کی هه مرو و ته کان له بهر چاوتا ون دهن و هیند کاریگرو سهرسام دهی، وه بلی پیشر به هیچ و تهیه ک سهرسام نه بوی! ته نانهت نهوانی ره شوکین و جوړه کانی قسانیش له یه کتری جوئ ناکه نوه به شیویه کی تایه تی به و تهکانی پیغه مبهه کارتیکراو دهن و نابوتایکی^(۳) تایه تی لاورده گرن.

پیغه مبهه (صلى الله عليه و سلم) دیهوی ناموژ گاریه کی نهوتوی موعازی کوری جه بهل بکا، که سهری هه مرو ناموژ گاریان و دهرمانی هفت دهردان بی، چهند دهسته و اژهیه کی کورت و پوخت و پر له سودو گه وهه رناساو دلرفین و نامیز رهوشنی پنده فرموی:

أَتَقِ اللّٰهَ حَيْثَمَا كُنْتُ، وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخَلْقِ حَسَنٍ^(۴)
له هه کوی بوی له خوا بترسی، له پاشی گوناح چاکه بکه، رهشیده کاتهوه، له گهل خه لکیش به چاکه هه لسوکوت بکه. هه رهوانیژیکه دی نه گهه بیویستایه هه مان ناموژ گاری دهرپری، ینگومان زوری دهرست و دورودریژی ده کردهوه، یا مانای ده کرده قوریانی وشه کان، یا وشه کانی ده کرده قوریانی مانا.

جاریکیان عوقبهی کوری عامر خوا لئی رازی بی، لئی ده پرسی (ده رازیون)^(۵)

(۱) په رجو: معجزة .

(۲) رانواندن: خستنه روو، عرض.

(۳) ناب و تاب: تام و چیز .

(۴) أخرجه أحمد (۲۰۸۴۷، ۲۰۸۹۴) والترمذي ۱۹۸۷ والدارمي ۲۷۹۱ والمشكاة ۵۰۸۳.

(۵) دهر رازیون: نجاه.

چیه؟ نویش بیتهوی زمانی ته تله بکا یا دامینتی، دهبه جی رسته یه کی راست و رهوان و فامیدو سروش ناسای له زاری پیروزی دهبشکوئی و ده فرموی:

كَفَّ عَلَيْكَ لِسَانُكَ، وَلِيَسْعَكَ بَيْتُكَ، وَابِكْ عَلَى خَطِيئَتِكَ ^(۱)

زمانت بگروه با ماله کت بتگرته خو و بو گوناها کانت بگری.

جوان ته ماشای نهو دابه شکاریه سیانیه جوانه بکه، چند پر له ماناو کورتبرن، ناشکاریه که پیشتریش وه لاهمه کهی گه لاله نه کردوه، چونکه پرسیار کهر له هیکرا پرسیار ده کاو راهه ستاوه چاوه روانی وه لام ده کا، به په له یه ناموژ گاری گه ره که. جارنکی تر له گه ل ئیبنو عه بیاسدا به سواری که ری به رینگادا دهرؤن و هه ره پوه ناموژ گاریه کی هیند کاریگه رو رهوانی ترانه ی ده کا که دل بیته یه خسیری و هه رکهس بیبینی نؤقره نه گری و بی به ره و پیری. فرموی:

يا غلام! إني أعلمك كلمات: احفظ الله يحفظك، احفظ الله تجده تجاهك، تعرّف على الله في الرخاء يعرفك في الشدة، وإذا سألت فاسأل الله وإذا استعنت فاستعن بالله، واعلم أن الأمة لو اجتمعوا على أن ينفعوك بشيء لم ينفعوك إلا بشيء قد كتبه الله لك، ولو اجتمعوا أن يضروك لم يضروك إلا بشيء قد كتبه الله عليك، رفعت الأقلام وجفت الصحف. واعلم أن النصر مع الصبر، وأن الفرج مع الكرب، وأن مع العسر يسرا ^(۲)

لاه! با چند وته یه کت فیرکه م: خوا پیار تره ده تپار تری، خوا پیار تره ده گاته فریات، له خو شیدا خوا بناسه، له ته نگانه دا ده تناسی، نه گه شتیکت خواست له خوا بیخوازه، نه گه پشتت به ست به خوی بیسته، بزانه نه گه سه رجه م نه ته وان کو بیته وه تا سو دیکت پی بگه یین، نایگه یه نن مه گه نه وهی خوا بو ی نویسی، نه گه دیسان کو بیته وه تا زیانیکت پی بگه یین، نایگه یه نن مه گه

(۱) أخرجه أحمد ۲۱۷۳۲ والترمذي ۲۴۰۶ وابن أبي عاصم في الزهد ۱۵۱۱ وصححه عن عقبه بن عامر رضي الله عنه ل ۱۱۵.

(۲) أخرجه أحمد (۲۶۶۴، ۲۷۵۸، ۲۸۰۰) والترمذي ۲۵۱۶، والحاكم ۶۳۰۴ عن ابن عباس رضي الله عنهما وانظر المشكاة: ۵۳۰۲.

نهو هی خوا بوی نوسوی. قهله مه کان هه لگیرون و په رکان وشك بونه ته وه، بزانه که سهرکه وتن له گه ل نارامگرتنه، دهریازبون له گه ل تنگانانهدایه، سانای له گه ل ناسته نگانهدایه.

نیستا فرمو چاو بېره نهو ده قه ناست بهرزه روهانیږی و عدقل بکه به دادوهرت، نایا هیچ وته یه کی مرو فانت وهك نم وته یه بینویه؟ بر گه کانی چند به پېژن، واژه کانی چند به چېژن، مانا کانی چند به هېژن! فرموده ی (احفظ الله یحفظک: خوا پاریزه دته پارېزی) لهو رسته دانستانه یه^(۱) که له یادگی به یانېږیدا هه لکو لدراره، که عدقلی ساغ له دیوه خانی روهانیږیدا دست له سر سینه رادوهوستی و سر داده خا. نم راسپارده یه گشت راسپارده کانی له نامیز گرتوه، گشت ناموژ گاریه کانی له ناموژه کو کردوته وه.

نه گه که سینکی تر هه مان ناموژی دهریږیوایه دهیگوت: خوا پاریزه بهو ی نه مره کانی جبهه چی که ی، به هو ی نیعمه ته کانی دته پارېزی. خوا پاریزه بهو ی له نه هیه کانی دورکه ویه وه، له سزا کانی دته پارېزی. له گه نه جیتیدا خوا پاریزه، له پیریدا دته پارېزی. نیتر برؤ دوی و لیستینکی درېژ له وشه دژ مانا کان و (نه گه روا بکه ی- وا ده یی ای بو ریژ که. به لام نهو فرموی: (خوا پاریزه دته پارېزی)، هیچ دهسته واژیه ک نیه وهك نم قسه جوان و گهش و رونا که، داهینرو دلر فین و کورت و پوخت و پر مانا بی.

جا نه گه که یه کینکی لهو که سانه ی چیژ له روهانیږی وهرده گری و به نه فسونی وتاران سر ده یی، رست بهرستی فرموده که بخوړنه وهو له واژوه و اتا کانی رامینه. هه رکام له فرموده گولاوړیژ و پاکه کانی وهرگری، نه له قی و له نگی و نه قه لسی و قورسی تیداوه دی ناکه ی! هه موی هه ناسک و شکو دارن، هه ناسانی تیشکدارن، هه ره سن و اتادارن. پاک ی بو نهو خوابه ی که قسه ی به نابوتاب و روهان و پاروی له سر زاری پشکواندوه.

له فرموده یه کی تریدا ده فرموی:

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ ^(۱)
 کاره‌کان به‌گورته‌ی نیازن.
 نهم دو رسته جوان و گشتیه، ته‌واوی مه‌ودا‌کانی نه‌حکام و ناقیده‌و ناداب و نه‌خلاق‌ی له دو توتی خۆدا کۆکردۆته‌وه‌و بآلی به‌سه‌ر هه‌مو مانا‌کاندا کشانده‌وه ته‌واوی مه‌به‌سته‌کانی ده‌رپرپوه‌و مانایه‌کی پر به‌پیتستی گه‌یانده‌وه.
 نمونه‌یه‌کی تر له‌و فه‌رمودانه‌ی که له‌ناکا‌و به‌خۆرسکی فه‌رمویه‌تی نه‌ویه که جارنکیان مندالیک‌ی نه‌نساری، چۆله‌که‌یه‌کی هه‌بو و یاری پیده‌کردو مردبو، دیته‌ لای پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم)، نه‌ویش پئی ده‌فه‌رموی:

يا أبا عمير ما فعل النغير ^(۲)

عومه‌رۆکه کوا جوجۆکه، چی لیته‌توه؟ ته‌ماشای نهم دو رسته هاوکیش و سه‌رواداره جوان و هاوسه‌نگه بکه، که نه درزی تیدایه نه زنده‌رۆیی.
 له جه‌نگی حونه‌یندا له‌ناو نه‌و مشاوه‌شیه‌دا هاواری ده‌کردو ده‌فه‌رمو:

أنا النبي لا كذب أنا ابن عبدالمطلب ^(۳)

درو نیه، پیغه‌مبه‌رم کوری عه‌بروله‌ته‌للیم

خۆ نه‌گه‌ر زانایانی زمان و پیتۆلانی ره‌وانبیزی بیان‌ه‌وی به‌هه‌له‌داوان وته‌یه‌کی ناوا بوژن ناتوانن و بویان نایی.

سه‌یر نیه نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) زمان ته‌رو پاراوترین که‌س بێ، چونکه په‌رجوی هه‌ره گه‌وره‌و نیشانه‌ی هه‌ره مه‌زنی نه‌و، قورنانه، که ته‌واوی قسه‌زان و شاعیران و عه‌ره‌بی عه‌ره‌بی زانان له ناستیدا دۆشداماون.
 که‌واته ده‌بێ پیغه‌مبه‌ری خاوه‌ن نهم سه‌روشه له‌ناستیک‌ی ناوا به‌رزی ره‌وانبیزی که‌مه‌ندکیش و نایابی نه‌وتۆ دابێ، دلان سه‌رسام و شه‌یدا‌کا.

(۱) أخرجه البخاري (۱،۵۴) ومسلم ۱۹۰۷ عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه.
 (۲) أخرجه البخاري (۶،۲۹، ۶،۲۰۳)، ومسلم ۲۱۵۰ عن أنس بن مالك رضي الله عنه.
 (۳) أخرجه البخاري (۲،۶۴، ۲،۸۷۴)، ومسلم ۱۷۷۶ عن البراء بن عازب رضي الله عنه.

فهتواکانی **مَحَلِّ** (صلی الله علیه و سلم)

﴿ وَاسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ ﴾^(۱)

له مهسه له کانی ژنان لیتده پرسن، پییان بلی: خوا وه لامتان ده داته وه.

پیغه ممبر (صلی الله علیه و سلم) له زانستی فهتوادا له لایهن خواوه پالپشتی لیکراوه، خوا دهرگاکانی زانستی بو ناوه لا کردوو کلیلی گهنجینه کانی تیگه یشتنی داوخته ده ست، وه لامی هر که سینکی به گورزی حالی نو که سه داوخته وه، تا هم له دنیا دا چاک بسازی و هم له ناخیره تیش سودوهرگری، وه لامیکی پر به پیستی به بالای پرسیاراندا هلمبرپوه، به جوانترین و ریک و رهوانترین شتواز دهربرپوه، بابای بیسه رچه شهی^(۲) له وته کان هلمزپوه، ده تگوت به رله وهی خاوهن پرسیاری دیبی و به رله وهی فهتوای بو بدا، ژیا نی نه و که سهی خویندو ته وهو به پیچ و په ناو چونیته تی بیرو بو چونه کانی ناشنا بو، هه لبت هه مو نه مانه به تینی تاوی په یامبه رتی و به سای به ره که تی سروش و به یارمته تی و پالپشتی په روهر دگاروه ده هاتنه دی.

پیاو تکی پیری پشت چه ماوه دپته لای و له باره ی کرده ویه کی لپی ده پرسن، که تا ماوه بتوانی له سه ری به رده وام بی، نه ویش کرده ویه کی بو ده سنیشان ده کا که له گهل حاله لاوازه که ی بگونجیت و له هه مان کاتیشدا چاکترین کرده ووه ناسانترین عیبادت و سانانترین گورپراه لی بی. بدو - سن وشه ی پوخت و

(۱) (النساء - ۱۲۷).

(۲) چه شه: نام، چیژ.

پروهلامی ددهاتوه، که رنگه له یه کیکی تری پرسیبوایه، بیتهوهی بیتاقهتی و پیرییه که ی له بهرچاو بگری، پییده گوت: مادهم خوری ته مهنت روی له ئاوابونه، بویه تاماوی هه لیقوزوهو تا دهتوانی له خواپهرستی خۆت ماندو که. فهرمو ته ماشای نهو چه ندوشه جوانانه بکه:

لا يزال لسانك رطبا من ذكر الله^(۱)

با هه میسه زمانت بهیادی خوا ته پر بی. پروانه چه ند به جوانی وینای کردوه چه ند به شیرنی و به لیژانی مه بهسته که ی گه یاندوه، دهسته واژه یه کی نهوتویه، که بیسه به شه و قهوه به رهو کردوه که ههنگاو هه لگری.

غهیلاتی سه قه فی - که پیاونکی زه به للاح و به هیتو به توانا ده بی، دیته لای و داوای لیده کا، کردوه یه کی پی نیشان دا له خوای وهنزیك خاتهوه، نهویش ده فهرموی:

عليك بالجهاد في سبيل الله

جیهاد بکه له پیناو خوا.

پروانه چ کردوه یه کی شایه ن به حال و تین و توانای بۆ نهو که سه ده سنیشان کردوه، به راستی نهو به پری دانایی و زیره کی نیشان ده دا. نه بوژه که پیاونکی توپوه توند ده بی دیته لای و داوای ناموژگاری لیده کات، نهویش سی جارن پنی ده فهرموی:

لا تغضب توره مبه " ئلاثا."^(۲)

بیگومان نه مه دهرمان و چاره ی دهردی نهوه. دهرمانیک که له دهرمانخانه ی پیغه مبه رایه تی نه بی نابه خشری، که دواتر نه م وشه یه بو به نه پرتیک له بنه پرته کانی ناین و شه ریه ت.

جارنکیان پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) چاوی به نه بوموسای نه شعهری

(۱) أخرجه أحمد (۱۷۲۲۷، ۱۷۲۴۵) والترمذي ۳۳۷۵ وابن ماجه ۳۷۹۳ وانظر المشكاة ۲۲۷۹.

(۲) أخرجه البخاري ۶۱۱۶ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

ده کموی به سسر شاخی هه لده گه ری، پنی ده فهرموی:

عليكِ بلا حول ولا قوة إلا بالله، فَإِنَّهَا كَنْزٌ مِنْ كَنْوَزِ الْجَنَّةِ (۱)

بلی: هیچ ههول و هیزئ نکاری، مه گه به سای په روره د گاری، نم و تهیه گه نجینه یه که له گه نجینه کانی به هه شتی.

نم و تهیه ده گه ل به سسر شاخ هه لگه پان و هه لگرتنی کۆل و باران ده گونجی، چونکه نهوه ده سه لمینتی که بنده چ ههول و هیزئکی له ده ست نایه، نه گه کۆمه کی خوی له گه لدا نه بی، نای که نم نامۆز گاریه چهند له جینگای خۆیه تی و چهند شایه ن بهو شوئنه یه.

هه روه ها له بهر نه وه ی که ده بینی نه بوزه پ لاوازیه کی تیدایه و کم بهر گه ی دژواری ده گری، فهرمانی پنده کا خۆی له بهر پرستی به دور بگری، چونکه بهر پرستی هم راسپارده یه که له گه ردنی ناده میزاد و هه میس ریسوا بون و په ژبوایی رۆزی رابونی له دوا یه، نه گه شایه ن به نرک و داخوازیه کانی هه ل سوکه وتی له گه لدا نه کری، و پرای نه مه گه لا ده رگای تری خیزو خیرات له بهر ده م کهسانی وه کو نه بوزه روالایه. جا بروانه که پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) خاوه نی چ زیره کی و شاره زاییه که به تواناو به هره کانی خه لکی

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ (۲)

هه رچی ده بلی سروه نیکه له خواوه پییده گا.

موعاز ده نیرته یه مه ن و پنی ده لی:

إِنَّكَ تَأْتِي أَقْوَامًا أَهْلَ كِتَابٍ (۳)

تۆ ده چیه لای گه لانیکی خاوه ن کتیب.

تا موعاز به ناستی نه و خه لکانه ی ده یاندوتنی شاره زا بی و حاله ته که یان له بهر چاو بگری و به جوړئکی وا بیاندوتنی له گه ل رهوشه که یان بگونجی.

(۱) أخرجه البخاري (۴۲۰۵، ۶۶۱۰) ومسلم ۲۷۰۴ .

(۲) (النجم - ۴).

(۳) أخرجه البخاري (۱۴۵۸، ۱۴۹۶) ومسلم ۱۹ عن ابن عباس رضي الله عنهما.

جاریکی دیکه له گهڼل موعازا به سواری کهری دهن، ناموژگاری دهکات که مافهکانی خوا له سهر بهندهکانی و مافی بهندهکانیش له سهر خوا چین. نهم جوړه ناموژگاریه شایه به که سیکی زاناو بانگبهری وهکو موعاز زور له جینگای خویهتی، چونکه نهویش له لای خویهوه ههمان ناموژگاری به خه لکان راده گیهنی و بهم پیودانه ناراسته و ناموژگاری و رېبه رایه تی خه لک دهکات. خو نه گهر بیابانشینی بویه نهم جوړه قسه یه ی بؤ نه ده گونجا.

جاریکیان حوصهینی کوری عوبهید دیته لای و نهویش لئی ده پرسئ:
 "کم تعبد: چند خوا دپه رستی؟" ده لئ: "هوت، یه کیان له ناسمانه و شه شیش له نهرزی.
 ده فرموی:

من لرغبك ورهيك: کامیان له پیناو ترس و ته ماتن؟
 ده لئ: نهوی له ناسمانه.
 ده فرموی:

فاترك التي في الأرض واعبد الذي في السماء
 كهواته واز له وانهی نهرزی بیته و نهوی له ناسمانه بیه رسته.
 پاشان فرموی:

قل اللهم ألهمني رشدي وأعذني من شر نفسي^(۱)
 بلئ: خویه راسته رېم بکهی و له بهدی دهرن په نام بهی.
 نهم دوغایه له گهڼل حالی حوصهین ده گونجی، چونکه نهو له حاله تیکی گومان و دودلی و دوری له رتی راست دژیا، بویه نهوی بؤ ده شیا که راسته رېبون و خوپه نادان له بهدی دهرن، له خوا بخوازی، چونکه ههمو به لایه که له دهرن وه سه رچاوه ده گری.

ههروهها بهوه ناموژگاری عملی کوری نه بوتالیبی کرد که بلئ:

(۱) اخرجه الترمذي ۳۴۸۳ واللکاني في شرح اعتقاد أهل السنة ۱۱۸۴ عن عمران بن حصين رضي الله عنه وانظر المشكاة ۲۴۷۶

اللهم اهدني وسدّني^(۱)

خوايه هيدايه تم بدهی بمخيه سەر راسته پری .

نهمه له گه‌ل حالی عدلی ده‌گونجی، چونکه نهو تا سهرده می دوبه‌ره کی و په‌یدابونی فیتنه ژیا، بیگومان ره‌وشیکی ناوا تاریک و پر کاره‌سات و پر له‌هراوه‌نگامه‌ی هه‌وه‌ست و رای جو‌راو‌جو‌رو دژ به‌یه‌کدا نه‌وه ده‌خوازی که داوای هیدایه‌ت و داوای راسته‌پییون له‌ خوای هه‌ره‌ زیندوی را‌گر بکری .

پاک‌ی بۆ نه‌و په‌روهر‌د‌گاره‌ی که رازی دلانی بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ناشکرا کردوه، په‌رده‌ی له‌سەر فامه‌ په‌نه‌انه‌کانی بۆ هه‌لداوه‌ته‌وه‌و دنیایه‌که له‌تیگه‌یشتنی پییه‌خشیوه . تیگه‌یشتنی‌ک که له‌وه‌س‌ف و سه‌نا نایه‌ت .

قسه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) قسه‌ی نه‌و شاعیرانه‌ نیه که مل له تاریکی ده‌نێن و په‌ل به‌ هه‌مو لایان هه‌لده‌کو‌تن و خه‌یاله‌بزر‌کاو و تیروانینه به‌هالاوه‌کانیان شتی نه‌تیکه‌و عه‌جیبیان بۆ ده‌نه‌خشی‌تن . پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) له‌لایه‌ن خواوه‌ پارێزراوه‌ له‌و هاته‌ران و پاته‌رانه‌ی^(۲) نه‌وان ده‌یلین وه‌دوره، قسه‌کانی نه‌و س‌روشن بۆی ده‌هاتن، ش‌ه‌رع بون ده‌خو‌ترانه‌وه . قسه‌کانی قسه‌ی سیاسه‌تمه‌داران نه‌بو بۆ ره‌زامه‌ندی خه‌ل‌کان و خه‌له‌تان‌دنی جه‌ماوه‌رو ساغ‌کردنه‌وه‌ی کالاکان به‌کار یین، به‌ل‌کو نه‌و پیغه‌مبه‌رنکی خودایی بیخه‌تا بو، له‌رنی جبریل‌ه‌وه‌ دینی راست و دانایی به‌پ‌یوجی و ر‌ی‌بازی پر‌هیدایه‌تی بۆ ده‌هات .

پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) نه‌دی‌یک نه‌بو له‌ هه‌گبه‌ی رۆشن‌بیری خۆی هه‌ل‌گۆزی و له‌ زانیاره‌کانی یاد‌گه‌ی هه‌ل‌پ‌یژی، سای نه‌و نه‌دی‌بان‌ی که له‌به‌ره‌می خه‌ل‌کان و له‌ کلتوری مه‌ردومانی قورزادو نه‌ژاد‌خۆ‌له‌وه، رۆشن‌بیری‌کی پیکه‌یتاوه، به‌ل‌کو نه‌و مامۆستایه‌کی پایه‌به‌رزو له‌سه‌ر‌چی‌خ‌چون و ر‌ن‌لبون و سه‌ر‌گه‌ردانی پارێزراو بو .

(۱) اخرجه مسلم ۲۷۲۵ عن علي رضي الله عنه .

(۲) هاته‌ران و پاته‌ران: ش‌رم و برمی ش‌ت‌واوان، و‌ر‌ینه .

پاکی **فصل** (صلی الله علیه و سلم)

﴿ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآذَنِهِ، وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾. »

خوا ته‌واوی به‌رهه چاک و جوانه‌کانی به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌خشیوه به‌تایبته چاودپیری لیکردوه، تانه‌وه‌ی بوته سهرمه‌شقی چاکه‌کاری، نه‌و سهرچاوه‌ی فیژیونی ریژو ریژکارییه، کانگه‌ی پله‌و پایه‌دارییه. هه‌لبته مه‌رجه نه‌و که‌سی سهرمه‌شقی که‌سان بی، خاوه‌ن به‌رزترین ره‌وشت و ناکاری جوان بی، په‌یامبه‌ریش نه‌و که‌سه‌یه که له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاری هه‌لبژیردراوه، تا خه‌لک به‌ره‌و جوانترین ره‌وشت و مه‌ردانه‌ترین هه‌لوئست و پایه‌دارترین ری‌باز راپیش کا.

پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) نه‌و پاک و پیروزییه، که دلی به‌ناوی ژیان شوراه‌ته‌وه‌و وه‌ک به‌فر سپی و خاوین بوته‌وه، هه‌رچی رق و کینه‌و نیره‌یی و گزی و غه‌ره‌زه خوا له سینه‌ی ده‌رکینشاهه، له‌سه‌رجه‌م خه‌لکی به به‌زه‌بیتره چاکه‌وه‌رترو ریژه‌وانتره، ریژو حورمه‌ت و نه‌رم و نیانی و به‌خشنده‌یی به‌ته‌واوی گوندو شارو دورو نزیکان راگه‌یشتره، ده‌رونی له گشت ده‌رونان سافتره، سینه‌ی له سه‌رجه‌م سینان فره‌وانتره، ویژدانی له هه‌مو ویژدانان خاوینتره. بی‌نگومان نه‌و شایسته‌یه خاوه‌نی نه‌و هه‌مو پاکیه‌ی بی، چونکه بو سه‌رکردایه‌تی جیهان و چاکسازاندنی بونه‌وه‌ران و راسته‌ریکردنی مرو‌فایه‌تی هه‌لبژیردراوه.

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴾^(۱)

ئیمه هەر بۆیە تۆمان نارد که بەزەبی بیت بۆ هەموو خەلکی دنیا .
خەلکی هاندهدا تورە نەبن و دەیفەرمو:
لا تغضب: تورە مەبە.

خۆشی لە هەموو پالەنرۆ هۆیەکانی هەلچون و تورەبی بەدور دەگرت. بگرە بەلی
نەرم و هیمنی بەسەر تەواوی خەلکاندا رادەهیلا، رێزو حورمەتی بۆ دەنواندن و
دەرگای لیبوردەبی لە گشت کەسی دەکردهوه. دەیفەرمو:
لا تحاسدوا^(۲): نیرەبی بەیەکتر مەبەن.

خۆشی لەو دەرە کوشندەبی دەپاراست، تەنانت تاقە گەردێکی نیرەبی و
دلۆپێک کینەشی لەناخیدا نەبو، خوا لەو سیفەتە بەدە پاراستبوی، بگرە مایەبی
بەشکردنی خێرو بیرو چاکیهکانی خوا بو بەسەر خەلکی. دەیفەرمو:

ولا تدابروا، ولا تقاطعوا

پشت لەیەکتر هەلمەکەن و پەییوەندی لە گەڵ یەکتری مەبەن.
خۆشی لەناستی و تەکانیدا بو، پەری بەپەییوەندی خزمایەتی و چاکەو
چاکەخوازی دەدا، سەردانی ئەوانەبی دەکرد که سەردانیان نەدەکرد، ئەوانەبی
زولمێکیان دەرەقتی دەکرد لیبەدەبوریان، ئەوانەبی پێیان نەدەبەخشی پێدەبەخشین.
موحەممەد (صلی الله علیه و سلم) مەزنترین بەندەبی خوا بو که ئەم نایەتەبی
لا وەدیهاستی:

﴿ الَّذِينَ يُفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَبِيرِ وَالصَّغِيرِ وَالْعَافِينَ
عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾^(۳)

ئەوانەبی رکی خۆیان دەخۆنەوو لە خەلک دەبۆرن.

(۱) (الأنبياء - ۱۰۷).

(۲) أخرجه البخاري (۶۱۱۶، ۶۰۷۶)، ومسلم ۲۵۵۹ عن أنس بن مالك رضي الله عنه
هامش ۱۲۷

(۳) (آل عمران - ۱۳۴).

دیفهرمو:

إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا ^(۱)

خوا سروشی بۆ ههناردوم که بیفیز بن.

تهوای ماناکانی خاکیبون له ژیانیدا له شیوهی زندوتترین دیمه‌ندا ره‌نگی دابوهوه. سواری که‌ری دهبو، که‌وشه‌کانی جوت ده‌کرد، له‌سه‌ر خۆلی داد‌ه‌نیشت، به‌ده‌ستی خۆی مه‌ری ده‌دۆشی، له‌گه‌ل پیران راده‌وستا، گۆی له‌حال و سکالای که‌نیزان راده‌گرت، میوانداری سه‌حرانشینانی ده‌کرد، ده‌چوه کۆری هه‌زاران و له‌گه‌لیان تیکه‌ل دهبو. دیفهرمو:

خیرکم خیرکم لأهلک وأنا خیرکم لأهلی ^(۲)

چاکترینتان نه‌وه‌که‌سه‌یه بۆ خاوخیزانی چاکترین که‌س بی، منیش بۆ خاوخیزانی خۆم له‌هه‌موتان چاکترم.

نهم فهرموده‌یه به‌جوانترین شیوه له‌ژیانی خۆیدا ره‌نگی دابوه‌ته‌وه، له‌مه‌ر خاوخیزانه‌که‌یدا میه‌ره‌بان و به‌سۆزو به‌زه‌می بو، که‌ ده‌هاته‌وه ماله‌ی به‌زه‌و پینه‌کینه‌وه روی تیده‌کردن، ناسکترین گالته‌و خۆشترین ره‌فتاری له‌گه‌لدا ده‌کردن، له‌خزمه‌تکردنه‌کانی ماله‌وه یارمه‌تی ده‌دان، به‌شیرنترین وشه سه‌رنجیانی راده‌کیشه‌و جوانترین گه‌توگۆی شه‌وانه‌ی له‌گه‌لدا ده‌گۆرینه‌وه، دور له‌هه‌مو ره‌قی و توندوتیزی و سه‌رکۆنه‌یه‌ک ره‌فتاری له‌گه‌لیان ده‌کردن.

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقِي عَظِيمٍ﴾ ^(۳)

به‌راستی تۆ له‌سه‌ر خوره‌وشتیکی به‌ری.

جاریکیان که‌ غه‌نیمه‌تی دابه‌ش ده‌کرد پیاویک پینی گوت: به‌داد‌گه‌ری دابه‌شی که‌ نه‌ی محمد (صلی الله علیه و سلم). له‌وه‌لامیدا فهرموی:

(۱) أخرجه مسلم ۲۸۶۵ عن عیاض بن حمار رضي الله عنه.

(۲) أخرجه الترمذی ۳۸۹۵ والبیهقی فی السنن ۱۵۴۷۷ عن عائشة رضي الله عنها.

(۳) (القلم - ۴).

خبت و خسرت فمَنْ یعدل إذا لم أعدل^(۱)
 رهنجەرۆ و دۆراوم ئەگەر دادگەر نەبم، جا ئەگەر من دادگەر نەبم کێ
 دادگەرە؟!

راستی کردو دروستی فەرمو، لەسەرتاپای جیهاندا لەوی دادگەرتر نەب، خۆ
 ئەگەر ئەو دادگەر نەبێ داد لە دنیا دەبێتەووە مەشخەلەکی دەکوژیتەووە خەلک
 رێیان بەرێی داد ناکەوێ. ئەگەر داد، حوکمەکانی ئەو نەبێ چیتەر؟ ئەگەر
 داد کەسێک بواوە پرسیاری لێبکرایە کە کێ دادگەرترین بونەووەرە؟ دەیگوت:
 محمد(صلی الله علیه و سلم).

له دادگەری حوکمەکانی بڕوانە تەنانەت له ناست خودی خۆشی هەر دادگەر
 بو، داوای له هەندێ یاوەرانی کردو مافی خۆیانی لێ بستینن، سوئندی
 خواردووە ئەگەر فاتیمە ی کچیشی دزی بکا دەستی ببری، له هەق بۆ کەسی
 لانه داو، له حوکمە هەددیەکان تکای کەسی قبوڵ نەکردووە. ئوسامە ی کورێ
 زەید کە خۆشەویستەکانی بۆه لە لای، جا کاتێک تەکا بۆ مەخزومیە کە دەکا.
 پێغەمبەر (صلی الله علیه و سلم) هاوار بەرویدا دەکات و دەفەرموێ:

أتشفع في حدٍّ من حدود الله^(۲)

تەکا بۆ جێبەجێنەکردنی هەددی خودا دەکەم؟
 جارێکیان لە ئێوان زۆبێرو پیاوێکی ئەنساریدا ناوێژی دەکات، پیاو ئەنسارییە کە
 دەلێ: بۆیە ئەو حوکمە دەدەم چونکە زویێر کورێ ماموژنتە؟ مەبەستی
 صەفیە ی ماموژنی پێغەمبەر (صلی الله علیه و سلم) بو، لەمبارەییەو خوا
 نەم نایەتی دا بەزاند:

﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا
 يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾^(۳)

(۱) أخرجه البخاري، ۳۶۱۰ ومسلم ۱۰۶۴

(۲) أخرجه البخاري (۳، ۴۷۵)، ومسلم ۱۶۸۸ عن عائشة رضي الله عنها، ل ۱۳۰ .

(۳) (النساء - ۶۵).

سوتند به پهروورد گارت، نابنه خاوهنی پروا، تا تو نه کهن نه کهن به دادوهری کیشه کانیان، به همر فرمانینکی تو ش بیدهی، رازی بن و ختوکه نه خه نه دل. نه وهنده به سه که خوا شایه تی له سهر داد گهری پیغه مبه ره که ی و راستگویی حوکمه کانی و دروستیی ناو بژی به کانی داوه.

نهو خوئی به رباکه ری داد گهری و روختنه ری کوشکی ستم بو له جیهاندا، دؤست و دوژمن و یارو نه یاران دانیان بهم ناکاره ی ناوه.

نهوه بکه به پیوه ری رهوشته همره به رزه کانی، که ههرچی بانگه وازی بو کرده خوئی یه که مین کهس بوه په پیره وی لیکر دوه، کرده کانی راستخه ره وهی و ته کانی بون، ناکاره کانی ناوینه ی ناخی بون، نه ندامه کانی سه ربازی دلی بون.

جوانیی دیمه نه که ی، ناوینشانی کتیبی به ها به رزه کانی بو، دهر گای کوشکی چاکیه درهوشاوه کانی بو، جوانترین ده موچاو رونا کترین نیوچه وان و گه شترین سیمو پوخساری هه بو، پیستی ته نک بو، بونی خو ش بو، ناره قه ی ساف بو وه ک مرواری، بونی میسکی لیده هات، نه نهس ده لی: ده ستم له ههریرو له هیچ ناویرشمی نه داوه هیئنده ی ناوله پی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) نه رم بی، هیچ میسک و عه نه برنیکیشم بون نه کرده له بونی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) خو شتر بی^(۱). پیوا که ته و قه ی له گه ل ده کرد تا چه ندین روژ ناسه واری بو نه خو شه که ی له ناوله پی ده مایه وه.

پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) خاوهن سوزینکی به جو ش بو، دلینکی زیندوی هه بو، به قسه ی خو ش پیده که نی و به گالان دهنایه وه، به هه لوستان کاریگه ر ده بو، به زهیی هاتبا یه وه دلی نه رم ده بو، زگی به شتی بسوتابا ده گریا، ترسی خوا دلی داگیر ده کرد، له ناشتیدا له هه مو کهس وه فادارترو له هه مو دؤستان به ریژتر بو، له شه ری شدا له (با) ش توندتر هه لیده کردو له تیژ نه نیش تیژر ژتر بو، بیبه خشیایه له هه مو که سینکی بن نه م ناسمانه ده ستوالتر بو، پیوا بو قومی ناو ده به خشی، که ره زامه ندی در ده بری دل که کان پر ده بون له فهره حنایی و کۆر

ناوهدان دهبوهو گهرموگورپی تیده کهوت، که له هه قیکا تورپه دهبو له شمشیر گرده برترو له رۆژگاریش به تالوکه تر تاوی دهدا.

به ددانیکی ته زره ناسا پیده کهنی، به نه سرینیکی باران ناسا ده گریا، به دهستیکی هه ورناسا دهیبه خشی، به روئیکی سپیده ناسا رو به روی خه لک دهبوهو. هاوکۆرانی له قسه کانی بیزار نه دهبون، هاوه لانی له هاوړپیه تی وه رز نه دهبون، نهوی بینا سیبایه نهیده توانی لینی جیایته وه.

به جلیکی رهنگ سوری جوانی کراوو به روئیکی گهش و شادهوه بو جهژن دهرده چو، جوانترو شادمانتر له خودی جهژن و شادمانیه کهی. جهژنی هه ره گه وهی یاوه ران نه وه بو که بیبینن و گوئی له وته کانی راگرن و چیژ له دیداری وه رگرن. به دللی کزۆل و چاوی به فرمیسک و رو له خواپی ده چوه نوژی بارانان. مسولمانان گه وره ترین په ندیان له روخساری له خواترسانه و له فرمیسکه راستگۆکان و دیمه نه کاریگه ره کانی نه و داوه ده گرت.

به دللیکی قایم و ورهیه کی به رزو به روحنیکی کۆلنه دهره وه ده چوه مهیدانی شه پئی و شه پئی گهرم ده کرد، ریزی دوژمنان له رو به رو بونه وهیدا داده ته پین و له هه لمه ته مه رده کانی ده پرینگانه وه^(۱). نازاترین سه حابه له گهرمترین گهرمهی شه ردا خۆی به وی ده پاراست، کاراترین تیره هاویژ له ساتی مه رگ و ماندا خۆی له په نای وی دهنه.

خۆشهویستی **مَحَلِّ** (صلی الله علیه و سلم)

﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ﴾^(۱)

ئەوانەى بېرايان پېھناو و پشتمانگرتو و يارمەتيان داوو و دەدوى ئەو نوره
چون، كە لە گەلى نێردراو.

لا يؤمن أحدكم حتى أكون أحبَّ إليه من والده وولده والناس أجمعين^(۲)
كەستان نابنە بېرادرانكى تەواو تا منتان لەباوك و مندال و گشت خەلكى
خۆشتر نەوى.

ئەوكەسى ژيانى ياوەران بخۆشیتتەو ئەو بەدى دەكا كە خۆشهویستىهكى بە
كە فوكول و نېجگار راستيان بۆ خودى پېغەمبەرى نازىز هەبو، خۆشهویستىهك
كە دل و دەرون و هەستەكانى داگيركردون، تەنانت لەخۆشهویستى داىك و
باوك و كور و خێزانیش گەرەتر، خۆشهویستىهك كە لە ناخى دل و لە كانگەى
روحەو هەلقولابى.

بەلام ناخۆ بۆچى ناوا خۆشيانويستو؟ كە لە تەواوى مێژودا هېچ گەل و
نەتەوهیەك نەبو، بەقەد خۆشهویستى ياوەران بۆ پېغەمبەر، پېشەوا يا رېبەر
يا براگەرە يا سەركرده يا مامۆستاكەيان خۆشويستى. سەر و مالیان لەرئ

(۱) (الأعراف- ۱۵۷).

(۲) أخرجه البخاري ۱۵، ومسلم ۴۴، عن أنس رضي الله عنه.

داده‌ناو خۆیان ده‌کرده قوریانی، لاشه‌ی خۆیان ده‌دایه بهر تیرو رم و ده‌بونه مه‌تال و قه‌لغانی، تا نه‌و بریندار نه‌بچ و دور بیج له تیغی دوژمنانی، هه‌ندیکیان رووړو لیبان نه‌روانیوه له‌بهر قه‌درگرتن و پړیژلینانی، هی وا هه‌بوه به‌ره‌و‌بیری مه‌رگ رویشته‌وه نه‌یشکاندوه فه‌رمانی، نه‌ک هه‌ر مه‌رگی له‌به‌رچاو نه‌بوه بگره پنیابو ده‌چیته زه‌ماوه‌ندی ژنه‌ینانی، هه‌بو وه‌ک نۆشینى ناوی زولال شه‌هیدیی هه‌لده‌نۆشى و بیمنه‌ت بو له‌نه‌مانی، چونکه پر به‌دل خۆشیانده‌ویست نه‌و په‌یامبه‌ری جیهانیی. نه‌ویان هی‌ند له‌به‌ردل بو، قه‌ت دل‌یان نه‌ده‌شکاندو بگره بی‌دلی خۆیان ده‌کردو دلی نه‌ویان را‌ده‌گرت، خۆیان ماندو ده‌کرد له پیناوی هه‌سانه‌وه‌ی، خۆیان برسی ده‌کرد له‌پیناوی تیرونی، ده‌نگیان له‌ده‌نگی به‌رزتر نه‌ده‌کرده‌وو کاروباری خۆیان را‌پینشتر نه‌ده‌کرد، ده‌ستیان له‌کارئ هه‌لده‌گرت مه‌گه‌ر به‌پرس و فه‌رمانی، هه‌ر نه‌و فه‌رمانده‌و پینشه‌نگی چاک و پینشه‌وای پیروزیان بو، که‌سیکیان له‌و به‌خۆشه‌ویستتر نه‌ده‌زانی.

پالنه‌رو هۆکانی نه‌م خۆشه‌ویستیه‌ش نه‌مانه‌ بون: له‌سه‌روی هه‌مو هۆکاران نه‌وه‌بو که پینغه‌مبه‌ری خویه‌و له‌ناو ته‌واوی مه‌ردوم و جنان هه‌لبژێردرا‌وو په‌یامی پین سپێردرا‌وه، تا له‌تاریکاییه‌کان رزگاریان کاو بیانخاته سه‌رپینی روناک، تا به‌ره‌و به‌هه‌شتیک بیانبات که به‌قه‌د نه‌رزو ئاسمانان به‌ره‌را‌وه.

نه‌وه‌شیان بۆ ناشکرا ببو که پینغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) پینشه‌وایه‌کی کامل و خاوه‌ن چاکه‌و به‌خشنده‌یی بی‌ئینه‌یه، نا‌کاره پیرو‌زو ره‌وشته به‌رزه‌کانی هه‌موانی یه‌خسیر کردبو، لایان رون بو تا پتر لینی نزیک ببه‌وه‌و تا زیتر گو‌رپرایه‌لی بن پتر له‌کلپه‌و کولئی بی‌پروایی و نه‌فامیتی دور ده‌که‌ونه‌وه‌و زیتر به‌به‌هه‌شتی فره‌وانی ئیمان ئاسوده‌ ده‌بن، چونکه نه‌و به‌ئیزنی خوا گیانی له‌چلک و چه‌په‌لی هه‌وه‌سته‌په‌رستی و ده‌رونی له‌گوناح و دژوونی هاوه‌له‌په‌رستی و ویزدانی له‌ماک و قرپژی کۆته‌لان^(۱) و به‌ته‌رستی پاک کردنه‌وه. فی‌ری ژبانی پر له‌پړو حورمه‌تی کردن، شادی به‌سینه‌یان وه‌رکرده‌وه دوا‌ی نه‌وه‌ی ته‌مه‌نیکیان له‌دودلی و نیگه‌رانی و خه‌م و ناتارامی به‌سه‌ر برد، کۆشکی یه‌قیینی له‌دلدا دروست کردن

(۱) کۆته‌ل: په‌یکه‌ری په‌رستن.

دوای نهوهی له کاولگهی دودلی و گومان و لارییی^(۱) وئل ببون. بهر له بانگموازه کهی، وهک ناژهلان سرگردان بون، نه خاوهن برهواو رپوشوین و نوژ و زهکات بون، نه خاوهن روناکهی و رنگهی بنیات بون، لهژیانیکهی تاریک و بتهپرستانه و زیناکاری و مهیخوری و خوینرپیژی و تالان و برهوکاری دهگوزران، چ پیام و خهبرنکیان لهبارهی خواو ناخیرهتا پهی نهبو، له گومرایهی چهقی بون و نوقم دهبون. دلیان لهبهردی رهقترو ناخیان له شهو تاریکترو حالیان له مردن پهشیوتر بو، عهقل و خوین و ناموسیان پاریزراو نهبو، مالیان هلال نهبو، دهرونیان نارام نهبو، رهوشتیان پهسند نهبو، کومه لگهیهک نهبون رپیژی چاکهیان لهلابی، گهلیک نهبون روی داکوکییان لهبیروپا بی.

جا خوا که ویستی مرهفایهتی رزگارو بهختهوهر بکاو رهوشی بهچاک بسازتی، موحه ممهدی رهوانه کرد، دهتگوت خه لک تازه وا له دایک بونهتوه، تازه دنیا روی گورپوهو زهوی بهرگیکی دی پویشوه. سروش له لایهن خوی داناهو بو سر نه پشهویه داده بهزی، جبریل بهیانی با یا نیواران شه ریعتی بو دهینا، شه ریعتیک رهشکه رهوهی هه مو شه ریعته کانی تر بو، مایهی خو شبهختی بهندان و چاکسازی مهردومان و ناوه دانی بو بو زهوی. مزگموت دروست دهکران، بهندهو کویله رهها دهکران، دل ناوه دان دهبونهوه، جهسته پاک دهبونهوه، نوژ دهکران و قورنانه خوینترایهوه، نایهت شیده کرایهوه و اتای فرمودان هه لده درایهوه، نالای جیهاد دهسه کایهوهو شارستانی دهاته کایهوهو گهل ههواهی نازادی هه لده مری:

﴿ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمَاتِ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴾^(۲)

خوا له ناو نه خویند هواراندا پیغه مبهرنکی بو ناردن، تا به نیشانه کانی خویان ناشنا بکا و له گوناح پاکیان بکاتهوه و فیری قورنانه و داناییان بکا، هه رچهند له پشودا له وه پری گومراییدابون.

(۱) لارییی: انحراف .

(۲) (الجمعة - ۲).

یا وهران پیغمبریان (صلی الله علیه و سلم) خوشدویست چونکه نهو خوی پیتاساندن و رتی رهامندی خوی پی ناشناکردن و بو ریڼگهی راست هیدایه تی دان. هرچندی خوشیانویستی هیشتا هرکه مه، چونکه هر نهوان بون له بهر بته رستی له سر ده مدا که تبون و همبهری بهردان ده پارانه وه، به لام پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) هات و زایه لهی دا:

قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلَحُوا ^(۱)

بَلِّغْ خَوَابَهُكَ خَوَابَهُ رِزْكَارِ دَهْبِن.

نوژی پیکردن و فرموی:

صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي ^(۲)

چونتان دیوه که نوژم کرده نیوهش ناوا نوژم بکن.

حه جی پیکردن و فرموی:

أَخْذُوا عَنِّي مَنَاسِكَكُمْ ^(۳)

ریوره سمه کانی هج له منه وه و هرگرن.

سونه تی فیکردن و فرموی:

مَنْ رَغِبَ عَن سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي ^(۴)

نهوی له ریوشوینی من لادا، له من نیه.

به رهو ته قوا هه لیتان و فرموی:

أَنَّ اتِّقَاكُمْ وَأَعْلَمَكُمْ بِاللَّهِ أَنَا ^(۵)

من له هه موتان به ته قواترو خواناسترم.

(۱) أخرجه أحمد، ۱۸۵۲۵ والحاكم ۳۹ .

(۲) أخرجه البخاري ۶۳۱ .

(۳) أخرجه مسلم ۱۲۹۷ .

(۴) أخرجه البخاري، ۵۰۶۳ ، ومسلم ۱۴۰۱ .

(۵) أخرجه البخاري، ۲۰ .

خوا بهسای نهو پیغه مبهره له ناگر رزگاری کردن، له کوریدابون چاوی پونکردن، له نه فامیتیدابون زانستی پیدان، پاشی نهو هی که به دکاریون حالی چاک کردن، پاشی نهو هی که گومرابون رینوینی کردن، پاشی نهو هی که سه رگردان بون له راسته رینگا شاره زای کردن.

چون یاهوران و بگره سه رجه م مسولمانان خو شیانه وی، له کاتیکا هر ده سنو ریزکی که هه لیگرن، هر نو ریزکی که بیکن، هر روریزکی که بیگرن، هر چه جیکی که بیکن، هر ویردیککی که بیلین، هر باوهریزکی که بیینن، هر رهوشتیکی که بییننن، محمد (صلی الله علیه و سلم) یان له بهرچاوه و له دیداری ده روان، هر چاکه یه کی که بیکن محمد (صلی الله علیه و سلم) پیشه وایه! هر کارنکی که بیکن تا له خوا نریک بینهوه، هر محمد (صلی الله علیه و سلم) پیشه ننگ سه رمه شقی پرسورایه، هر خزمه تیکی جوان که پیشه شقی بکن، هر محمد (صلی الله علیه و سلم) نمونه وینهی هره بالایه.

مرؤف چون نهو زاته بهرزهی خو شناوی، که له گه ل کردنی هر کارنکی چاک و نواندنی هر هه لسوکه وتیکی مهردانه و هر رهوشتیکی بهرزو پیاوانه دا، فرموده جوانه کانی له گونچکان دهرنگیته وهو ده بیته میوانی بهردلان.. نهو فرمودانهی که هه میشه بانگه شه بو راستگویی و دادگری و ناشته وایی و بهزهیی و برابتهی و چاکه پهروهی دهکن و مرؤف له بهدی و خراپه کاری و سه ریچی و ستم و ده سندرزی و پیشیلکردنی هق و تاوانکاری دور ده خه نه وه.. بیگومان له دایکبونه وی دوه مجاری مرؤف لهو روره ده سپیده کا که شوین نهو پیغه مبهره نه خو رنده واره هه لیگری و بیکاته پیشه و او سه رمه شقی خوی.

بیگومان نینسان بهوه به خته وهر ده بیج، که بیته سه ر رینگای نهو پیشه وایه، چونکه نهو تاقه که سیکه که له هر شوینج بی هق و رهوا لهو جینگایه، هه مو وتهیک بهوته و کرده ووه حاله ته کانی نهو ته رازو ده کرین و ده پورین.

بهره‌کەتی **حجرت** (صلى الله عليه و سلم)

بهره‌کەت له گەلیداو له‌لای ئەودا دادەباری. و تەکانی موبارەک بون، و تەبەکی کورتی دەفەرمو، بە‌لام ئەوەندە بە ئابوتاب و بەرهوانی دەریدەبەری و ئەوەندە پەندو نامۆزگاری لێدەچۆری، عەقڵی مەردومی سەرسام دەکرد، و تاری ئەوتۆی دەداو خوا هیند سودو بەره‌کەت و کاریگەری پێدەبەخشی، کە بەهەزار ناواز دەنگداتەوهو نەوه بە نەوهی بداتەوه.

عومرنکی موبارەکی بەسەبرد، بیست و سێ سالان پەيامی خوای بەخەلکی راگەیاندا، ئەوەندە خێر و بێرو سودو زانست و نیمان و سەرکەوتن و چاکسازیهی لەو ماوه‌یه‌دا بە خەلکی بەخشی، بە‌دهیان سەدەو رۆژگاری دوردرێژ نابەخشری، لە ماوه‌ی بیست و سێ سالدا توانی پەيامەکی راگەیه‌نی و راسپاردەکی بگەیه‌نی و قورئان فیری خەلکی بکاو پێشوشێنەکانی بلاوکاتەوه، هەر وه‌ها بێبروایی لەناوبەری و و دەولەتی داد دامەزرێتی و مەزنترین شارستانی کە مەروفايه‌تی بەخۆیه‌وی دیوه بێنێتەدی.

فەرمو تەنها لە یەک رۆژ لە رۆژه بە بەره‌کەتەکانی بڕوانە کە رۆژی قوربانیکردنەو پێککەوتی دەی زیلحیحجەیه، لەو تاقە رۆژەدا نوێژی بەیانی لە موزدەلیفە بە خەلکی کردووه پاشان بە زیکرو پارانه‌وه بەرو مینایی رۆبیه، خەلکەکی بە چۆنیه‌تی هەجکردن ناشنا کردووه وەلامی پرسباری حاجیانی داوه‌تەوه، پاشان رەجمی شەیتانی کردووه، پاشان سەری تاشیه‌وه، پاشان چۆتە مزگەوتی حەرام و تەوافی بە دەوری کەعبەدا کردووه، پاشان نوێژی نیوهرۆی کردووه، وێرای ئەمانە خەلکیشی ناراستە کردووه.. هەمو ئەمانە بەیدەک دانە

پوژ تا نوژی نیو پو نه نجام داوه، که چی تاکه نامرزی گواستنه وه شی و شتر بوو رینگاکه شی دورو قه ربالغ بوو خه لک بو پرس و را رایانگرتوه. سویحانه للا لهو خوایدی که بهر که تی خستوته سهرجم ساته کانی ته مهنی.

نهو شتی به جییده هیشت بهر که ت بو، به لای دو گوژر پاده بورئ که مردونکیان تارمتی میزی به باشی نه کردوه و خوی به جوانی پاک نه کردوتوه، نهوی تریش دوزمانی کردوه، یه که و لقه دارنکی له سر گوژره کان چاندو فهرموی:

أرجو أن يخفف عنهما من العذاب حتى تيبسا^(۱)

ته ماخوام تا وشک دهین، خوا سزایان له سر سوک کا. بیگومان نهم کاره تایبتهت بوه به پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) و بو که سینکی دی دروست نیو خوا نهم بهر که ته تی ته نها به پیغه مبه ر به خشیه.

له پوژی خه بیهردا چاری عملی کورئ نه بوتالیب توشی چاوتیشه دهی و هیچ ناینی، پیغه مبه ریش (صلی الله علیه و سلم) تفی موباره کی له چاری ده دات و دوعای بو ده کا، ده سه جی به نیزی خواو به بهر که تی تفه که چاک ده بیته وه.

سوپای موسلمانان له شه ری که ندال (خنده ق) دا خوی له هزار کس ده دا، برسیه تی ته واو شهنگی لا پرپیون، جابیری کورئ عبدالللا، پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) و سی له یاره ران بانگیشته ده کاته مالی، کارژوله کی

سه بری بوو هندی نانی جوئی ساز کردبو، پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) هه مو له شکره کی بانگ کردو خوشی به پیشیان کهوت و بهرو مالی جابر به ری کهوتن، فهرموی خواردنه کهم بو بینن، دوعای له سر خویندو تفی موباره کی

کرده ناوی، (ده) کهس (ده) کهس بانگی کردن و لییان خوارد، تا هه مو تیریان لیخوارد، که چی خواردنه که وه کو خوی مایه وه، پاشان به سر ماله کانی مه دینه ی دابهش کردو مال نه ما خواردنی بهر نه که وی. سویحانه للا لهو موعجیزیه که

نیشانه کی ناشکرایه له سر راستگویی و بهر که ت و پیغه مبه رایه تیه که ی. جارنکیان له شکرنکی هه زارو چوارسه که سیی له گه لدا دهی و له بیاباندا ناویان

(۱) أخرجه البخاري (۲۱۶، ۲۱۸)، ومسلم ۲۹۲، عن ابن عباس رضي الله عنهما.

لا دهبرئ و حالیان دهپه شوکڼ و خهريك دهبع به هیلاك بچن، پیغه مبهبر (صلی الله علیه و سلم) فهرموی کوندهیه کم بو بیتن که مئی ناوی تیدا بیج، هه ندئی ناوی به سهر دسته پاک و موباره که کانی دا کرد، نیتر ناو له بهینی په نجه کانی هه لقولین، خه لک دۆلکه و کونده کانیان هینا پریان کردو و شترو و لاخه کانیان ناودا، ههروه ها تیریان لا خواردهوو ده سنوژه کانیان پیج هه لگرت و خویان پیج شوست.

﴿أَفْسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ﴾^(۱)

ناخۆ ئەمه جادوه یا ئیوه کوژبوونه و نایبینن؟

خوا بهر که تئی به سهر ئەم دهسته پاکه ی داباراندهو، که قهت دزی و گزی و تالان و برۆی پینه کردوو خوژتی که سی پینه پرشتهو.

سه عدی کوپی نه بو وه قاص نه خوش ده که وئ و تایه کی زۆر گهرم دهیگری، پیغه مبهبر (صلی الله علیه و سلم) سهردانی دهکات و دهستی موباره کی دهخاته سهر سینگ، سهعد ههست به سارداییه کی به فرناسا دهکات و به ئیزنی خوا شفای بو دئ. سهعد دوا ی تپه پر بونی چهند سالیکیش دهیگوت: نیستاش ههست بهو سارداییه ی سهر سینگم ده که م.

پاشماوه ی ناوی ده سنوژه که ی به سهر جابری کوپی عبدالله دهه پرژینئ و به ئیزنی خوا له نه خوشیه که ی چاک ده بیته وه. له مینایی و له رۆژی قوربانیدا سهری ده تراشی و موه کانی لاراستی پرچی به نه بو ته له عه ی نه نساری ده به خشی، له پای نه وه ی که له ناو له شکر دا دهنگی به قهده سه د سوارچاکان به رز بو، موه کانی لچه پیشی به سهر خه لکی دابهش کردو خه ریکبو بیته شه پریان و هه رکهس دهیویست بهری که وئ، هی وا هه بو تاله مویکی به چنگ که و ت، هه بو یه ک تاله موی ده کرده دو پارچه و پارچه یه کی به هاو پرئیکه ی ده به خشی، هه بو موه که ی له ناو هه ل دینا و ناوه که ی ده خوارده وه.

نه بو مه حزوره له و کاته ی مندال بو، پیغه مبهبر (صلی الله علیه و سلم) دهستی به سهر پرچی دادینئ، سوئند ده خوا تامایی نه و پرچه نه تراشی که پیغه مبهبر (صلی

الله علیه و سلم) دهستی به سهردا هیناوه، جا تا مردیش مریکی لا نه تراشی.
مندال جامه ناو و شیریان ده هینایه لای و پهنجهی موباره کی تیهدلده ناو به
تیزنی خوا دهبوه بهره کت و شیفا بویان.
سهربرده موباره ک و موعجیزه پیروژه کانی له ژماره نایه ن، له ههر شوینتی بوایه و بۆ
ههرکوی سه فورو سهردانی بگردایه، بهره کت و ختروییتری ههلده پرژاند.

پهروه ده کارایی **مجله** (صلی الله علیه و سلم)

﴿...يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ، وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ.﴾^(۱)

به نيشانه کانی خويان ناشنای ده کردن و له گوناح پاکي ده کرده وه و فيري قورنات و دانایی ده کردن.

إن الله رفيق يحب الرفق، ويعطي على الرفق ما لا يعطي على العنف^(۲)
خوا زور نهرمه و نهرميشي خو شده وي، نه وشتي له پای نهرمي دهبه خشي،
سه بارت به توندوتيزي نايبه خشي.
پتفه مبر (صلی الله علیه و سلم) پهروه ده کارئي ليزان بو، له فير کردن نهرمونيان
بو، ده يفرمو:

ما كان الرفق في شيء إلا زانه، وما نزع من شيء إلا شانه^(۳)
نهرمونياني له همر شتي کدا بي جواني ده کا، له همر شتي کيش دامالدرئ ناشريني ده کا.
زور به نهرمي ده چوه دلان، خوا له باره يه وه فرمويه تي:

﴿فَمَا رَحْمَةٌ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنَّصُوا مِنْ
حَوْلِكَ...﴾^(۴)

(۱) (الجمعة - ۲).

(۲) أخرجه البخاري ۶۹۲۷ ومسلم ۲۵۹۳ عن عائشة رضي الله عنها.

(۳) أخرجه مسلم ۲۵۹۴ عن عائشة رضي الله عنها.

(۴) (آل عمران - ۱۵۹).

به ساي به زمبي خوايه كه تو هينده له گه ليان نهرمی، نه گهر كه سيكي توندوتورپو
دلر هق باي، بلاويان ليده كردي .

پيغه مبهرا (صلي الله عليه و سلم) نهو كه سه بو كه پتر له هه مو خه لكان،
رهوشته كانی قورناني دهواند، بويه نزيك و خوشه ويست بو له ناو دلان.

بيابانييهك ديته لاي و دواي شاهه تمان دهلي: خوايه رهحم به من و به محمد
بكهی و به كهسی تر نا.

نهویش ده فهرموي:

لقد حجرت واسعا^(۱)

رهحمه تي به رههراوي خوات بهرته سك كردهوه.

پاشان بيابانييه كه هه لدهستي و له په رگه يه كي ناو مزگوتين ده مي زي، هه ندي
له سه حابه كان ده يانه وي تي پوكه ني و ليپه دن، به لام پيغه مبهرا (صلي الله عليه

و سلم) ليتنا گه پري و داواي دوكه يي ناو ده كات و به سه ر جي مي زي كه ي داده كا،
پاشان بانگي بيابانييه كه ده كات و به وته يه كي نهرم و به رهوشتيكي زور جوانه وه

پيپه دي:

إن هذه المساجد لا يصلح فيها شيء من الأذى والقدر، وإما هي للصلاة
والذكر و قراءة القرآن^(۲)

مزگوته كان بو نويز و زي كرو قورناني خويندن و ناشي شتي پيس و قيزهونيان
تي دايي.

بيابانييه كه بهم نهرمييه سه رسام ده بيت و ده گه رپه توه لاي هوزه كه ي، به رهو
ني سلام بانگيان ده كا و نه وانيش ده بنه مسولمان.

كوپريز گه يه كه له سه ر سه رهي خواردن له گه ل پيغه مبهرا (صلي الله عليه و سلم)
داده نيشي، كه خواردن ده خوا ده ست بو هه مو لاکاني له گه نه كه دريژ ده كا.

به لام پيغه مبهرا (صلي الله عليه و سلم) خوي لا گرژ ناکات و به سه ر خوي

(۱) أخرجه البخاري، ۶۰۱۰ عن أبي هريرة.

(۲) أخرجه مسلم، ۲۸۵ عن أنس بن مالك رضي الله عنه.

نايشکينيتتهوه، به لکو زور به نهرمی پئی ده فهرموی:

سَمَّ الله وكل بيمينك وكل مما يليك ^(۱)

ناوی خوا بينه و له لای خۆتهوه پارو هه لگره.

جوله که یه دیته لای و ده لای: (السَّام عليك: مهرگت له سهه بچ) عانیسهه

ده لای: (وعليكم السَّام واللعنة: مهرگ و نه فرهت له سهه نیهوه).

پتغه مبهه (صلى الله عليه و سلم) ده فهرموی:

يا عائشة، ما هذا؟ إن الله يكره الفحش والتفاحش، وقد رددت عليهم ما

قالوا، فقلت: وعليكم ^(۲)

ئهى عانیسهه نه مه چیه؟! خوا رقی له جوین و شه ره جوینانه، من هه ره نه وهنده

وه لایمانم دایه وه که وتم: وعليكم: له سهه نیهوه.

له فه ره هنگی ژیا نی پتغه مبهه (صلى الله عليه و سلم) و که شکۆلی ره وه شه که یه

تاقه و شه یه کی ناشرین و نالایه ق و ته نانهت جوینیکیشی تیدا نیه، بگره هه موی

هه ره بیگه رده بچ له که وه بچ ماک و پاک و نه رم و پر نه مه کن. چونکه پتغه مبهه

(صلى الله عليه و سلم) نیعمهت و ره حمه تیکى هیدایه تکارى خوابی و به ره که ت

و خیزو بیژنکی به پرستی به رده وهامه بو مرؤفایه تی.

پتغه مبهه (صلى الله عليه و سلم) لیکدا لیکدا کۆری نامۆزگاری بو یاران

نه به سته، نه بادا توشی بیژاری و وه پسی بن، به لکو ناوه ناوه نامۆزگاری داده دان

و ماوه ماوه هه چچی بو نه ده فه رمون، تا گوپوتین به ده رونیان وه ریته وهو دلیان

ئارام بیته وه، نامۆزگاریه کانیشى کورت و پوخت و پاراو بون، فه رمانی به وهش

کرده که نوێزه کان زور درێژ نه کرته وهو وتاره کان درێژدادر نه بن و خه لک نه خه نه

هه راسانیه وه، ده یه ره مو:

إن قصر خطبة الرجل وطول صلاته مئنة من فقهه ^(۳)

(۱) أخرجه البخاري (۵۳۷۶، ۵۳۷۸) ومسلم ۲۰۲۲ عن عمر ابن أبي سلمة رضي الله عنه.

(۲) أخرجه البخاري (۲۹۳۵، ۶۰۳۰) ومسلم ۲۱۶۵ عن عائشة رضي الله عنها.

(۳) أخرجه مسلم ۸۶۹ عن عمار رضي الله عنه.

کورتکردنه وهی نوږت و که مچ درږت کردنه وهی نوږت نیشانه ی له دین گهښتنه. عومر نار هزای له حبه شهیه کان ده بری که له مزگوتی یاری نه کن، به لام پیغه مبر (صلی الله علیه و سلم) فرموی:

دعهم یا عمر، لیعلم یهود أن فی دیننا فسحة^(۱)

عومر لییانگه پرئ، با جوله که بزانت دینه که مان فرهوانه.

نه بویه کر له مالی عایشه دا ده یته میوانی پیغه مبر (صلی الله علیه و سلم)، ده بیخی دو که نیزه به بونه ی جهژن، ده ف لیده دن و گورانی ده لین، به نار هزای یوه ده لی: مالی پیغه مبر و زه زری شهیتان!

به لام پیغه مبر (صلی الله علیه و سلم) ده فرموی:

دعهم یا أبا بکر، فإن لكل قوم عيدا وهذا عيدنا^(۲)

نه بویه کر لییانگه پرئ، همو گه لی جهژنیکی هیه، نه موش جهژنی نیمه یه.

پیغه مبر (صلی الله علیه و سلم) له عایشه ده پرسی، که له زما وهندی ژنگواستنه وهی نه ساریه کان به شداری کر دیو:

هل كان معكم شيء من لهُو؟ - أي من طرب- فإن الأنصار يعجبهم اللهُو^(۳)

نایا ده ف و گورانی هه بو؟ چونکه نه ساریه کان حه زیان له گورانی یه.

ده ف لیدان و گورانی گوتن له سنوری مویا حدا بون، که مایه ی هیوربونه وهی ده رون و رادانی وهی و بیزاریه، به لام نهو شتی حه رام بو پیغه مبر (صلی الله علیه و سلم) له همو خه لکی لی دورتر بو.

پیغه مبر (صلی الله علیه و سلم) به کرده وه پشه نگیان بو، داوا ی لیده کردن له خوا بترسن و خوی له هه موان به ترستر بو، نه یده هیشت له خراپه نزیک بن و خوی له هه موان به دورتر بو، ناموژگاری ده کردن و فرمیسه مویاره که کانی به سه رومه تی پیروزی ده هاتنه خورای، داوا ی لیده کردن خاوهی جوانترین

(۱) أخرجه أحمد (۲۴۳۴، ۲۵۴۳۱) عن عائشة رضي الله عنها أنظر كشف الخفاء: ۶۵۸.

(۲) أخرجه البخاري (۹۵۲، ۳۹۳۱) ومسلم ۸۹۲ عن عائشة رضي الله عنها.

(۳) أخرجه البخاري ۵۱۶۳ عن عائشة رضي الله عنها.

رپوشت بن، خوښی خاوهنی جوانترین رپوشت بو، پټی ده فرمون یادی خوا بکهنه وه، خوښی له هه موان یادوهرتر بو، هانی ده دان له پیتناوی خوا زور ببه خشن، خوښی له هه موان بهرچاوتیرو بیباکتر بو، پټی ده فرمون له گه ل خاوخیزانیان باش بن، خوښی له هه موان باشترو له هه موان پتر رحم و سوزو نهرمونینانی بو دهرده برین.

پنغه مبهه (صلى الله عليه و سلم) هیند به ژپهاتی نه ونه مامی چاکه ی له دلی یاوه رانیدا دهر واند، که تا له ژیاندا بون وشکی نه ده کردو هر گۆپکه ی ده کرد، پشت به پشت و دئ به دئ و شار به شاریش نه و نه مامه یان موتوربه کردو ته وه، پیاو نه گهر رپوژی یا چهند ساتی له گه لی بوايه بر وای پنده هیناو وازی له بیبر وایی دینا، کاریگه رنکی نه وتوی له سه ر به جیده هیشت که تا مردن نه رپوته وه، نه و رپوژ و ساتانه ی که پنغه مبهه ری (صلى الله عليه و سلم) تیدا دیوه، ده بوه یاد گاری نه مرو وایده زانی ژیانه که ی هر هینده بوه که له گه ل نه و زاته به رزه بوه.

هه مو نه مانه له بهر نه وه بو که نه و پنغه مبهه رنکی راستگۆی خودایی بو، بانگه وازی موباره ک بو، دلسوزو میهره بان و به هه بیته و ناکار جوان و به خشنده بو.

سه لاوات لیڈان له سهر پیغه مبهه (صلی الله علیه و سلم)

﴿ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾^(۱)

خواو فریستان درود دهنیرن بؤ سهر پیغه مبهه، پروادارینه! نیوهش
دروود بنیرن و سه لاوه تان لیڈن.

سه لاوات لیڈان سو مای چاوانه، شادی دلانه، پاراوی زمانه، نارامی گیانه،
میسکی کۆرانه، گولای ژبان، جوانی روژانه، بؤ دیده نوره، زه کاتی عومره،
رونی بینینه، خه فته روهینه، ناسوده هینه، فهدابه زینه، هه دابزه وینه. مایه
خوشی شه و چهران، شیرینی و تهو قسان، نیشانهی خوشه وستی و رنی پیغه مبهه
گرتنه، به لگه ی چاکه په روهی و هانا بؤ دین بردنه.
پیغه مبهه (صلی الله علیه و سلم) فرمویه تی:

من صلی علی صلاة واحدة صلی الله علیه بها عشر صلوات، ورفعه عشر
درجات، وکتبت له عشر حسنات، ومحی عنه عشر سیئات^(۲)
نهوی یه که سه لاواتم له سهر لیڈا، خوا (ده) جاران به ره که تی به سهر دا هه لده ریژی
و (ده) پله به رزی ده کاته وه، (ده) چاکه شی بؤ دهنوسری و (ده) گوناحی
هه لده وه ری.

(۱) (الأحزاب - ۵۶).

(۲) أخرجه النسائي في الكبرى ۹۸۹۰ وفي عمل اليوم والليلة ۶۳ عن أنس بن مالك.

أكثرُوا عليّ من الصلاة ليلة الجمعة ويوم الجمعة ^(١)
 له شومان و روژانی ههینیاندا زۆر سه‌لاواتم له‌سه‌ر لێدن.
 رغم أنف من ذكرت عنده ولم يصلّ عليّ ^(٢)
 هه‌شه‌سه‌ری نه‌وه‌سه‌ی که ناوی منی گوئی لێده‌بی و سه‌لاواتم بۆ نانیڤی.
 البخيل من ذكرت عنده فلم يصلّ عليّ ^(٣)
 قه‌چۆک نه‌وه‌ که‌سه‌یه، ناوی منی به‌رگوئی که‌وی و سه‌لاواتم بۆ نه‌نیڤی .
 إن لله ملائكة سياحين في الأرض يبلغونني من أمتي السلام ^(٤)
 خوا فريشته‌ی گه‌ریده‌ی هه‌ن، به‌زه‌ويدا ده‌گه‌زه‌رێن، نه‌وی سه‌لاوم بۆ بنیڤی خوا
 پێمی ده‌گه‌یه‌نی.
 نوبه‌ی کورپی که‌عب پێی ده‌لی: له‌مه‌ودوا دو‌عاکانم له‌بۆ ته‌ویه، پێی ده‌فه‌رموی:
 إذن يغفر ذنبك، وتكفي همك ^(٥)

که‌واته‌ خواش له‌ گه‌ناهت ده‌بوڤی و به‌خه‌م و هاوارت راده‌گا.
 له‌ ته‌حياتی گه‌چکه‌وه‌ گه‌وره، له‌کاتی ناو هینانی، له‌ وتاری جه‌ژن و جومعان، له‌
 کردنی نوڤی بارانان، له‌ ماره‌به‌رینی ژنان، له‌ کورپی نامۆزگاری، له‌ نامه‌وه‌ له‌
 په‌يامان، له‌ گه‌رته‌سه‌ت و پێکه‌که‌وتنان، له‌ وه‌ختی سه‌فه‌رکردن، له‌ نزاو پارانه‌وه،
 له‌ زیکرپی سه‌هینان و ئیواران، له‌ پێشها‌ت و وه‌ختی خه‌مان، له‌ توشبونی به‌لای
 زه‌مان، له‌ موژده‌وه‌ مزگینیان، له‌ نوسینی کتیبان، له‌ لێکه‌دانه‌وه‌ی فه‌رمودان، له‌
 نوسینه‌وه‌ی ژبان، له‌ باسی به‌سه‌رهاتی، درود و سه‌لاوی بۆ ده‌نیڤن.

(١) أخرجه ابن عدي في الكامل ١٠٢١٣ والبيهقي في الكبرى ٥٧٩٠ وفي الشعب ٣٠٣٠
 عن أنس بن مالك وانظر كشف الخفاء ١٩٠١١.

(٢) أخرجه أحمد ٧٤٠٢ والترمذي ٣٥٤٥ والحاكم ٢٠١٦.

(٣) أخرجه أحمد ١٧٣٨ والترمذي ٣٥٤٦ عن علي رضي الله عنه وانظر كشف الخفاء
 ٣٣٢١١ .

(٤) أخرجه أحمد (٣٦٥٧، ٤١٩٨) والنسائي ١٢٨٢ والدارمي ٢٧٧٤ والحاكم ٣٥٧٦ عن
 عبدالله بن مسعود .

(٥) أخرجه الترمذي ٢٤٥٧ .

له گهڼ شنه باو سره وه شهمالان، له گهڼ بلاوهی دهنکه هه لالان، له گهڼ شکه فته
گول و گوللان، درودو سلاوی خوات له سهر بهی. له گهڼ لینکدانی بالی
بالی مه لان، له گهڼ جریوهو جیکه ی بولبولان، درودو سلاوی خوات له سهر
بهی. له گهڼ تنوکی دلۆپه ی خوناوان، له گهڼ تنوکی پوندکی چاران، درودو
سلاوی خوات له سهر بهی. له گهڼ رهینله و نممه ی باران، له گهڼ چه که ره ی
چرووی به هاران، له گهڼ هاژین و ورشین داران، درودو سلاوی خوات له سهر
بهی. له گهڼ تارینی نازارو خه مان، له گهڼ زریوهی نه ستیره ی ناسمان، له گهڼ
پهیننی گه والهی هه وران، له گهڼ هاتنی موژده و خه به ران، له گهڼ شادبونی
سیماو روخساران، درودو سلاوی خوات له سهر بهی.. ههروه ها له سهر خانه واده ی
پاکیزانت، یاری کوچه رو پشتیوانانت، دل سوژان و شونتکه وتوانت.

ندههبنواندن له گه‌ل

پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه و سلم)

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾^(۱)

نه‌ی نه‌وانه‌ی پرپواتان هیناوه! ده‌نگتان به‌سره‌ده‌نگی پیغه‌مبه‌ر به‌رز مه‌که‌نه‌وه، ده‌نگتان به‌و شیوازه به‌رز نه‌بیج که له‌گه‌ل یه‌کدی ده‌وین، نه‌بادا کرده‌وه‌کانتان بوچه‌ل بیته‌وه‌و پیچی نه‌زانن.

ندههبنواندن له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه و سلم) به‌ندیکه له‌شهریعتی نیسلام و نه‌وه‌ی بینوینی پادا‌شت وهرده‌گری، نه‌وه‌ی نه‌ینوینی سزا وهرده‌گری. ندههبنواندن و گه‌وره‌گرتن و پرژلینگرتن و به‌شکو‌دارو پایه‌دار زانینی، هه‌روه‌ها ره‌خنه‌لینه‌گرتن و قسه‌نه‌پرین و له‌قسه‌ده‌رنه‌چون و به‌راست و بیخه‌تازانین و راپیشنه‌کردنی قسه‌ی خه‌لکانی تر، جا هه‌رچی و چو‌نیکیان گو‌تبی، هه‌روه‌ها به‌وشک و در‌دو‌نگ نه‌روانین له‌وته‌کانی و ره‌تنه‌کردنه‌وه‌ی فهرموده‌کانی، گومان نه‌بون له‌ناو‌بژی و برپاره‌کانی، به‌رزترگرتنی له‌گشت سه‌رکرده‌و رپبه‌رو پاشایان، له‌دین ده‌رچون و زنده‌پو‌یی نیه، چونکه نه‌و پیغه‌مبه‌ری خوایه، خاوه‌ن نه‌وپه‌ری شکو و پرژانه و پایه‌ی هه‌ره‌بالایه.

بگره به پیچه‌وانه‌وه ره‌خنه‌گرتن و لیدر‌دو‌نگبون و لوته‌ه‌لب‌رین له‌ناستیدا

حرامه، واجبیسه که پیاو بروای پښ بیتی و به پیغهمبر قبولی بکاو له مال و مندال و خه لکی خوشتی بوئ، هرچی رایگه یانده به راست و دروستی بزانی و فرمانه کانی جیبه چی بکاو خوی له (نا) کانی پیاریزی، له ریگای لانه دات و ریوشوتی بهرنه دات و رازی بیج به بریارو به پیچهوانه ره فتار نه کات، که نای دینن ریژو حورمه تی بو بنویتی، دهنگی خوی له مهر باس و به سهرهاتی بهرز نه کاته وو گالته و پیکه نینی راگری و ملکه چی سوننه ته کانی بیج، که به لگه به وته کانی دیننه وه نه دهب بنویتی، بروا به موعجیزه کانی بیتی و دا کوکی له که سایه تی و کهس و یارانی بکات.

﴿ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ
أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴾^(۱)

نهوانه ی بروایان پښتیاوو پشتیانگرتوه و یارمه تیان داوو وه دوی نهو نوره چون، که له گه لی نیردراوه.

موسلمان ده بی هاوشیوهی سه حابه کانی محمد (صلی الله علیه و سلم) نه دهب بنویتی، سه حابه هه بوه له حوزریدا به دهنگیکی کزو پر له ریژوه نه بوايه نه ددهوا، که نهو ددهوا چرپه بیان لا نه دهبیسترا، سه حابه هه بوه به رهو مزگه وتی چوه، که گوئی لا بوه له ناو مزگه وتی به خه لکی فرموه:
یا أيها الناس اجلسوا^(۲) خه لکینه دانیشن.

یه کسه له شرتی خوی دانیشته، که چی هیشتا له ریگادا بوه و نه گه یشتوته ناو مزگه وتی، سه حابه هه بوه سوئندی خواردوه تاماوه قسه له گه ل کوره که ی نه کا، چونکه دژ به قسه ی پیغهمبر وه ستاوه.. دیان و دیان هه لوئستی ناوا جوان و مهردانه ی تر، که دیمه نی نه و په ری نه دهبواندن له گه ل پیغهمبردا (صلی الله علیه و سلم).

(۱) (الاعراف- ۱۵۷).

(۲) أخرجه أبو داود ۱۰۹۱ والحاكم ۱۰۵۶ عن جابر رضي الله عنه .

مزگیننی پیغمبهر (صلی الله علیه و سلم)

﴿ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴾^(۱)

موژده بده پرواداران که له لای خوادا پله و پایه کی گهوره بیان هدیہ.

بَشِّرُوا وَلَا تَعْسُرُوا، وَيَسِّرُوا وَلَا تَعْسُرُوا

موژده بدمن و خه لک له دین هه لویدا مه کهن، ناسانکار بن و دین له خه لکی سهخت مه کهن. یه کینک له مه زنترین ناکاره کانی پیغمبهر (صلی الله علیه و سلم) مزگینندان و مزگینیدهر بو:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴾^(۲)

تهی پیغمبهر نیمه تو زمان وه که و اهیدر نیکی موژده به خش و ترسینهر هه ناروده. مزگیننی هه ره گهوره ی له گه ل خۆ هیتا که بر و اهیتانه به خوا، مزگیننی دا که خوا خاوهن ره زامه ندی و به زهیی و لیبوردنه، مزگینیدا که به ههشت هه یه و هیتدهی نه رزو ناسمانان به رینه، مزگینیدا که هه ره کسهی تۆبه بکا خوا لئی و هرده گری و له په ژیوانان ده بوری. دین و دینداری پر له مزگیننی و موژده کانی نهون، مزگینیدا که ده سنوژ هه لک پرتنی گونا هانه، نوژ و روژی و حج و عومره لابه ری گونا هانی نیوانیانه گهوره کانی لیده رچی، مزگینیدا به وانه ی که نایینان به ههشتین، مزگینیدا به وانه ی که کورپان ده مرئ و نارامگرن به کوشکینکی نیو به ههشتی خه لات ده کرتن، مزگینیدا به وانه ی که توشی نه خوشی ده بن گونا هیان پیه لده وهری و نه وری که خواش خوشی بوئ دیخاته بهر

(۱) (الأحزاب - ۴۷).

(۲) (الأحزاب - ۴۵).

نه زمونوه، مزگینیدا بهوانه‌ی که ده سنوژیان هه لگرتوهو چاوه‌پروانی نوژئی ده‌که‌ن و ماده‌م ده سنوژیان ناشکی فریشته‌کان درودبارانیان ده‌که‌ن، مزگینیدا بهوانه‌ی که سوبحانه‌للابی ده‌لین دره‌ختیکیان له‌به‌هشتی بۆ ده‌پوی و نه‌وی که سه‌د جاریش بلئی: (سبحان الله و بحمده) سه‌رجه‌م گونا‌ه‌کانی له‌کۆل ده‌بیته‌وه نه‌گه‌رچی زۆریش بن وه‌ک که فی ده‌ریا، هه‌روه‌ها نه‌وه‌سی گونا‌ه‌ی ده‌کاو پاشان ده‌سنوژئی ده‌شو‌او روی تکای له‌خوا ده‌کا خوا لئی ده‌پوری، مزگینیدا بهوانه‌ی که ده‌ردو نه‌خۆشی ده‌گرن یا که نه‌فت و شه‌کت ده‌بن، یا خه‌م و دلته‌نگیی یه‌خه‌یان ده‌گری و نه‌زیه‌ت ده‌بینن ته‌نانه‌ت شه‌گه‌ر چقلی له‌پینان پاجی خوا گونا‌هیان پی پاک ده‌کاته‌وه.

کتیبیکی مه‌زن و یادیکی دانای (الذکر الحکیم) بۆ هینا‌وین و مزگینی ده‌دا بهوانه‌ی که چاکه ده‌که‌ن پادا‌شتیکی پر به‌دل وه‌رده‌گرنه‌وه‌و پیشیفه‌رمون که توشی بیه‌میدی نه‌بن.

﴿...إِنَّهُ لَا يَأْتِسُّ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾^(۱)

که‌س له‌ره‌حمی خوا هیوا‌پر نابی مه‌گه‌ر گه‌لۆی بی‌سروایان. پی فه‌رمون له‌ره‌حمی خوا هیوا‌پر نه‌بن:

﴿...وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾^(۲)

و‌من یقنط من رحمة ربه إلا الضالون: جا کی هه‌یه له‌به‌زه‌یی خوا نا‌هۆمید بی مه‌گه‌ر گو‌م‌پ‌ایان. دو‌چاری دلته‌نگی مه‌بن:

﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا﴾^(۳)

خۆتان به‌لا‌واز مه‌زانن و دلته‌نگ مه‌بن.

(۱) (یوسف - ۸۷) .

(۲) (الحجر - ۵۶) .

(۳) (آل عمران - ۱۳۹) .

دهرگای لیبوردنی بۆ تۆبه کاران خستۆته سه رشت:

﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾^(۱)

بلى ئەى ئەوانەى بەندەى خۆان و گوناھتان بە زىندەروىی کردو، له رهحمى خوا ناهومىد مەبن، خوا له هەموو گوناھى دەبرى، خوا لیبوردە و مېهەبانە. پىغەمبەر (صلی الله علیه و سلم) که نێزدهکانى بە هەرىماندا بلاوکردووه تا بەره خوا خەلکى بانگ بکەن، پىغەرمون:

بشروا ولا تنفروا، ویسروا ولا تعسروا

موژده بەدن و خەلک له دین هەلۆدا مەکن، ئاسانکار بن و دین له خەلکى سەخت مەکن. موسلمانانى وریا کردۆتەوه که دین بە توندی نەگرن و خەلک له دین وەرز نەکن و فەرموی:

يا أيها الناس! إن منكم منقرين، من صلى بالناس فليخفف، فإن فيهم الكبير والصغير والمريض وذا الحاجة^(۲)

خەلکینه هى واتان هەیه خەلک له دین هەلۆدا دەکا، ئەهوى پىشووئى کرد با نوئى کورت کاتەوه، چونکه پىرو مندال و نەخۆش و خاوەن پىوستىش له دواوى نوئى دەکن.

سەرکۆنەى ئەوانەى کردو که بارى دیندارى خەلکى قورس دەکن، مزگىنى بە عانىشه داوه که ئەو له وچۆره کارانه بپهەریه، مزگىنى بە کهعبى کورى مالیک داوه که خوا تۆبهى لیوهرگرتو، مزگىنى بە جابیر داوه که خوا له گەل باوکى ناخاوتو، مزگىنى بە موسلمانان داوه که زهیدو جەعفەر و نىبنى رهواحه بەهەشتىن، مزگىنى بە بىلال داوه که گوئى له خشپهى کهوشەکانى ئەو بوه له بەهەشتى، مزگىنى بە نوبهى کورى کهعب داوه که خوا له لای فریشته

(۱) (الزمر - ۳۵).

(۲) أخرجه البخاري (۹۰، ۷۰۲) ومسلم ۴۶۶ .

هه‌به‌رزه‌کان ناوی به‌چاک بردوه، مزگینتی به (ده) یاره‌که‌ی داوه که به‌هه‌شتین، مزگینتی به جه‌نگاوه‌رانی به‌در داوه که خوا پییغه‌رمون:

اعملوا ما شئتم فقد غفرت لکم^(۱)

چیده‌که‌ن بیکه‌ن، خوا لیتان خوشبوه.

ئه‌وانه‌ی له‌ژیر دره‌خته‌که‌دا به‌بعه‌تیا‌ن له‌گه‌ل پییغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) به‌ستوه، مزگینتی پیداون که خوا لیتان رازییه. ئه‌وه‌ی هه‌رده‌م بلی:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾^(۲)

مزگینتی پیداه که خوا خوشی ده‌ی، پیاویک که گونا‌هیکی شایه‌ن به‌ه‌دد لیده‌کردنی کردبو، دوا‌ی ئه‌وه‌ی نو‌ژی له‌گه‌ل پییغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) کرد، مزگینتی پیداه که خوا له گونا‌هه‌که‌ی خوشبوه.

هه‌لبه‌ت که یه‌کینک له‌نا‌کاره‌ جوان و جی سو‌پاسه‌کانی پییغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) ئه‌وه‌بو، که مزگینتی بداته‌ خه‌ل‌کان و شادی بخاته‌ دل‌یان.

(۱) أخرجه البخاري (۳۰۰۷، ۳۹۸۳)، ومسلم ۲۴۹۴ عن علي رضي الله عنه.

(۲) (الإخلاص - ۱).

ماموستایهتی

پیغمبهر (صلی الله علیه و سلم)

﴿ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴾^(۱)

شتی وای فیژکردی که پیشتر نه‌ترانیوه، به‌راستی چاکه‌ی خوا به‌سهرته‌وه زۆر گه‌وره‌یه.

من سلك طريقاً يلتمس فيه علماً سهل الله له به طريقاً الى الجنة^(۲)

ئه‌وه‌ی ریځگای زانست بگرته‌ته بهر خوا ریځی به‌هه‌شتی بو ناسان ده‌کات. پیغمبهر (صلی الله علیه و سلم) به ماموستا نیردراوه، تا خه‌لک فیځی ره‌وشتی جوان و کرده‌وی ریځ و ناکاری مه‌ردانه‌و هه‌لسوکه‌وتی په‌سند بکا. که ناموژگاری ده‌کردن، دل‌ی وا ده‌خستنه جو‌ش و خرۆشه‌وه، ده‌تگوت وا دیده‌وانی سوپا هاواریان ده‌کاتی: گه‌لو زوکه‌ن خو شه‌ته‌ک دن، خه‌ریکه دوژمن بگاته سهرتان. که خوتبه‌ی بو ده‌دان له تورپه‌ییان سور هه‌لده‌گه‌را، پر مه‌ی گریان و نرکه‌و ناله‌و ناھی حسره‌ت و په‌شیمانی خه‌لکه‌که شه‌و ناوه‌ی پر ده‌کرد، گشتیان په‌ژیوان ده‌بونه‌وه‌و تکاو سکلایان ده‌برده بهر باره‌گای خوا. له ریځی وتاره به‌هادارو پرسوده‌کانی که له بو‌نه په‌رسته‌نیه‌کان پیشکه‌شی ده‌کرد، که وه‌ک لافاوړیک له هیدایه‌ت و روباړیک له نور بون، خه‌لکه‌که‌ی فیځ ده‌کردو بر‌وای به‌رز ده‌کردنه‌وه‌و یه‌قینی قایم ده‌کردن. له ریځی شه‌و فه‌توایانه‌ی که بو شه‌و که‌سانه‌ی ده‌دا که پرسیاریان لی‌ده‌کرد،

(۱) (النساء - ۱۱۳).

(۲) أخرجه مسلم ۲۶۹۹ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

خه لکه که ی فیژ ده کرد، پیغه ممبر (صلی الله علیه و سلم) له همو خه لکی تیگه یشتوترو وه لاهه کانی دروستتر و پر بایه ختر بو، له دهرمانی حالی بیماران شاره زا بو و له وه لاهان نه خشی دینا.

له پینی ناموژ و راسپارده کانی، که دل و دبرونی به چاکی و پاکی و ترسی خوا ناوه دان ده کرده، خه لکی فیژ ده کرد، تانه ی سرچاوانی لاده داو پینی تاریکی بو روناک ده کرده وه.

به هینانه وه ی نهو نمونه ای خه لک پینی ناشنابون و بهره ست بو بویان فیژی ده کردن، مانا کانی بو شیده کرده وه پاک و پوکی هاوژر ده کرد، راستی و ناراستی شن و کهو ده کردو ته مومژی وه می له هه قیقه ت دهره وانده وه.

به گپرانه وه ی به سه رهاتی دلر فین و سه رنجراکیش فیژی ده کردن، به سه رهاتی وا که کاریگری و سه رسامی ده خسته دلان و په ندو وانه ی پیده به خشین.

وهک پینشه نگیکی کارامو بهرچاو، به ریژینه گولابون و رهو شته هه ره به رزو ناکاره شیرنه کانی فیژی ده کردن، نهو ریژینه ی که ته واوی هوشمه ندان پینان جوانه و سه رجه م ته قواداران خوشیانوسته وه گشت نه ولیا پهیره ویان لیکرده وه.

یه که م وشه که بو ی دابه زی (بخوئنه) بو، که گه وره ترین به لگه یه له سه ر ریژی زانست و نرخی مدعریفه ت، ههروه ها خوا فرمانی پیکرده که بلی: خواجه زانستم زورتر که، ته نها بو زانست فرمانی پیکرده داوای زنده بون بکا، چونکه زانست پینی ره زامه ندی خواو ریبازی رزگار بونه. خوا منته ی له سه ر ده کا که زانست و مدعریفه یه کی نیمانی و به رهرو بلیمه تیکی وای فیژ کرده، که پیشتر سه رده ری لیند ره نه کرده. خوا پیغه رموه:

﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ... ﴾^(۱)

بزانه که خوا یهک خواجه و خوا وه ندی تر له نارادا نیه.

پیغه مبریش له زانسته وه دهستی پیکرده، نینجا وته کرده وه. پیغه ممبر (صلی الله علیه و سلم) پینشه وای زانایان و پینشه نگی فیژخاوانه وه همیشه ده توان

زانست و کردهوی چاکی زیاتری لی فیترین و فرمویه تی:
 مثل ما بعثني الله به من الهدى والعلم كمثل الغيث ^(۱)
 من و نهو هیدایهت و زانستهی که خوا پی ناردوم وهکو بارانی پر بهره کت
 وایه. نه رکی هره گه وری نه و بو، که خه لک فیتری قورنن و دانایی بکا .

﴿وَيَعْلَمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ ^(۲)

فیتری قورنن و داناییان ده کا.

له کانیای زانست و مه عرفیهی نهو پیغه مبه ردها چهن دین یا وهر بون به زانو
 فیه ناس و داناو ته فسیرزان و فرموده ناس و فه توادهرو و تاریتر و په روره کاری
 گه وره گه ورو دنیان له زانست و دانایی و هوش و هوشیاری پر کرد.

پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) مسولمانانی هان داوه، فیتری زانست بن و
 بلاوی بکه نه ووه خه لکی فیترکن، وهک له حجهی مالشاواییدا به خه لکی فرمو:
 فليلخ الشاهد الغائب، فرب مبلغ أوعى من سامع ^(۳)

نهوی لیره به با به وانیهی را گه یه نی که لیره نین، چونکه رنکه نه ویه پی
 راده گه یه نری باشتر تی بگات لهو که سهی که گوی بیست ده بی.

نصر الله امراء سمع مقالتي فوعاها وحفظها وبلغها، فرب حامل فقه الى
 من هو افقه منه ^(۴)

خوا نهو که سه شادو به خته وهر کا، که وته کانی منی گوی لیده بی و تییده گات
 و له بیری ده کات و راپیده گه یه نی، رنکه هی وا هه بی فیه که ی به که سیکی
 فیه زانتر بگه یه نی.

بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً ^(۵)

(۱) أخرجه البخاري ۷۹ ومسلم ۲۲۸۲ .

(۲) (البقرة - ۱۲۹) .

(۳) أخرجه البخاري (۱۷۴۱، ۷۰۷۸) ومسلم ۱۶۷۹ عن أبي بكره رضي الله عنه.

(۴) أخرجه الترمذي ۲۶۵۸ عن ابن مسعود رضي الله عنه وانظر: كشف الخفاء ۴۲۳۲.

(۵) أخرجه البخاري ۳۴۶۱ عن عبدالله بن عمرو رضي الله عنهما.

ئەوێ من دەبێم بیگەیهنن، ئەگەرچی نایەتیکیش بێ .
ژیانی پێغه مەبەر (صلی الله علیه و سلم) هەمووی بریتی بو لە فێرکردنی
ئومەتەتە کەمێ، لە نوێژ و پوژی و زەکات و بەخشین و حج و زیكرو و تەو
هەلسان و دانێشتن و خواردن و خواردنەوه کانیدا، سەرمەشق و مامۆستا بو بۆ
ئەوانە ی برۆیان پێهێنا بو و پەیرەویان لێدەکرد، کەم کەم و بەرە بەرە ئەک بە
تێکرای و بێ مەودایی زانستی فیزی یارانێ دەکرد .

﴿ وَقُرْءَانَا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ ... ﴾^(۱)

قورئانیکە بە جیا جیا بۆمان ناردوی، تا بە ئارامی بەسەر خەلکی بیخوێنێهوه.
﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْءَانُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ
بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً ﴾^(۲)

بیسرواکان دەلێن، بۆچی قورئانی بەیەک پارچە و بە تێکرای بۆ دانەبەزیوه؟
ئێمە بۆیە بە بەش بەش بۆمان ناردی و هیدی هیدی و بە ئارامی بۆمان
خوێندێهوه، تا دلێ تۆی بێ سەقامگیر کەین.

لە وانە کانیدا وێنەو نمونە ی دێنایهوهو بە بابەتە سەرەکی و هەرە گەرنگەکان
دەستی پێدەکرد، پاشان بابەتی وردەو بچوک، و تەکانی دو بارەو سێ بارە دەکردهوه تا
بە تەواوی تێبێگەن، بەکردهوه فیزی دەکردن، وەکو دەسنوێژ و نوێژ و حج، کە
لەبەرچاوی خەلک ئەنجامی دەدان، تا بەهەمان شیواز فیزی ببن و دەیفەرمو:

صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أَصْلِي^(۳)

چۆنتان دیوه کە نوێژم کردوه ئێوهش ئاوا نوێژ بکەن.

لَتَأْخُذُوا عَنِّي مَنَاسِكُمْ^(۴)

رێپەرەسمەکانی حج لەمنهوه وەرگرن.

(۱) (الاسراء - ۱۰۶).

(۲) (الفرقان - ۳۲) .

(۳) أخرجه البخاري، ۶۳۱ عن مالك بن الحويرث رضي الله عنه.

(۴) أخرجه مسلم، ۱۲۹۷ عن جابر بن عبدالله رضي الله عنهما.

ناوهر پوک

- پیشه کی..... ۵
- موحه ممهد (صلی الله علیه و سلم) نوری رزگاری..... ۵
- فیداتم یار رسول الله..... ۱۰
- پیشه کی وهر گپړ..... ۱۳
- به خته وهر یی یاران..... ۱۵
- پیشه کی نوسه ر..... ۱۷
- تاسه ی دیداری..... ۲۰
- له دیداری سهر برده کالی پیغه مبردا..... ۲۱**
- ناوی موحه ممهد (صلی الله علیه و سلم)..... ۲۲
- ره چه له کی موحه ممهد (صلی الله علیه و سلم)..... ۲۴
- زیدی موحه ممهد (صلی الله علیه و سلم)..... ۲۵
- مندالیتی و گه نجیتی موحه ممهد (صلی الله علیه و سلم)..... ۲۷
- پیغه مبه ریتی موحه ممهد (صلی الله علیه و سلم)..... ۳۰
- دینی موحه ممهد (صلی الله علیه و سلم)..... ۳۴
- کیتیبی موحه ممهد (صلی الله علیه و سلم)..... ۳۶
- راستگویی موحه ممهد (صلی الله علیه و سلم)..... ۳۸
- ثارامگرتنی موحه ممهد (صلی الله علیه و سلم)..... ۴۱
- جوامیری موحه ممهد (صلی الله علیه و سلم)..... ۴۴
- ثازایه تی موحه ممهد (صلی الله علیه و سلم)..... ۴۶
- دنیا به که مگرتنی موحه ممهد (صلی الله علیه و سلم)..... ۴۹
- خاکه پرای موحه ممهد (صلی الله علیه و سلم)..... ۵۳
- نهرم و نیانی موحه ممهد (صلی الله علیه و سلم)..... ۵۷

- به زهیی موحه ممد (صلی الله علیه و سلم) ۶۱
- زیکره کانی موحه ممد (صلی الله علیه و سلم) ۶۶
- نزا کانی موحه ممد (صلی الله علیه و سلم) ۶۸
- ئاواته کانی موحه ممد (صلی الله علیه و سلم) ۷۱
- پیغهمبه (صلی الله علیه و سلم) له فورئاندا.** ۷۳
- ئه ی پیغهمبه خودات به سه **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ** ۷۴
- خه مگین مه به خوا له گه لمانه **لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا** ۷۶
- به راستی تو له سه ر خوره وشتیکی مه زنی **وَإِنَّكَ لَعَلَّ خُلِقْتَ عَظِيمٍ** ۷۸
- بیگومان تو به ره و راسته پئی رینوینی ده که ی **وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ** ۸۱
- ئه ی پیغهمبه ئه وی بو ت دابه زیوه رایکه به نه **يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ** ۸۳
- خوا له خه لکی ده تباریزی **وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ** ۸۵
- مه گه ر سینه مان فره وان نه کردی **الَّذِي نَزَّحَ لَكَ صَدْرَكَ** ۸۶
- گوناهمان له کۆل کردیه وه **وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ** ۸۸
- ئه و باره قورسه ی پشتی چه ماندی **الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ** ۸۹
- یادمان به رز کردیه وه **وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ** ۹۰
- سه ختی سانایی له گه لدایه، به لئی سه ختی سانایی له گه لدایه **فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۚ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا** ۹۲
- که ده سته تآل بوی، بو پهروه ردگارت خۆت ته رخان که وه **فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ** ۹۴
- له بهر خوا بلاتیوه **وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ** ۹۶
- دهرگا کائمان بو ئاوه لا کردی، ئاوه لا بو نیکی رونی بهرچاوان **إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا** ...
..... ۹۷
- بخویننه **أَقْرَأْ** ۱۰۰
- گریانی پیغهمبه (صلی الله علیه و سلم) ۱۰۳
- پیکه نینی پیغهمبه (صلی الله علیه و سلم) ۱۰۸

- ۱۱۳..... ستایشی پیغهمبه‌ر (صلی الله علیه و سلم)
- ۱۲۲..... وتاره‌کانی موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه و سلم)
- ۱۲۷..... فه‌تواکانی موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه و سلم)
- ۱۳۲..... پاکیی موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه و سلم)
- ۱۳۸..... خوْشه‌ویستی موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه و سلم)
- ۱۴۳..... به‌ره‌که‌تی موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه و سلم)
- ۱۴۷..... په‌روه‌رده‌کاری موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه و سلم)
- ۱۵۲..... سه‌لاوات لی‌دان له‌سه‌ر پیغهمبه‌ر (صلی الله علیه و سلم)
- ۱۵۵..... نه‌ده‌بنواندن له‌گه‌ل پیغهمبه‌ردا (صلی الله علیه و سلم)
- ۱۵۷..... مزگینیی پیغهمبه‌ر (صلی الله علیه و سلم)
- ۱۶۱..... ماموْستایه‌تی پیغهمبه‌ر (صلی الله علیه و سلم)
- ۱۶۵..... ناوه‌پوْک

ئەو دېمەنە جوانانەي لەم كتيبەدا
 رانويئراون، دېمەنەي بى ھاوتان و لە ميژوي
 مرؤفيايەتيدا ، يەكجار ھاوتونەتە ئارا، يەكجار
 ديدەنەي خەلکەي پى ئاشنا بوو، يەكجار
 ئاسمان و زموى شاگەشکە کردوو،
 يەكجار بيابانەکان، گەرمەسيړى خويان
 ونکردوو، يەكجار ديھا تەکان،
 بەرەكەتيان بەسەردا باريو، يەكجار
 مرؤفەکان، دوجار لەدايکبونەتەو، يەكجار
 روحيەت و سوؤز و بەزمي و ، ئازايەتي و
 ئارامى و بەخشندەي، لە جوانترين
 ديمەندا وەدەرکەوتون .

تۆش ! كچە كورد و كورە كوردى
 دىنپەرور! وەرە يەكجار، گەشتى بەو
 ديمەنە دلرفينانەدا بکە ، تا سەدان جار، چيژ
 و ئاسودەي وەرگري. وەرە يەكجار، لە
 ديدارى ئەم ژيانە پاك و پيرۆزەدا ئامادەبە،
 تا ھەزار جار بەختەوەر بى و خەمەكانت
 بېرپتەو، ئازارەكانت لاچى و برينەكانت
 ساريژ بپتەو، روحت تام لە شيريني بكاو
 شادىي بە دلت وەرپتەو.

ئارامى گرانى

نوسینگەي تەفسير

بو بلاوکردنەو و راگەياندن
 ھولير - شەقامى دادگا - ژنر ھوتيلى شيرين پالاس

+964 750 818 08 66

www.tafseer-pub.com

tafseeroffice@yahoo.com

3000 دینار